

แผนพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทรศัพท์ ๐๗๗ ๒๗๒ ๕๙๐

โทรสาร ๐๗๗ ๒๗๒ ๕๙๐ ต่อ ๕

www.industry.go.th/suratthani

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้จัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและนโยบายต่างๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม และนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

คำนำ

บทที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑
บทที่ ๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๓๙
บทที่ ๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพใน การพัฒนาอุตสาหกรรม	๕๙
บทที่ ๔ ข้อมูลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔	๖๗
บทที่ ๕ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์	๗๕

บทที่ ๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑. ความเป็นมา

สุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่องยาวนาน จากสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ถึงปัจจุบัน จากสภาพภูมิศาสตร์ที่อุดมสมบูรณ์ และอยู่ในชัยภูมิที่เหมาะสม ได้ส่งผลให้ดินแดนสุราษฎร์ธานีมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดแห่งหนึ่งของภูมิภาค บนเส้นทางการพัฒนาสู่ความเจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งแก่สุราษฎร์ธานี ล้วนเกี่ยวข้องกับพระบรมมหาราชวังมหากษัตริย์ ซึ่งได้มีบทบาทอย่างต่อเนื่องความมั่นคงและมั่งคั่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และชื่อจังหวัด “สุราษฎร์ธานี” ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระราชทานนาม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นที่ตั้งของเมืองเก่า เป็นศูนย์กลางของเมืองศรีวิชัย มีหลักฐานแสดงถึงการตั้งรกรากและเส้นทางสายไหมในอดีต พื้นที่อ่าวบ้านดอนเจริญขึ้นจนเป็นอาณาจักรศรีวิชัยในช่วงหลังพุทธศตวรรษที่ ๑๓ โดยมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์เป็นเครื่องยืนยันความรุ่งเรืองในอดีต ภายหลังยังเชื่อว่าเมื่ออาณาจักรตามพรลิงก์หรือเมืองนครศรีธรรมราชมีความรุ่งเรืองมากขึ้นนั้น เมืองไชยาก็เป็นหนึ่งในเมืองสิบสองนักษัตรของเมืองนครศรีธรรมราชด้วย ชื่อว่า "เมืองบันไทยสมอ" นอกจากนี้ในยุคใกล้เคียงกันนั้นยังพบความเจริญของเมืองที่เกิดขึ้นในบริเวณลุ่มแม่น้ำตาปี ได้แก่ เมืองเวียงสระ เมืองศรีรัฐนิคม และเมืองท่าทอง โดยเชื่อว่า เจ้าศรีธรรมมาโคกราช ผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราชนั้นอพยพย้ายเมืองมาจากเมืองเวียงสระเนื่องจากเป็นเมืองที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล รวมทั้งเกิดโรคภัยระบาดและเมื่อเมืองนครศรีธรรมราชเจริญรุ่งเรืองนั้น ได้ยกเมืองไชยา และเมืองท่าทอง เป็นเมืองสิบสองนักษัตรของตนด้วย

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ได้ก่อตั้งเรือพระที่นั่งและเรือรบเพื่อใช้ในราชการที่อ่าวบ้านดอน ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงให้ย้ายที่ตั้งเมืองท่าทองมายังอ่าวบ้านดอน (ซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีในปัจจุบัน) พร้อมทั้งยกฐานะให้เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานคร และพระราชทานชื่อว่า "เมืองกาญจนดิษฐ์" โดยแต่งตั้งให้พระยากาญจนดิษฐ์บดีเป็นเจ้าเมืองดูแลการปกครอง ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้รวมเมืองกาญจนดิษฐ์ เมืองศรีรัฐนิคม และเมืองไชยาเป็นเมืองเดียวกัน เรียกว่า "เมืองไชยา" ภายใต้สังกัดมณฑลชุมพร และเมื่อเมืองขยายใหญ่ขึ้น จึงมีการปรับเปลี่ยนการปกครองและขยายเมืองออกไป มีการสร้างเมืองใหม่ขึ้นที่ อ่าวบ้านดอน ให้ชื่อเมืองใหม่ว่า อำเภอไชยา และให้ชื่อเมืองเก่าว่า "อำเภอพุมเรียง" แต่เนื่องด้วยประชาชนยังติดเรียกชื่อเมืองเก่าว่า "อำเภอไชยา" ด้วยเหตุนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระราชทานนามเมืองใหม่ที่บ้านดอนว่า "สุราษฎร์ธานี" และให้ชื่อเมืองเก่าว่า "อำเภอไชยา" และทรงพระราชทานนามแม่น้ำตาปี ให้ในคราวเดียวกันนั่นเอง ซึ่งเป็นการตั้งชื่อตามแบบเมืองและแม่น้ำในประเทศอินเดียที่มีแม่น้ำตาปติไหลลงสู่ทะเลออกผ่านปากอ่าวที่เมืองสุราษฎร์

๒. ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ทำเลที่ตั้ง

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ ประมาณ ๖๔๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๐๗๙.๖๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘,๑๗๔,๗๕๘.๖๑ ไร่ มีเนื้อที่มากเป็นอันดับ ๖ ของประเทศและมีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ ฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความยาวประมาณ ๑๕๖ กิโลเมตร มีเกาะขนาดใหญ่ ได้แก่ เกาะสมุย เนื้อที่ ๒๒๗.๒๕ ตารางกิโลเมตร เกาะพะงัน มีเนื้อที่ ๑๙๔.๒ ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร ๔๒ เกาะ เกาะสมุยเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด ห่างจากฝั่งทะเลประมาณ ๒๐ กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ ๘๐ กิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดพังงา

ทิศตะวันออก ติดต่อ

กับอ่าวไทยและจังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศประมาณร้อยละ ๔๙ ของพื้นที่เป็นภูเขา ภูเขาสำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เทือกเขาบรรทัด เทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งทอดยาวผ่านเนื้อที่จังหวัดใกล้เคียงหลายจังหวัด และทอดเปิดสู่อ่าวไทยเทือกเขาภูเก็ตด้านตะวันตก เป็นต้นกำเนิดลุ่มน้ำใหญ่น้อย รวม ๑๔ ลุ่มน้ำ จนได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งลุ่มน้ำแม่น้ำลำคลองทุกสายล้วนไหลลงสู่อ่าวไทย จากฝั่ง

ตะวันตกพื้นที่ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก ซึ่งมีลักษณะคล้ายกระทะหงาย ภูมิประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสรุปมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ภูเขาสลับซับซ้อน ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคม พระแสงพนม ท่าฉาง ไชยา ท่าชนะ เวียงสระ ชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี
- ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงด้านตะวันออก ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมือง ดอนสัก กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ และบ้านนาสาร
- ภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูงตอนกลางส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมือง พุนพิน เคียนซา พระแสงพนม บ้านนาเดิม ท่าชนะ ท่าฉาง และไชยา
- ภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองและพุนพิน
- ลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะในอ่าวไทย ได้แก่ พื้นที่อำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน หมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร รวม ๔๒ เกาะ

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศและฤดูกาล

ภาคใต้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเกิดบริเวณทะเลอันดามันบ้างเป็นครั้งคราว เนื่องจากมีแนวเทือกเขาตะนาวศรี เทือกเขาภูเก็ต และเทือกเขานครศรีธรรมราช แถบบริเวณจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแนวช่วยลดอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าว จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือปกติจะมีแหล่งกำเนิดบริเวณทะเลจีนใต้และอ่าวไทย ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย จึงมีช่วงฤดูฝนยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๑.๑๖ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๔.๕๑ องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑๒๙.๕๙ มิลลิเมตรต่อปี

๒.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลุ่มน้ำใหญ่น้อยรวม ๑๔ ลุ่มน้ำ แต่ละลุ่มน้ำมีแม่น้ำ และร่องหลายสาย ทุกสาย ล้วนลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำในสุราษฎร์ธานี ตัดขวางคาบสมุทร ออกสู่ทะเลด้านตะวันออก ในอดีตอาศัยเครือข่าย แม่น้ำเดินทางติดต่อถึงกัน และติดต่อกับเมืองชายฝั่งแม่น้ำที่มีลักษณะทางอุทกวิทยาที่สำคัญของสุราษฎร์ธานี คือ แม่น้ำตาปี แม่น้ำพุมดวง ซึ่งเป็นเส้นเลือดใหญ่ของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่น้ำ ที่สำคัญของจังหวัดมี ๒ สาย คือ

- แม่น้ำตาปี เกิดจากเทือกเขานครศรีธรรมราชไหลผ่าน อำเภอชัยบุรี อำเภอพระแสง อำเภอเวียงสระ อำเภอกะเนียน อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพุนพิน และไหลลงสู่อ่าวไทยที่ อำเภอเมือง มีความยาวประมาณ ๒๓๐ กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย ๕,๙๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี
- แม่น้ำพุมดวง เกิดจากคลองแสง คลองสก และคลองยันไหลผ่าน อำเภอบ้านตาขุน อำเภอคีรีรัฐนิคม และ อำเภอท่าฉาง บรรจบกับแม่น้ำตาปีที่ อำเภอพุนพิน ยาวประมาณ ๘๐ กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย ๖,๖๐๐ ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี

๓. การปกครอง และประชากร

๓.๑ การปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น ๑๙ อำเภอ ๑๒๘ ตำบล ๑,๐๗๔ หมู่บ้าน ๔๐๗,๘๗๙ บ้านหลังคาเรือน (ณ มิถุนายน ๒๕๕๕) การดำเนินงานจังหวัดภายใต้การบริหารจัดการของผู้ว่าราชการจังหวัด มุ่งเน้นการบูรณาการ และการเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน มีส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ดังนี้

- การบริหารราชการส่วนภูมิภาคมีทั้งหมด ๓๔ หน่วยงาน แยกเป็น
 - สังกัดกระทรวงมหาดไทย ๗ หน่วยงาน
 - สังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ ๒๗ หน่วยงาน
- หน่วยงานราชการส่วนกลาง มี ๑๒๕ หน่วยงาน แยกเป็น
 - สังกัดกระทรวงมหาดไทย ๒ หน่วยงาน

- สังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ ๑๒๓ หน่วยงาน
- หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒๑ หน่วยงาน
 - (สังกัดกระทรวงมหาดไทย ๓ หน่วยงาน และ สังกัดกระทรวงอื่น ๑๘ หน่วยงาน)
- หน่วยงานอิสระของรัฐ ๓ หน่วยงาน มีหน่วยการปกครองท้องถิ่น ๓ รูปแบบ คือ
- องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล ๑๐๐ แห่ง
- เทศบาล ๓๗ แห่ง (เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๓๒ แห่ง)

๓.๒ ประชากร

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประชากรจำนวน ๑,๐๒๓,๒๘๘ คน ชาย ๕๐๕,๕๕๖ คน หญิง ๕๑๗,๗๓๒ คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาอำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอพุนพิน (ณ มิถุนายน ๒๕๕๕) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ อัตราความหนาแน่น ของประชากร ๗๘.๒๓ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร จำนวนบ้าน ๔๐๗,๘๗๕ ครัวเรือน (สำนักงานปกครอง สุราษฎร์ธานี, ๒๕๕๓) อาชีพหลักของประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง อุตสาหกรรม

จำนวนประชากร

สถานที่/พ.ศ.	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
ประเทศ	๖๓,๐๓๘,๒๔๗	๖๓,๓๘๙,๗๓๐	๖๓,๕๒๕,๐๖๒	๖๓,๘๗๘,๒๖๗	๖๔,๐๗๖,๐๓๓	๖๔,๔๕๖,๖๙๕
ภาคใต้	๘,๖๕๔,๘๓๑	๘,๗๔๑,๕๔๕	๘,๘๑๓,๘๘๐	๘,๘๙๓,๐๕๐	๘,๙๗๑,๘๕๕	๙,๐๖๐,๑๘๗
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๓,๔๖๑,๒๘๒	๓,๔๘๖,๕๐๐	๓,๕๐๖,๒๔๑	๓,๕๒๒,๔๔๒	๓,๕๔๑,๓๘๐	๓,๕๖๗,๙๗๕
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๙๗๐,๔๒๔	๙๘๓,๔๘๖	๙๙๔,๒๒๑	๑,๐๐๐,๓๘๓	๑,๐๑๒,๐๖๔	๑,๐๒๓,๒๘๘

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน เศรษฐกิจมีความมั่นคง ประชากรมีรายได้ค่อนข้างสูง ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในธุรกิจและสถานประกอบการต่างๆ จำนวนมาก ส่งผลให้มีประชากรจากพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั้งภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ อพยพมาทำงานในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนมาก แต่ไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาให้ถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เทศบาลเมืองเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน ทำให้มีประชากรแฝงทั้งจังหวัดประมาณ ๒๕๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ คน

๔. ข้อมูลเศรษฐกิจ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) ๑๒๘,๒๔๕ ล้านบาท (ที่มา : สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๔) มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ ๒ ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสงขลา (ร้อยละ ๑๔ ของภาคใต้) และเป็นลำดับที่ ๑๓ ของประเทศ ประกอบกับรายงานจากสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (Gross Regional and Provincial Product) ซึ่งเป็นรายงานเรื่อง การกระจายรายได้ จากรายงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีการกระจายรายได้ต่อครัวเรือนอยู่ใน

ระดับสูง จะเห็นได้ว่า เศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีค่อนข้างมีเสถียรภาพ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ย ๔.๓ แต่อย่างไรก็ตาม จะพบว่า สัดส่วนภาคเกษตรซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดได้ลดสัดส่วนใน GPP ของจังหวัดจากร้อยละ ๓๙.๖ ในปี ๒๕๕๔ เป็น ๒๙.๖ ในปี ๒๕๕๕ และพบว่าอัตราการเจริญเติบโตของภาคเกษตรลดลงจนติดลบ (-๒๒.๑) ในปี ๒๕๕๕ ในขณะที่ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ส่วนใหญ่มีการปรับตัวสูงขึ้น

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ล้านบาท)

ประเด็น	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตร	๔๑,๘๕๑	๔๘,๒๒๐	๓๗,๑๐๕	๕๘,๙๖๐	๗๒,๕๐๑	๕๖,๔๕๔
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๑.๙	๑๕.๒	-๒๓.๑	๕๘.๙	๒๓.๐	-๒๒.๑
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๓๒.๔	๓๔.๒	๒๘.๘	๓๗.๔	๓๙.๖	๒๙.๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้	๓๗,๖๐๙	๔๓,๗๘๓	๓๒,๗๑๖	๕๔,๒๗๖	๗๐,๒๔๗	๕๔,๐๘๑
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๑.๓	๑๖.๔	-๒๕.๓	๖๕.๙	๒๙.๔	-๒๓.๐
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๒๙.๑	๓๑.๑	๒๕.๔	๓๔.๔	๓๘.๓	๒๘.๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาประมง	๔,๒๔๑	๔,๔๓๗	๔,๓๙๐	๔,๖๘๔	๒,๒๕๔	๒,๓๗๒
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๘.๐	๔.๖	-๑.๑	๖.๗	-๕๑.๙	๕.๓
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๓.๓	๓.๒	๓.๔	๓.๐	๑.๒	๑.๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคนอกเกษตร	๘๗,๔๐๗	๙๒,๗๑๙	๙๑,๗๘๓	๙๘,๘๖๙	๑๑๐,๒๕๗	๑๓๔,๕๗๕
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๙.๘	๖.๑	-๑.๐	๗.๗	๑๒.๐	๒๑.๕
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๖๗.๖	๖๕.๘	๗๑.๒	๖๒.๖	๖๐.๔	๗๐.๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	๘๐๓	๗๑๖	๘๖๗	๙๗๕	๑,๐๑๕	๑,๒๕๗
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	-๙.๕	-๑๐.๘	๒๑.๒	๑๒.๔	๔.๒	๒๓.๘
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๐.๖	๐.๕	๐.๗	๐.๖	๐.๕๕	๐.๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาอุตสาหกรรม	๑๙,๓๖๑	๒๓,๑๑๒	๒๐,๖๐๑	๒๓,๔๓๓	๒๖,๐๑๓	๓๔,๙๐๕
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๑๓.๖	๑๙.๔	-๑๐.๙	๑๓.๘	๑๑.๐	๓๔.๒
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๑๕.๐	๑๖.๔	๑๖.๐	๑๔.๙	๑๔.๒	๑๘.๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	๒,๖๓๖	๒,๗๘๓	๓,๑๓๙	๓,๑๙๕	๓,๓๕๒	๔,๐๕๙
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	-๓.๑	๕.๖	๑๒.๘	๑.๘	๔.๙	๒๑.๑
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๒.๐	๒.๐	๒.๔	๒.๐	๑.๘๓	๒.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาก่อสร้าง	๗,๔๙๑	๖,๗๑๖	๔,๗๗๘	๔,๘๒๒	๕,๒๕๑	๗,๙๓๕

ประเด็น	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๓.๕	-๑๐.๔	-๒๘.๙	๐.๙	๘.๙	๕๑.๑
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๕.๘	๔.๘	๓.๗	๓.๑	๒.๘๗	๔.๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๑๗๑๔๔.๓๙	๑๘๒๔๕.๔๖	๑๙๖๔๕	๒๐๕๗๗	๒๒๗๖๖	๒๖๔๗๗
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๔.๓	๖.๔	๗.๗	๔.๘	๑๐.๖	๑๖.๓
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๑๓.๓	๑๓.๐	๑๕.๒	๑๓.๐	๑๒.๔	๑๓.๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	๑๑,๐๖๖	๘,๒๘๖	๗,๙๘๓	๗,๗๗๖	๘,๐๒๓	๑๒,๒๑๒
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๓๑.๔	-๒๕.๑	-๓.๗	-๒.๖	๓.๒	๕๒.๒
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๘.๖	๕.๙	๖.๒	๔.๙	๔.๓๘	๖.๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	๕,๐๓๔	๕,๘๕๔	๕,๗๗๙	๖,๘๑๒	๘,๕๓๐	๖,๓๕๐
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๑.๖	๑๖.๓	-๑.๓	๑๗.๙	๒๕.๒	-๒๕.๖
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๓.๙	๔.๒	๔.๕	๔.๓	๔.๖๖	๓.๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาตัวกลางทางการเงิน	๖,๐๗๘	๗,๒๔๒	๗,๗๒๑	๘,๔๒๘	๑๐,๗๐๒	๑๒,๐๕๙
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๑๘.๒	๑๙.๒	๖.๖	๙.๒	๒๗.๐	๑๒.๗
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๔.๗	๕.๑	๖.๐	๕.๓	๕.๘๔	๖.๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	๖,๑๙๖	๖,๘๘๖	๖,๙๙๗	๗,๑๗๔	๗,๔๗๔	๙,๘๑๙
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๓.๗	๑๑.๑	๑.๖	๒.๕	๔.๒	๓๑.๔
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๔.๘	๔.๙	๕.๔	๔.๖	๔.๐๘	๕.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	๔,๗๒๐	๕,๑๐๘	๕,๔๙๔	๖,๐๓๙	๖,๗๔๐	๗,๓๑๓
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๖.๘	๘.๒	๗.๖	๙.๙	๑๑.๖	๘.๕
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๓.๗	๓.๖	๔.๓	๓.๘	๓.๖๘	๓.๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาการศึกษา	๓,๖๘๑	๔,๑๖๔	๔,๗๘๙	๕,๑๘๒	๕,๘๓๐	๖,๒๖๙
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๕.๐	๑๓.๑	๑๕.๐	๘.๒	๑๒.๕	๗.๕
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๒.๙	๓.๐	๓.๗	๓.๓	๓.๑๘	๓.๓

ประเด็น	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	๒,๔๒๑	๒,๘๓๑	๓,๒๒๐	๓,๖๕๐	๔,๑๓๕	๔,๗๕๑
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๑๕.๗	๑๖.๙	๑๓.๘	๑๓.๔	๑๓.๓	๑๔.๙
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๑.๙	๒.๐	๒.๕	๒.๓	๒.๒๖	๒.๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๖๙๑	๖๕๗	๖๘๖	๗๐๑	๘๒๑	๑,๐๑๗
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	-๒.๘	-๔.๙	๔.๔	๒.๒	๑๗.๑	๒๓.๙
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๔	๐.๔๕	๐.๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาธุรกิจส่วนตัวส่วนบุคคล	๘๖	๑๒๐	๘๓	๑๐๕	๗๖	๑๕๒
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	-๒.๐	๔๐.๐	-๓๑.๒	๒๗.๓	-๒๗.๙	๙๙.๘
สัดส่วนในโครงสร้าง GPP (ร้อยละ)	๐.๑	๐.๑	๐.๑	๐.๑	๐.๐๔	๐.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	๑๒๙,๒๕๘	๑๔๐,๙๓๙	๑๒๘,๘๘๘	๑๕๗,๘๓๐	๑๘๓,๒๒๘	๑๙๑,๐๒๙
อัตราการเจริญเติบโต (Growth)	๗.๑	๙.๐	-๘.๖	๒๒.๕	๑๖.๑	๔.๓
Per Capita GPP (Baht)	๑๓๒,๖๙๓	๑๔๒,๘๔๑	๑๒๙,๐๗๘	๑๕๖,๒๗๒	๑๗๙,๗๕๗	๑๘๕,๕๒๓

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

๔.๑ โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ขึ้นกับสาขาเกษตรกรรม (๕๖,๔๕๔ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม (๓๔,๙๐๔ ล้านบาท) คิดเป็น ร้อยละ ๑๘.๓ สาขาขายส่งขายปลีก (๒๖,๔๗๗ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙ และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร (๑๒,๒๑๒ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๖.๔

๔.๑.๑ ด้านการเกษตร (รวมประมง) มีมูลค่า ๕๖,๔๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เกษตรสำคัญประกอบด้วย

- **ยางพารา** โดยมีพื้นที่เพาะปลูก ๑.๙ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖ ของพื้นที่เกษตรทั้งหมดของจังหวัด มีผลผลิต ๔๐๔,๓๙๙ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๔๒,๙๘๗.๖ ล้านบาท
- **ปาล์มน้ำมัน** โดยมีพื้นที่เพาะปลูก ๑.๐ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑ ของพื้นที่เกษตรทั้งหมดของจังหวัด มีผลผลิต ๒.๒ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๐,๖๔.๖ ล้านบาท
- **ไม้ผล** (เงาะ ทุเรียน ลองกอง มังคุด) โดยมีพื้นที่เพาะปลูก ๑๐๙,๖๒๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๐ ของพื้นที่เกษตรทั้งหมดของจังหวัด มีผลผลิต ๗๖,๙๙๘ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๔๖๔.๒ ล้านบาท
 - **เงาะ** มีพื้นที่ปลูก ๓๙,๐๒๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ ของพื้นที่ปลูกไม้ผลจังหวัด มีผลผลิตรวม ๑๕,๗๕๐ ตัน มูลค่า ๕๗๐.๗ ล้านบาท
 - **ทุเรียน** มีพื้นที่ปลูก ๓๔,๑๑๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒ ของพื้นที่ปลูกไม้ผลจังหวัด มีผลผลิตรวม ๒๒,๓๒๖ ตัน มูลค่า ๖๔๒.๐ ล้านบาท

- **ลองกอง** มีพื้นที่ปลูก ๒๑,๒๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ ของพื้นที่ปลูกไม้ผล จังหวัด มีผลผลิตรวม ๘๗๕ ตัน มูลค่า ๑๒๐.๓ ล้านบาท
- **มังคุด** มีพื้นที่ปลูก ๑๓,๗๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔ ของพื้นที่ปลูกไม้ผลจังหวัด มีผลผลิตรวม ๑,๓๙๖ ตัน มูลค่า ๑๓๑.๑ ล้านบาท

- **ประมงชายฝั่ง** มีมูลค่า ๔,๕๖๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
- **ปศุสัตว์** (สุกร โคเนื้อ และสัตว์ปีก) โดยมีมูลค่า ๑,๒๒๒.๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และร้อยละ ๒.๐ ของผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

๔.๑.๒ ด้านอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๓๔,๙๐๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญประกอบด้วย

- **การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก** (มูลค่า ๑๒,๒๔๐ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน และถุงมือยาง เป็นต้น
- **การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม** (มูลค่า ๖,๕๙๒ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น การต้ม ถนอม และผสมสุรา (๒๕.๓) แปรรูปสัตว์น้ำ (๒๓.๓) ผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช (๑๗.๒) และการแปรรูปเนื้อสัตว์ (๑๒.๗) เป็นต้น
- **การผลิตไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก** (มูลค่า ๕,๒๘๗ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น การแปรรูปไม้ยาง และเครื่องเรือนจากไม้ เป็นต้น
- **การทำเหมืองหิน ทราย และดินเหนียว** มีมูลค่า ๒,๓๕๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมของจังหวัด
- **การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ** (มูลค่า ๗๔๕ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๒.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม

๔.๑.๓ การค้าปลีกค้าส่ง มีมูลค่า ๒๖,๔๗๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

๔.๑.๔ บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (โรงแรม ขนส่ง บริการชุมชน) มีมูลค่า ๑๙,๗๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยในปี ๒๕๕๔ มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น ๑๓,๒๙๓,๐๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๑ ของกลุ่มจังหวัด และร้อยละ ๓๔.๙ ของภาค และมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๓,๖๕๕.๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๖ ของกลุ่มจังหวัด และร้อยละ ๗.๗ ของภาค

๔.๑.๕ บริการอื่นๆ มีมูลค่า ๓๑,๖๗๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี (GPP) ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม สาขาการบริการ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการค้า ตามลำดับ ข้อมูลจากอดีตกระทั่งปัจจุบัน จะพบว่า ภาคการเกษตรเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมาโดยตลอด ไม่เปลี่ยนแปลง แต่จากข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของ GPP จังหวัดสุราษฎร์ธานี รายสาขา จะพบว่า ในขณะที่ภาคการเกษตรเติบโตขึ้นจากเดิมที่มีสัดส่วนเป็น ร้อยละ ๔๕ ใน GPP ในปี ๒๕๔๖ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๘ ในปี ๒๕๔๙ และ ร้อยละ ๔๙ ในปี ๒๕๕๒ แต่มีแนวโน้มลดลง

เป็นร้อยละ ๓๗.๓ ในปี ๒๕๕๔ ซึ่งแนวโน้มนี้เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับภาคการบริการที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ภาคการค้าและอุตสาหกรรมมีส่วนในโครงสร้างเศรษฐกิจทรงตัวตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ เป็นต้นมา

๔.๒ สถานการณ์ยางพารา

พืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ยางพารา โดยมีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุดของประเทศ พื้นที่ปลูกยางพาราแล้วในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓.๑ ล้านไร่ คาดหมายว่าจะให้ผลผลิตประมาณ ๗๘๖,๔๗๗ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๕๕,๐๕๓.๓ ล้านบาท สำหรับจังหวัดที่มีปริมาณผลผลิตสูงในลำดับต้น ๆ ของภาค ได้แก่ สุราษฎร์ธานี สงขลา ตรัง และนครศรีธรรมราช ตามลำดับ การลดลงของผลผลิตต่อไร่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารารวมของประเทศ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตยางพาราอย่างมีนัยสำคัญประกอบด้วย ๒ ปัจจัยด้วยกัน คือ จำนวนเดือนที่กรีดยาง และจำนวนแรงงาน ปัจจุบันมีประเทศต่างๆ ปลูกยางพาราเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งบางประเทศเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบประเทศไทยในด้านต้นทุนการบริหารจัดการด้วยระบบการค้าเสรีในปัจจุบันเกษตรกรไทยอาจประสบปัญหาเนื่องจากไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันทางด้านต้นทุนการผลิตกับประเทศในกลุ่มเอเชียได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจีน อินโดนีเซีย และเวียดนาม ดังนั้นเกษตรกรไทยจะต้องพัฒนาประสิทธิภาพทางการผลิตและนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิตและเพื่อลดต้นทุนการผลิตเพื่อรองรับการแข่งขัน

จำนวนพื้นที่ให้ผลผลิตและอัตราการเปลี่ยนแปลง (ไร่/ร้อยละ)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนพื้นที่ให้ผลผลิต(ไร่)			
	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓
รวมทั้งประเทศ	๑๑,๐๔๒,๘๑๑ (๑.๓๗)	๑๑,๓๗๑,๘๘๙ (๒.๙๘)	๑๑,๖๐๐,๔๔๗ (๒.๐๐)	๑๒,๐๕๘,๒๓๗ (๓.๙๔)
ภาคใต้	๙,๓๐๖,๓๖๖ (๐.๑๙)	๙,๕๑๔,๑๗๖ (๒.๒๓)	๙,๕๙๐,๒๕๙ (๐.๘)	๙,๖๗๓,๘๐๗ (๐.๘๗)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๓,๕๒๔,๓๐๔ (๐.๔๖)	๓,๖๗๒,๕๔๘ (๔.๒)	๓,๗๒๒,๔๒๓ (๑.๓๖)	๓,๗๘๔,๕๔๕ (๑.๖๖)
O สุราษฎร์ธานี	๑,๕๕๑,๖๖๐ (-๑.๔๔)	๑,๖๗๔,๒๖๗ (๗.๙)	๑,๖๘๕,๘๘๖ (๐.๖๙)	๑,๗๑๓,๕๕๖ (๑.๖๔)
O ชุมพร	๓๙๑,๘๙๑ (-๑.๑๖)	๓๙๑,๘๙๑ (๐)	๔๐๖,๑๓๘ (๓.๖๓)	๔๒๗,๒๗๑ (๕.๒)
O นครศรีธรรมราช	๑,๑๐๒,๙๑๑ (๑.๘๖)	๑,๑๓๖,๑๙๐ (๓.๐๑)	๑,๑๖๖,๗๕๑ (๒.๖๙)	๑,๑๘๘,๗๓๓ (๑.๘๘)
O พัทลุง	๔๗๗,๘๔๒ (-๑.๘๙)	๔๗๐,๒๐๐ (-๑.๖)	๔๖๓,๖๔๘ (-๑.๓๙)	๔๕๔,๙๘๕ (-๑.๘๗)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๒,๓๓๙,๓๒๕ (-๑.๗๓)	๒,๓๕๒,๑๙๗ (๐.๕๕)	๒,๓๔๖,๓๑๑ (-๐.๒๕)	๒,๓๗๗,๘๖๒ (๑.๓๔)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๓,๔๔๒,๗๓๗ (๒.๒๖)	๓,๔๘๙,๔๓๑ (๑.๓๕)	๓,๕๒๑,๕๒๕ (๐.๙๒)	๓,๕๑๑,๔๐๐ (-๐.๒๘)

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

พิจารณาจากพื้นที่ให้ผลผลิตยางพารา จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนเนื้อที่มากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการผลิตจากจำนวนผลผลิตต่อไร่ (หน่วยเป็นกิโลกรัม) จะพบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่าจังหวัดพัทลุงอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลผลิตต่อไร่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒๕๙ กิโลกรัม และจังหวัดพัทลุง ๒๘๔ กิโลกรัม ตามลำดับ สาเหตุส่วนหนึ่งที่ผลผลิตยางพาราต่อไร่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีค่าเฉลี่ยต่ำมาจากเกษตรกรที่ไม่มีการจัดการสวนอย่างเป็นระบบ เช่น การใส่ปุ๋ย การบำรุงดินและการดูแลรักษาหน้ายาง เป็นต้น

อุตสาหกรรมไม้ยางพารา (Rubberwood Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่นำไม้ยางพารามาใช้ประโยชน์ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่าประเทศไทยมีการเพาะปลูกยางพารามากกว่าร้อยละ ห้าหมื่นของนโยบายของภาครัฐในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา ได้มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากน้ำยางเป็นหลัก จะเห็นถึงแนวโน้มการควบคุมการขยายพื้นที่การปลูกต้นยางอย่างชัดเจน ซึ่งการจำกัดพื้นที่การปลูกสวนยางโดยมิได้พิจารณาถึงประโยชน์จากไม้ยางพาราเป็นสำคัญ ข้อจำกัดต่างๆ ของไม้ยางพาราในประเทศยังไม่ได้มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจน ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคมที่แท้จริงยังมิได้มีการศึกษาอย่างจริงจังทั้งระบบ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำอุตสาหกรรมไม้ยางพาราทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำและโอกาสในการพัฒนาในปัจจัยต่าง ๆ มาจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมไม้ยางพาราเพื่อสร้างความชัดเจนและความสำคัญของไม้ยางพาราทั้งระบบ ในสภาพปัจจุบันการใช้ไม้ยางพาราในข้อจำกัดที่มีอยู่และมีการพัฒนาไปแล้วในระดับหนึ่งนั้น ไม้ยางพารายังคงมีศักยภาพที่จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกหลายด้าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างมูลค่าเพิ่มในส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือ Waste อย่างเป็นจริงเป็นจัง และการพัฒนาข้อจำกัดให้เป็นโอกาสอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.)					
	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
รวมทั้งประเทศ	๒๗๘	๒๖๖	๒๕๓	๒๖๒	๒๖๓	๒๕๕
ภาคใต้	๒๗๘	๒๖๔	๒๕๑	๒๖๒	๒๗๓	๒๗๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒๖๔	๒๕๒	๒๔๐	๒๕๐	๒๖๕	๒๖๗
O สุราษฎร์ธานี	๒๕๖	๒๔๙	๒๓๖	๒๕๒	๒๕๘	๒๕๙
O ชุมพร	๒๗๕	๒๖๐	๒๔๘	๒๓๘	๒๖๔	๒๖๗
O นครศรีธรรมราช	๒๕๘	๒๔๘	๒๔๐	๒๔๔	๒๕๕	๒๕๖
O พัทลุง	๒๙๙	๒๖๓	๒๔๕	๒๖๗	๒๘๒	๒๘๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๒๘๓	๒๗๒	๒๕๗	๒๖๓	๒๖๘	๒๖๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๒๘๙	๒๗๓	๒๕๙	๒๗๔	๒๘๑	๒๘๓

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

จำนวนผลผลิต(ตัน)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนผลผลิต(ตัน)				
	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
รวมทั้งประเทศ	๓,๑๖๖,๙๑๐	๓,๐๙๐,๒๘๐	๓,๐๕๑,๗๘๑	๓,๓๔๘,๘๙๗	๓,๖๒๕,๓๓๐
ภาคใต้	๒,๖๔๔,๑๑๖	๒,๕๓๖,๓๘๑	๒,๔๒๗,๒๙๐	๒,๕๓๕,๙๒๕	๒,๖๙๙,๐๘๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๖๙๖,๖๘๑	๙๓๖,๖๗๕	๙๐๗,๑๒๙	๙๓๘,๓๓๙	๙๙๓,๑๘๐
O สุราษฎร์ธานี	๔๒๘,๑๘๔	๔๑๙,๗๘๖	๔๐๔,๓๙๙	๔๒๙,๗๖๖	๔๔๖,๒๙๐
O ชุมพร	๑๐๗,๗๗๐	๑๐๕,๕๙๖	๑๐๕,๙๖๓	๑๐๐,๘๖๗	๑๑๔,๓๖๐
O นครศรีธรรมราช	๒๙๓,๑๓๗	๒๘๙,๓๕๔	๒๘๕,๒๙๖	๒๘๔,๒๑๑	๓๐๖,๐๒๐
O พัทลุง	๑๔๐,๕๙๐	๑๒๑,๙๓๙	๑๑๑,๔๗๑	๑๒๓,๔๙๕	๑๒๖,๕๑๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๖๖๖,๕๖๒	๖๓๗,๐๓๖	๖๑๐,๖๔๒	๖๒๗,๒๖๑	๖๗๒,๗๒๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑,๐๐๗,๘๗๓	๙๖๒,๖๗๐	๙๐๙,๕๑๙	๙๗๐,๓๒๕	๑,๐๓๓,๑๘๐

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

สถานการณ์ปัจจุบันของยางพาราที่เป็นปัญหา^๑ คือ ภาวะราคาผันผวนและตกต่ำกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญ ในขณะที่จำนวนผลผลิตยางพาราทั่วประเทศมีการเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวจากการเพิ่มพื้นที่ปลูกโดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับผลผลิตที่ยังอยู่ในตลาดเป็นจำนวนมาก และขณะเดียวกันตลาดยังมีความกังวลเกี่ยวกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อราคายางพารา จากการระดมความคิดเห็น เรื่อง สถานการณ์ยางพาราของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบประเด็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข คือ

- O ผลผลิตต่อไร่ต่ำ เนื่องจากมีการปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมและมีการนำเทคโนโลยีไปใช้น้อย โดยเฉพาะด้านการดูแลรักษาสวนยางและการเปิดกรีด นอกจากนี้การปรับหรือประยุกต์เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาสู่ระบบการผลิตยังมีน้อย รวมถึงการกรีดยางที่มีอายุเกินกว่าที่ยางจะให้ น้ำยางในปริมาณที่เหมาะสม เนื่องจากราคายางที่ปรับตัวสูงขึ้นหลายเท่าเมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา ทำให้เกษตรกรยังไม่ไค่นายงเพื่อปลูกใหม่ แต่ยังคงกรีดยางตามปกติ ทำให้ได้น้ำยางในปริมาณที่น้อย และส่งผลกระทบต่อผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ยังอยู่ในระดับต่ำ
- O ประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับต่ำและด้อยคุณภาพ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรชาวสวนยางขนาดเล็กหรือเกษตรกรรายย่อย การบริหารและการจัดการสวนยางยังขาดประสิทธิภาพ ประกอบกับขาดปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย เมล็ดพืชคลุมดิน หรือสารเคมี และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ส่งผลให้ผลผลิตยางมีคุณภาพต่ำและไม่สม่ำเสมอ

^๑ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

- การผลิตของเกษตรกรรายย่อยไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด กล่าวคือ ส่วนใหญ่ ยังคงผลิตตามความต้องการของตนเอง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์พบว่า ทิศทางการพัฒนาระบบการผลิตที่ยั่งยืนที่ผ่านมา รัฐมุ่งเป้าให้เกษตรกรทำการผลิตเป็นวัตถุดิบ (ยางแผ่น) ป้อนให้โรงงานอุตสาหกรรมและคาดหวังผลตอบแทนทางเศรษฐกิจในระดับมหภาคเป็นหลัก ในขณะที่เกษตรกรยังคงมีวิถีและเป้าหมายในการผลิตตามความพอใจของตนเอง เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงผลิตยางแผ่นดิบแต่โรงงานต้องการยางก้อน เพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตยางแท่ง ซึ่งผลมาจากความต้องการยางแท่งของโลกเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ความต้องการยางแผ่นรมควันลดลง
- ตลาดยางพาราในระดับท้องถิ่น เป็นตลาดที่มีผู้ค้าจำนวนมากกระจายอยู่ในระดับตำบล หมู่บ้าน ส่งผลให้มูลค่าที่เกษตรกรได้รับต่ำกว่ามูลค่าที่ควรจะเป็น
- ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยาง สวนทางกับการเติบโตของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะที่ผ่านมารัฐเน้นการสนับสนุนให้ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทมากกว่าการสนับสนุนให้ภาคการผลิตและการสร้างความเข้มแข็งในระบบเศรษฐกิจฐานราก ดังจะเห็นได้จากการเข้ามามีบทบาทของอุตสาหกรรมในขั้นตอนการผลิต การมีบทบาทแปรรูปของเกษตรกรลดลง เน้นให้ขายน้ำยางมากขึ้น ส่งผลให้ในภาพความเป็นจริงเกษตรกรหันมาผลิตน้ำยางสดมากขึ้น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการในภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้เป็นอิทธิพลของเศรษฐกิจมหภาคเป็นหลัก จนไม่ให้ความสำคัญและการละเลยการสนับสนุนเกษตรกรและองค์กรชาวสวนยางให้มีบทบาทในการพัฒนาการตลาดและอุตสาหกรรมมากขึ้น
- องค์กรชาวสวนยางในปัจจุบันยังไม่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ประกอบกับมาตรฐานด้านการตลาดของรัฐที่เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ทำให้องค์กรชาวสวนยางขาดโอกาสในการเข้ามามีบทบาทในระบบตลาด
- รัฐขาดงบประมาณในการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการถ่ายทอดการแปรรูปยางพารา นอกจากนี้ยังขาดความร่วมมือและสนับสนุนงบประมาณจากภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราพัฒนาไปอย่างเชื่องช้า

๘.๓ สถานการณ์ปาล์มน้ำมัน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ กล่าวคือ มีเนื้อที่ปลูกทั้งสิ้น ๑.๐ ล้านไร่ ผลผลิตรวม ๒.๘ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๐,๖๔๖ ล้านบาท ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๑๘๕ กิโลกรัมต่อไร่ มีเนื้อที่เพาะปลูกมากเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ

จำนวนเนื้อที่ให้ผลและอัตราการเปลี่ยนแปลง (ไร่/ร้อยละ)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนเนื้อที่ให้ผล(ไร่)			
	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
รวมทั้งประเทศ	๒,๘๘๔,๗๒๐ (๘.๓๑)	๓,๑๘๗,๕๒๐ (๑๐.๕๕)	๓,๕๕๒,๓๒๙ (๑๑.๓๙)	๓,๗๔๗,๑๖๓ (๕.๑๘)
ภาคใต้	๒,๖๔๕,๓๑๗ (๗.๕๒)	๒,๘๘๓,๓๒๗ (๘.๙๙)	๓,๑๔๖,๗๘๙ (๙.๑๓)	๓,๒๙๑,๐๙๒ (๔.๕๙)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑,๔๘๘,๙๔๑ (๘.๙๕)	๑,๖๔๔,๑๗๑ (๑๐.๔๒)	๑,๗๖๔,๒๓๑ (๗.๓)	๑,๘๗๐,๓๓๐ (๖.๐๑)
๐ สุราษฎร์ธานี	๗๕๒,๗๔๙ (๔.๖๑)	๘๒๙,๓๖๐ (๑๐.๑๗)	๘๙๗,๗๙๗ (๘.๒๕)	๙๕๐,๕๔๒ (๕.๘๗)
๐ ชุมพร	๖๔๒,๖๒๖ (๑๑)	๖๙๑,๔๓๒ (๗.๕๙)	๗๐๙,๘๖๑ (๒.๖๖)	๗๒๖,๙๖๐ (๒.๔๑)
๐ นครศรีธรรมราช	๙๐,๓๔๕ (๓๗.๔๕)	๑๑๔,๙๒๙ (๒๗.๒๑)	๑๔๖,๙๒๙ (๒๗.๘๔)	๑๘๐,๗๓๘ (๒๓.๐๑)
๐ พัทลุง	๓,๒๒๑ (๓๕.๖๒)	๘,๔๕๐ (๑๖๒.๓๔)	๙,๖๔๔ (๑๔.๑๓)	๑๒,๐๙๐ (๒๕.๓๖)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๑,๐๒๘,๒๐๗ (๖.๒๒)	๑,๐๗๘,๓๒๕ (๔.๘๗)	๑,๒๐๘,๖๓๐ (๑๒.๐๘)	๑,๒๒๒,๙๘๑ (๑.๑๙)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๒๘,๑๖๙ (๒.๐๗)	๑๖๐,๘๓๑ (๒๕.๔๘)	๑๗๙,๙๒๘ (๘.๑๔)	๑๙๗,๗๘๑ (๑๓.๗๑)

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในเรื่องของการรณรงค์ให้ใช้พลังงานทางเลือก ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีของปาล์มน้ำมัน แต่ในบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีผลผลิตปาล์มน้ำมันยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ประเด็นของปัญหาพบเจอทั้งในส่วนของต้นน้ำและกลางน้ำ โดยเฉพาะลานเท ที่รับซื้อปาล์มร่วง (ให้ผลผลิตน้ำมันที่ไม่ได้มาตรฐาน) หรือการกดราคา ทำให้เกษตรกรไม่มีกำไรมากพอที่จะนำเงินไปปรับปรุงสวน

จำนวนผลผลิตต่อไร่และอัตราการเปลี่ยนแปลง (กก./ไร่/ระยะ)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนผลผลิตต่อไร่ (กก.)				
	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
รวมทั้งประเทศ	๒,๕๖๐ (-๒๐.๓๔)	๒,๓๑๕ (-๙.๕๗)	๒,๘๗๖ (๒๔.๒๓)	๒,๘๔๔ (-๑.๑๑)	๒,๙๓๖ (๓.๒๓)
ภาคใต้	๒,๕๘๙ (-๒๐.๒๘)	๒,๓๖๗ (-๘.๕๗)	๒,๙๓๒ (๒๓.๘๗)	๒,๙๒๒ (-๐.๓๔)	๓,๐๓๓ (๓.๘)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒,๕๘๗ (-๒๐.๙๘)	๒,๓๔๐ (-๙.๕๔)	๒,๙๗๕ (๒๗.๑๔)	๒,๕๕๗ (-๑๔.๐๕)	๒,๖๘๐ (๔.๘๑)
๐ สุราษฎร์ธานี	๒,๕๘๘ (-๑๙.๘๒)	๒,๔๗๑ (-๔.๕๒)	๓,๐๑๕ (๒๒.๐๑)	๓,๐๖๔ (๑.๖๓)	๓,๑๘๕ (๓.๙๕)
๐ ชุมพร	๒,๖๑๐ (-๒๒.๗๕)	๒,๒๔๓ (-๑๔.๐๖)	๒,๙๘๑ (๓๒.๙)	๒,๘๙๘ (-๒.๗๘)	๓,๐๐๙ (๓.๘๓)
๐ นครศรีธรรมราช	๒,๔๗๘ (-๑๖)	๒,๐๕๕ (-๑๗.๐๗)	๒,๗๖๔ (๓๔.๕)	๒,๖๖๙ (-๓.๕๔)	๒,๗๙๔ (๔.๖๘)
๐ พัทลุง	๒,๑๕๖ (-๑๕.๘๕)	๑,๕๗๒ (-๒๗.๐๘)	๒,๖๗๐ (๖๙.๘๕)	๑,๕๙๖ (-๔๐.๒๒)	๑,๗๓๑ (๘.๔๖)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๒,๖๗๘ (-๑๘.๗๗)	๒,๔๕๔ (-๘.๓๖)	๒,๙๖๙ (๒๐.๙๙)	๒,๖๒๕ (-๑๑.๕๙)	๒,๗๓๐ (๔)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๒,๐๐๗ (-๒๑.๒๖)	๒,๐๔๔ (๑.๘๔)	๑,๒๙๔ (-๓๖.๗)	๑,๙๐๕ (๔๗.๒๒)	๑,๙๙๗ (๔.๘๓)

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

ภาพรวมในสถานการณ์ของประเทศ เป็นที่คาดการณ์ว่าราคาน้ำมันปาล์มดิบจะลดลงเนื่องมาจากปริมาณผลผลิตน้ำมันปาล์มดิบที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้นทั้งในประเทศและในตลาดโลก

ราคาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม (บาท)

รายการ	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
ผลปาล์มสด	๒.๓๙	๔.๐๗	๔.๒๓	๓.๖๔	๔.๐๒	๖.๕๓	๕.๖๔	๓.๑๑
น้ำมันปาล์มดิบ	๑๕.๗๗	๒๔.๔๕	๒๘.๙๖	๒๔.๓๓	๒๖.๖๖	๓๕.๖	๕๗.๗๘	๓๕.๑๙

ที่มา: สำนักงานการค้าภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๓ ต.ค.๕๖)

ปริมาณผลผลิตน้ำมันปาล์มดิบในปี ๒๕๕๕ พบว่า มีปริมาณสูงกว่าความต้องการใช้ และปริมาณสต็อกน้ำมันปาล์มในตลาดโลกจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันให้ระดับราคายังคงไม่ปรับตัวสูงขึ้น ทั้งนี้ ปัญหาเรื่องปาล์มน้ำมันรัฐบาลได้มีความพยายามส่งเสริมในเรื่องของการนำมาใช้เป็นพลังงานทดแทน โดยมีนโยบายการส่งเสริมและผลักดันให้อุตสาหกรรมพลังงานปิโตรเลียมและพลังงานทดแทนสามารถสร้างรายได้จากความต้องการภายในประเทศ รวมทั้งสร้างการจ้างงานให้แก่ประเทศโดยถือเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ใหม่ นอกจากนี้รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนว่าด้วยการปรับปรุงระบบการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิตที่สามารถแข่งขันในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๕๕๘ ได้

ปัญหาหลักของการผลิตปาล์มน้ำมัน คือ ผลผลิตต่อไร่ต่ำและคุณภาพของพันธุ์ปาล์ม รวมถึงปัญหาเรื่องดิน ซึ่งสามารถแก้ไขได้ด้วยการใส่ปุ๋ยที่เหมาะสมกับธาตุในดิน ส่วนปัญหาเรื่องทลายปาล์มได้รับการแก้ไขและปัญหาดลดลง ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากทางโรงงานสกัดน้ำมันได้เพิ่มมาตรการเข้มงวดมากขึ้นในการรับซื้อ อย่างไรก็ตาม ปัญหานี้ต้องได้รับการติดตามกำกับจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเป็นจำนวนมาก (๑๙ โรงงาน) เมื่อเทียบกับจำนวนผลผลิตปาล์มที่จะส่งเข้าโรงงาน ดังนั้นบางครั้งโรงงานจึงแข่งขันกันรับซื้อผลปาล์มทั้งผลดิบและผลสุก^๒ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำมัน คือ น้ำมันที่สกัดได้ออกมาไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานและคุณภาพของน้ำมันที่ได้ยังไม่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ในพื้นที่สุราษฎร์ธานียังไม่มีโรงงานกลั่นน้ำมันปาล์ม (Refinery) ทั้งนี้เป็นเรื่องของต้นทุนในการผลิตที่ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน นอกจากนี้รายงานล่าสุดเดือนเมษายน ๒๕๕๕ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผลผลิตปาล์มน้ำมัน ๑๒๙,๑๕๓.๖ ตัน หดตัวร้อยละ ๙.๘ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าเป็นผลต่อเนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในการผลิตดอก แต่จากการที่ผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง ส่งผลให้ระดับราคาที่เป็นเกษตรกรขายได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น ๖.๑ บาท ต่อ กิโลกรัม อัตราการให้น้ำมันของผลผลิตปาล์มน้ำมันของไทยประมาณร้อยละ ๑๕.๗ ในขณะที่อินโดนีเซียและมาเลเซีย มีอัตราที่สูงถึงร้อยละ ๒๒ และ ๑๙.๔ ตามลำดับ สาเหตุสำคัญที่ทำให้การผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศผู้ผลิตทั้งสองมี ศักยภาพการผลิตที่สูงกว่าไทย มาจากทั้งสองมีพื้นที่การเพาะปลูกปาล์มที่มี ขนาดใหญ่ มีการปลูกปาล์มน้ำมันแบบครบวงจรทำให้สามารถวางแผนการผลิตและควบคุมต้นทุนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาเลเซีย ซึ่งมี ศักยภาพการผลิตสูงสุด การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ของเกษตรกรรายใหญ่ (ร้อยละ ๖๐) และผู้ผลิตปาล์มในรูปแบบสหกรณ์หรือนิคมกว่าร้อยละ ๓๐.๕ ส่วนที่เหลือเพียงร้อยละ ๙.๕ เป็นเกษตรกรรายย่อย ที่มีพื้นที่การเพาะปลูกประมาณ ๒๕๐ ไร่ต่อราย ซึ่งแตกต่างกับเกษตรกรรายย่อยของไทยที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ ๖๐ และมีพื้นที่เพาะปลูกไม่เกินรายละ ๒๕ ไร่ นอกจากนี้ โรงสกัดและบีบน้ำมัน ของมาเลเซียและอินโดนีเซีย เป็นโรงงานขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตมาก และยังมีการสกัดน้ำมันแยกแหว่งเนื้อปาล์มและเนื้อในเมล็ดปาล์ม (Palm Kernel) ซึ่งจะช่วยให้อัตราการให้น้ำมันมีมากขึ้นกว่าการสกัดรวมผลปาล์มน้ำมันทั้งผล

๘.๔ สถานการณ์ไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ

ผลไม้เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สำคัญมี ๔ ชนิด คือ เงาะ ทุเรียน ลองกอง และมังคุด โดยเงาะเป็นไม้ผลที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดจำนวน ๓๙,๐๒๔ ไร่ รองลงมาคือ ทุเรียน พื้นที่ปลูกทั้งหมด จำนวน ๓๖,๑๑๗ ไร่ ต่อมาคือ ลองกอง มีพื้นที่ปลูกจำนวน ๒๑,๒๓๖ ไร่ และลำดับสุดท้าย คือ มังคุด มีพื้นที่ปลูกจำนวน ๑๓,๗๕๔ ไร่ (ข้อมูล ณ พ.ศ. ๒๕๕๔) โดยแนวโน้มของพื้นที่ปลูกผลไม้เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีลดลงทุกปี ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากผลกระทบจากราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำ ประกอบกับต้นทุนการผลิตทั้ง ปุ๋ย ค่าจ้างแรงงาน เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ผลกระทบจากภัยธรรมชาติไม่ว่าจากอุทกภัยหรือฝนแล้งย่อมส่งผลต่อปริมาณผลผลิตที่เกษตรกรจะเก็บเกี่ยวได้ รวมถึงการที่เกษตรกรส่วนหนึ่งยังคงวิถีของการทำสวนผลไม้แบบเดิมๆ ยังไม่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่บางตัวเข้ามาประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบมาจากราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้นหลายเท่าตัว เป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรชาวสวนผลไม้หันมาโค่นผลไม้ทิ้งแล้วปลูก

^๒ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

ยางพาราทดแทน ซึ่งให้ผลตอบแทนดีกว่า^๓ นอกจากพื้นที่ปลูกผลไม้สำคัญทั้ง ๔ ชนิดลดลงแล้ว ปริมาณของผลผลิตก็ลดลงด้วยเช่นกัน

เนื้อที่ปลูกผลไม้เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ไร่)

	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
เงาะ	๔๐,๘๙๑	๔๒,๘๙๑	๓๑,๖๑๘	๓๙,๐๒๔	๓๗,๖๔๕
ทุเรียน	๓๘,๔๙๘	๓๖,๐๙๖	๓๒,๑๒๘	๓๔,๑๑๗	๓๖,๘๓๔
ลองกอง	๖,๔๓๔	๗,๒๙๔	๖,๑๒๕	๒๑,๒๓๖	๒๐,๔๐๑
มังคุด	๕,๑๕๗	๘,๖๓๔	๑๗,๐๐๘	๑๓,๗๕๔	๑๔,๑๙๑

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พิจารณาจากไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญสี่ชนิดของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เงาะ มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ๓๗,๖๔๕ ไร่ รองลงมาคือ ทุเรียน ลองกองและมังคุด ตามลำดับ ในส่วนของผลผลิต เงาะ เป็นไม้ผลที่มีผลผลิตสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๕,๖๕๑ ต่อกิโลกรัม ต่อปี รองลงมาคือ ทุเรียน มังคุดและลองกอง ตามลำดับ แม้ว่าเงาะจะมีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในส่วนของผู้ปลูกกลับมีแนวโน้มลดลง ส่วนหนึ่งมาจากการที่เกษตรกรโค่นสวนผลไม้เพื่อปลูกยางพารา

จำนวนผลผลิตในแต่ละปี (ตัน)

	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
เงาะ	๓๑,๖๑๘.๐๐	๑๕,๗๕๐.๐๐	๓๕,๖๕๑.๐๐
มังคุด	๓๒,๑๐๑.๐๐	๒๒,๓๒๖.๐๐	๓๑,๔๒๓.๐๐
ทุเรียน	๖,๕๕๗.๐๐	๑,๓๙๖.๐๐	๑๑,๑๓๑.๐๐
ลองกอง	๖,๗๒๒.๐๐	๘๗๕.๐๐	๑๕,๖๗๔.๐๐
รวม	๗๖,๙๙๘.๐๐	๔๐,๓๔๗.๐๐	๙๓,๘๗๙.๐๐

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๘.๕ การประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสิบอันดับแรกของการผลิตในภาคประมงโลก บทบาทของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศไทยมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและทวีบทบาทความสำคัญมากขึ้นทั้งในด้านการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและเป็นการผลิตเพื่อทดแทนอาหารสัตว์น้ำตามธรรมชาติ ซึ่งนับวันจะเสื่อมโทรมลงตามการเพิ่มของประชากรและการพัฒนาเทคโนโลยีการจับสัตว์น้ำ เมื่อพิจารณาด้านเศรษฐกิจ พบว่า ในปี

^๓ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

๒๕๕๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคประมง (GDP) มีมูลค่าประมาณ ๑๐๔,๖๗๙ ล้านบาท คิดเป็นประมาณร้อยละ ๑๐.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของประเทศ มูลค่าการส่งออกจากภาคการประมงได้เพิ่มขึ้นตลอด สินค้าประมงของไทยที่ส่งออกอันดับหนึ่งของโลก ได้แก่ กุ้งและปลาทูน่ากระป๋อง โดยในปี ๒๕๕๒ ไทยเกินดุลด้านการค้าสัตว์น้ำประมาณ ๑๕๖,๐๐๐ ล้านบาท

ปริมาณและมูลค่ากุ้ง

	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
ปริมาณกุ้ง รวม (กก.)	๖๑,๗๐๐,๘๗๓	๕๑,๐๑๑,๒๕๘	๖๔,๕๑๘,๕๑๑	๒๐,๑๖๙,๒๑๒
O กุ้งกุลาดำ	๑,๓๓๘,๐๙๑	๗๖๓,๖๗๐	๑,๔๑๘,๓๙๖	๔๒๓,๑๗๖
O กุ้งขาวแวนนาไม	๖๐,๓๖๒,๗๘๒	๕๐,๒๔๗,๕๘๘	๖๓,๑๐๐,๑๑๕	๑๙,๗๔๖,๐๓๖
มูลค่า (บาท)	๘,๑๗๓,๓๖๘,๓๐๒	๗,๗๕๙,๘๗๖,๑๐๙	๙,๕๗๘,๗๙๗,๓๗๕	๔,๑๔๕,๙๘๖,๙๐๕
O กุ้งกุลาดำ	๑๙๐,๖๐๒,๙๒๕	๑๑๔,๑๘๔,๗๗๐	๒๑๔,๒๙๓,๒๐๙	๘๒,๕๒๐,๒๐๐
O กุ้งขาวแวนนาไม	๗,๙๘๒,๗๖๕,๓๗๗	๗,๖๔๕,๖๙๑,๓๓๙	๙,๓๖๔,๕๐๔,๑๖๖	๔,๐๖๓,๔๖๖,๗๐๕

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทย มีสินค้าสร้างชื่อเสียงให้กับสุราษฎร์ธานี ได้แก่ หอยตะเภา กุ้ง ปลา ปู กุ้ง หอยขาว และสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลของประเทศ ประมงชายฝั่งมีมูลค่า ๔,๕๖๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สินค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดจากการเพาะเลี้ยงไม่จำเป็นที่จะเป็นการเพาะเลี้ยงในทะเลหรือในบ่อเพาะเลี้ยงที่อยู่ในแผ่นดิน (in-land farming) ก็ตามการเพาะเลี้ยงเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพาะเลี้ยงหอยตะเภา กุ้ง และปลา ภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีประสบความสำเร็จ และมีความก้าวหน้าในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามยังมีวิธีการเพาะเลี้ยงที่สามารถพัฒนาได้ดีกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันที่กล่าวว่ายังสามารถพัฒนาได้นั้น เป็นเพราะว่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเหล่านี้ยังประสบปัญหาอยู่มาก ทำให้เกษตรกรส่วนหนึ่งโดยเฉพาะเกษตรกรในระดับชาวบ้านต้องประสบความล้มเหลวและขาดทุน หรือแม้เพาะเลี้ยงได้ก็ไม่สามารถทำกำไรได้อันเนื่องมาจากต้นทุนที่สูงและอัตราการรอดต่ำของสัตว์ที่เพาะเลี้ยง รวมทั้งการเจริญเติบโตที่ไม่เป็นไปตามกำหนด ในบางครั้งคุณภาพของผลผลิตที่ได้ยังไม่ดีเพียงพอ เช่น หอยตะเภาที่มีเชื้อแบคทีเรียบางชนิดที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดอาการท้องเสีย กุ้งที่หลังจากการเก็บเกี่ยวแล้วไม่สามารถคงสภาพความสดไว้ได้ ปลาที่มีกลิ่นสาบดิน สาเหตุดังกล่าวนี้จึงเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมการพัฒนาวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะต้องยังคงมีต่อไป

ลักษณะการทำประมงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งการประมงน้ำเค็ม การทำประมงน้ำกร่อยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการประมงน้ำจืด รวมถึงการเลี้ยงกุ้งทะเล โดยเฉพาะโครงการกุ้งสุราษฎร์ธานี หรือ Suratthani Sustainable Program (SSP) ได้ชื่อว่าเป็นกุ้งที่มีคุณภาพดีที่สุดในโลก ซึ่งมีตลาดสำคัญหลายประเทศในยุโรปเป็นคู่ค้าที่สำคัญ และผลิตที่ได้รวมทั้งมูลค่ามีเพิ่มมากขึ้น มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นผลจากการที่เกษตรกรสามารถเลี้ยงกุ้งได้ผลผลิตต่อฟาร์มสูงขึ้น เพราะเกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงกุ้งมากขึ้น และมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและนำเทคนิคใหม่ๆ ต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้กับการเลี้ยงกุ้ง รวมทั้งการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำจืดมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคาดการณ์ว่าเนื่องจากมี

การบริหารจัดการแหล่งน้ำและมีการสร้างที่อยู่อาศัยให้สัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น แต่ปัญหาในเรื่องของการทำประมงในจังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีอยู่บ้างโดยเฉพาะการทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง ในเรื่องของการต้นทุนการทำประมงที่สูงขึ้น ประกอบกับราคาสัตว์น้ำลดลงอย่างต่อเนื่อง และราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบปัญหาในเรื่องของการทำประมงพื้นบ้าน คือ เรื่องของการแย่งพื้นที่ทำกินและการใช้เครื่องมือที่ผิดกฎหมายในการทำประมงและจับสัตว์น้ำ^๔

สถานะ/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP (ราย)

ประเภท	ปี ๒๕๕๔				ปี ๒๕๕๕				ปี ๒๕๕๖			
	สมัคร	การรับรองมาตรฐาน			สมัคร	การรับรองมาตรฐาน			สมัคร	การรับรองมาตรฐาน		
		ต่ออายุ	ใหม่	รวม		ต่ออายุ	ใหม่	รวม		ต่ออายุ	ใหม่	รวม
ด้านพืช	n/a	n/a	n/a	n/a	๑,๓๖๔	๕๒๐	๘๔๔	๑,๓๖๔	๙๓๑	๔๐๑	๕๓๐	๙๓๑
ด้านปศุสัตว์	๓๓๐	๓๑๗	๑๓	๓๓๐	๓๑๘	๓๐๔	๑๔	๓๑๘	๒๖๗	๒๕๖	๑๑	๒๖๗
ด้านประมง	๘๓๙	๗๒๘	๑๑๑	๘๓๙	๔๗๘	๔๔๑	๓๗	๔๗๘	๖๘๖	๖๓๔	๕๒	๖๘๖

ฟาร์มที่มีการรับรองมาตรฐานสามด้าน คือ ด้านพืช ด้านปศุสัตว์ และด้านประมง เห็นได้จากข้อมูลว่ามีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการการรับรองมาตรฐานด้านพืชมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านประมงและด้านปศุสัตว์น้อยที่สุดตามลำดับ และจากข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานด้านเกษตรและประมงเห็นได้ว่าตลอดสามปีของข้อมูลที่น่ามาพิจารณา จำนวนฟาร์มที่สมัครเข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองมาตรฐานทุกรายทั้งเกษตรกรที่ต่ออายุและเกษตรกรที่สมัครเข้าร่วมโครงการรายใหม่

๘.๖ ฐานอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร

ปัจจุบันโครงสร้างการผลิตของประเทศไทย ได้เปลี่ยนแปลงจากระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรมมากขึ้น นอกจากจะมีอุตสาหกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นจำนวนมากแล้ว ลักษณะการประกอบอุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมในครัวเรือนก็มีบทบาทต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ อุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีโครงสร้างในลักษณะเดียวกับอุตสาหกรรมในภาคใต้โดยรวม ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมไม้ยางพารา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง ปี ๒๕๕๔ พบว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโรงงานอุตสาหกรรมรวม ๑,๑๓๐ โรง วงเงินลงทุนรวม ๓๔,๐๘๑ ล้านบาท มีจำนวนแรงงาน ๓๑,๖๒๕ คน

^๔ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนสถานประกอบการ			อัตราการเปลี่ยนแปลง	
	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๓	๒๕๕๔
รวมยอด	๘๒๗	๘๕๑	๘๗๖	๒.๙	๒.๙๔
อุตสาหกรรมการเกษตร	๑๕	๑๕	๑๕	-	-
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๑๕	๑๑๗	๑๑๗	๑.๗๔	-
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๗	๗	๗	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	๒	๒	๒	-	-
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	๒	๒	๒	-	-
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๑	๑	๑	-	-
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๓๖	๑๔๐	๑๔๓	๒.๙๔	๒.๑๔
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๒๖	๒๖	๒๖	-	-
อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๒	๒	๒	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	๕	๕	๕	-	-
อุตสาหกรรมเคมี	๘	๑๐	๑๐	๒๕	-
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๑๐	๑๑	๑๓	๑๐	๑๘.๑๘
อุตสาหกรรมยาง	๔๘	๔๘	๔๘	-	-
อุตสาหกรรมพลาสติก	๗	๘	๙	๑๔.๒๙	๑๒.๕
อุตสาหกรรมโลหะ	๙๕	๙๕	๙๖	-	๑.๐๕
อุตสาหกรรมโลหะ	๐	๐	๐	-	-
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๓๙	๔๐	๔๐	๒.๕๖	-
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	๔๑	๔๑	๔๒	-	๒.๔๔
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	๓	๓	๓	-	-
อุตสาหกรรมขนส่ง	๖๑	๖๑	๖๕	-	๖.๕๖
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	๒๐๔	๒๑๗	๒๓๐	๖.๓๗	๕.๙๙

หมายเหตุ : สถานประกอบการอุตสาหกรรม คือ โรงงาน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้า แรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๘.๗ สถานการณ์การท่องเที่ยว

ภาพรวมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี ๒๕๕๔ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘ จากจำนวนนักท่องเที่ยวปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑๕.๖ ล้านคน รวมมูลค่าทางการท่องเที่ยวเป็นตัวเงิน มูลค่า ๒.๒ ล้านล้านบาท โดยภาพรวมตัวเลขไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีการคาดการณ์กันอีก ๓ ปีข้างหน้า ตัวเลขนักท่องเที่ยวอาจจะเพิ่มถึงปีละ ๓๐ ล้านคน ในส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวไม่เปลี่ยนแปลง มากนัก ในปี ๒๕๕๓ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๑,๘๔๔,๔๒๗ คน สถานที่เที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวไปเยือนมากที่สุดอันดับ ๑ เกาะสมุย ๗๙๓,๑๘๐ คน อันดับ ๒ เมืองสุราษฎร์ธานี ๖๘๘,๖๙๓ คน อันดับ ๓ เกาะพะงัน ๒๓๙,๖๙๒ คน อันดับ ๔ เกาะเต่า ๑๒๒,๘๖๒ คน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้กับจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๕๕ มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น ๒,๕๗๓,๓๕๕ คน ในขณะที่นักท่องเที่ยวในอำเภอเมืองส่วนใหญ่เป็นชาวไทย แต่นักท่องเที่ยวที่เกาะสมุยส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ

จำนวนนักท่องเที่ยว

	๒๕๕๒			๒๕๕๓			๒๕๕๔			๒๕๕๕		
	ไทย	ต่างชาติ	รวม	ไทย	ต่างชาติ	รวม	ไทย	ต่างชาติ	รวม	ไทย	ต่างชาติ	รวม
เมือง	๙๘๔,๐๙๓	๓๓,๒๘๑	๑,๐๑๗,๓๗๔	๙๓๘,๑๕๗	๔๑,๓๒๒	๙๗๙,๔๗๙	๑,๑๕๕,๓๑๓	๔๗,๕๗๗	๑,๒๐๒,๘๙๐	๑,๒๖๑,๒๖๑	๖๔,๓๗๗	๑,๓๒๕,๖๓๘
เกาะสมุย	๒๖๑,๐๑๑	๖๓๗,๕๔๔	๘๙๘,๕๕๕	๑๖๓,๗๘๓	๖๒๑,๔๙๘	๗๘๕,๒๘๑	๑๓๒,๘๕๕	๗๐๒,๑๘๐	๘๓๕,๐๓๕	๒๑๔,๑๐๐	๑,๐๓๓,๖๑๑	๑,๒๔๗,๗๑๑

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

รอบปีที่ผ่านมา ในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวมีการผันผวนเป็นอย่างมาก สาเหตุส่วนหนึ่งอาจมาจาก วิกฤติเศรษฐกิจในภูมิภาคยุโรป และวิกฤติสถานการณ์ทางการเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ทางจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือ เกาะเต่า ซึ่งเป็นแหล่งดำน้ำดูปะการังน้ำตื้นที่สวยงามมาก และจากรายงานตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวในพื้นที่เกาะเต่าเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในช่วงปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมาตัวเลขทางการท่องเที่ยวและสถานการณ์ทางการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์วินาศภัยทางการเมือง และเหตุการณ์จากภัยธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยปี ๒๕๕๕ มีการประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๒๔,๗๔๖.๑๑ ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลเป็นหลัก

รายได้จากการท่องเที่ยว

	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
เมืองสุราษฎร์ธานี	๕,๕๙๒.๐๘	๔,๔๙๓.๖๗	๖,๖๔๙.๔๙	๗,๐๖๖.๕๓
เกาะสมุย	๒๓,๓๓๖.๘๓	๙,๒๒๘.๒๕	๑๑,๕๑๘.๓๔	๑๗,๖๗๙.๕๘

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิกฤตการณ์ทางการเมือง ภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปี พ.ศ.๒๕๔๗ กระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาโดยตลอด ทำให้การเติบโตของการท่องเที่ยวสะดุดลงเป็นช่วงๆ ผู้ประกอบการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต้องปรับโครงสร้างเพื่อให้มีแผนป้องกันและลดอัตราความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยอาจใช้วิกฤตการณ์ที่ผ่านมาเป็นกรณีศึกษา รวมทั้งเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการในอนาคต

๕. ลักษณะทางสังคม

๕.๑ ความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑๑,๒๙๓ คดี ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑๒,๐๒๗ คดี และ ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๔,๔๙๙ คดี จำนวนโดยกลุ่มคดีที่มีมากที่สุดคือ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ ๗๗ จากคดีทั้งหมด ทั้งนี้ คดีที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมีจำนวนมากที่สุด ไม่รวมคดีที่น่าสนใจและรัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มคดีด้านต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๕๓			ปีงบประมาณ ๒๕๕๔			ปีงบประมาณ ๒๕๕๕		
	เกิด	จับ	% การจับกุม	เกิด	จับ	% การจับกุม	เกิด	จับ	% การจับกุม
กลุ่มที่ ๑ คดี อุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญ	๒๔๒	๑๔๔	๕๙.๕๐	๑๗๖	๑๑๐	๖๒.๕๐	๒๑๒	๑๒๒	๕๗.๕๕
กลุ่มที่ ๒ คดี ประทุษร้ายต่อชีวิต และร่างกาย	๘๘๓	๕๘๖	๖๖.๓๖	๗๕๔	๕๒๑	๖๙.๑๐	๗๙๖	๕๑๕	๖๔.๗๐
กลุ่มที่ ๓ คดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	๑,๓๗๙	๗๐๑	๕๐.๘๓	๙๘๒	๕๑๔	๕๒.๓๔	๑,๐๗๗	๕๗๐	๕๒.๙๒
กลุ่มที่ ๔ กลุ่มคดีที่น่าสนใจ	๘๓๐	๒๓๖	๒๘.๔๓	๕๖๑	๑๗๙	๓๑.๙๑	๕๖๕	๑๔๓	๒๕.๓๑
กลุ่มที่ ๕ กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๗,๙๕๙	๑๑,๓๓๙	๑๔๒.๔๗	๙,๕๕๔	๑๒,๘๗๔	๑๓๔.๗๕	๑,๑๘๔๙	๑๔,๙๔๔	๑๒๖.๑๒
รวม	๑๑,๒๙๓	๑๓,๐๐๖	๖๙.๕๒	๑๒,๐๒๗	๑๔,๑๙๘	๗๐.๑๒	๑๔,๔๙๙	๑๖,๒๙๔	๖๕.๓๒

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๕.๒ สถานการณ์การศึกษา

ปัญหาการดำเนินงานของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ นักเรียนพิการเรียนร่วม (ทุกประเภท) จำนวน ๑,๐๖๖ คน และนักเรียน ยากจน ด้อยโอกาส รวมทุกชั้น จำนวน ๒๖,๓๑๙ คน จะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ และควรได้รับเงินเพิ่มรายหัว มากกว่านักเรียนปกติ และนอกจากนั้นยังขาดอัตรากำลังครู ทั้ง ๓ เขตพื้นที่การศึกษา ขาดครู จำนวน ๑,๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๒ (เนื่องจากครูเกษียณ และลาออกแล้วไม่ได้อัตราคืน) จึงจำเป็นจะต้องได้รับการเพิ่มอัตรากำลังครูทดแทนส่วนที่ขาดโดยด่วนเป็นกรณีพิเศษ และขาดแคลนห้องปฏิบัติการต่างๆ เช่น ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวนร้อยละ ๔๘ ของสถานศึกษาทั้งหมด ส่วนในระดับอาชีวศึกษา นักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่ ยังมีค่านิยมที่จะให้บุตรหลานเรียนสายสามัญ มากกว่าสายอาชีพ ซึ่งจะส่งผลให้ขาดแคลนอัตรากำลังแรงงานฝีมือเพิ่มขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน - อุดมศึกษา

ประเภทสถานศึกษา	จำนวนโรงเรียน/ สถานศึกษา	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน/ นักศึกษา	หมายเหตุ
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
รัฐบาล	๕๕๔	๖,๙๐๕	๑๓๙,๐๔๘	
เอกชน	๗๕	๑,๕๙๒	๔๑,๑๒๕	
เทศบาล/อบจ.	๑๔	๔๒๖	๙,๔๖๕	
ตชด.	๔	๓๘	๗๓๐	
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี				
อาชีวศึกษา (รัฐบาล)	๗	๕๗๔	๘,๗๖๙	
อาชีวศึกษา (เอกชน)	๕	๓๓๔	๕,๖๕๐	
ระดับอุดมศึกษา				
รัฐบาล	๒	๗๘๔	๑,๒๔๖	ม.อ.สุราษฎร์ธานี
				มรภ.สุราษฎร์ธานี
เอกชน	๓	๓๓๔	๕,๖๕๐	ม.ตาปี

ข้อมูลในปี ๒๕๕๒ พบว่า นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภาคและกลุ่มจังหวัด คือ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของประเทศ คือ ๙.๒๕ ปี ของภาคใต้ คือ ๙.๐๓ ปี และกลุ่มจังหวัด คือ ๘.๙๐ ปี แต่ค่าเฉลี่ยของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็น ๘.๘๗ ปี สาเหตุสำคัญที่เป็นเหตุให้นักเรียน นักศึกษาต้องออกกลางคันระหว่างเรียน อาจเป็นเพราะการตั้งครุฑระหว่างเรียน ซึ่งจากการสุ่มสำรวจกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่น อายุเฉลี่ยชาย ๑๕.๒ และหญิง ๑๕.๕ ปี อัตราการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปการะครั้งสุดท้ายของนักเรียนชาย ม.๕ ร้อยละ ๔๔.๕๑ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี)

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย

	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
ประเทศ	๗.๘๐	๘.๐๐	๙.๑๐	n/a	n/a
ภาค	๙.๐๑	๙.๐๒	๙.๑๕	n/a	n/a
กลุ่มจังหวัด	๙.๒๕	๙.๒๖	๙.๓๓	n/a	n/a
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๘.๘๗	๘.๘๘	๘.๙๐	n/a	n/a

ที่มา: สทนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต ๑

เมื่อเปรียบเทียบในระดับภาค จะพบว่า ประชากรในภาคใต้ ในปี ๒๕๕๑ มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๘ ปี เพิ่มขึ้นจาก ๘.๗ ในปี ๒๕๔๘ โดยประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด ๙.๐ ปี ซึ่งสูงกว่าทั้งระดับภาคและระดับประเทศ กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันเฉลี่ย ๘.๙ ปี โดยจังหวัดระนองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในภาคเพียง ๗.๗ ปีเท่านั้น ส่วนกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้เฉลี่ย ๘.๕ ปี โดยจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ๗.๘ และ ๗.๙ ปีตามลำดับ ซึ่งน้อยที่สุดเป็นอันดับที่ ๒ และ ๓ รองจากจังหวัดระนอง ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่วัดจากผลการสอบใน ๕ วิชาหลัก (O-Net) ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยเพิ่มจากคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ ๓๔.๗ ในปี ๒๕๔๙ เป็นร้อยละ ๓๔.๘ ในปี ๒๕๕๑ ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศที่ร้อยละ ๓๕.๔ โดยกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ ๓๒.๖ โดยเฉพาะจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๘, ๓๐.๖ และ ๓๐.๔ ซึ่งเป็น ๓ ลำดับท้ายของประเทศ ตามลำดับ ปี ๒๕๕๕ ผลสอบของนักเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นร้อยละ ๔๒.๖ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด (๔๑.๐๘) แต่อย่างไรก็ตามยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ

ค่าเฉลี่ยคะแนน O-Net ม.๓

	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
ประเทศ	n/a	n/a	n/a	n/a
ภาค	n/a	n/a	n/a	n/a
กลุ่มจังหวัด	๕๗.๑๒	๓๙.๒๔	๓๗.๖๗	๔๑.๐๘
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๕๕.๒๗	๓๗.๖๓	๔๐.๙๑	๔๒.๖๖

ที่มา: สทนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต ๑

๕.๓ สถานการณ์สุขภาพประชาชน

จำนวนและอัตราป่วย (ต่อแสนประชากร) ด้วยโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕

สาเหตุ	๒๕๕๓		๒๕๕๔		๒๕๕๕	
	จำนวนป่วย	อัตราป่วย	จำนวนป่วย	อัตราป่วย	จำนวนป่วย	อัตราป่วย
๑. อุจจาระร่วง	๒๖,๑๒๘	๒,๖๔๑.๒๓	๒๒,๙๙๖	๒,๓๒๔.๖๒	๑๘,๘๕๙	๑,๘๘๑.๔๙
๒. ปอดบวม	๔,๔๓๘	๔๔๘.๖๓	๕,๑๖๘	๕๒๒.๔๒	๔,๘๖๓	๔๘๕.๑๖
๓. ใช้หัวใจใหญ่	๓,๒๔๑	๓๒๗.๖๓	๑,๑๖๘	๑๑๘.๐๗	๑,๔๒๔	๑๔๒.๐๗
๔. ใช้เลือดออก	๒,๑๘๘	๒๒๑.๑๘	๓๕๔	๓๕.๗๙	๑,๒๗๒	๑๒๖.๙๐
๕. ตาแดง	๘๙๑	๙๐.๐๗	๑,๐๑๙	๑๐๓.๐๑	๑,๐๗๔	๑๐๗.๑๕
๖. สุกใส	๙๒๑	๙๓.๑๐	๑,๕๖๑	๑๕๗.๘๐	๙๗๔	๙๗.๐๗
๗. มือเท้าปาก	๓๔๐	๓๔.๓๗	๙๒	๙.๓๐	๙๕๘	๙๕.๕๘
๘. มาลาเรีย	๘๕๔	๘๖.๓๓	๔๕๔	๔๕.๘๙	๗๔๘	๗๔.๖๓
๙. วัณโรคปอด	๗๑๕	๗๒.๒๘	๙๐๑	๙๑.๐๘	๗๓๔	๗๓.๓๓
๑๐. อาหารเป็นพิษ	๔๖๘	๔๗.๓๑	๔๓๑	๔๓.๕๘	๖๑๑	๖๐.๙๖

ที่มา: รง.๕๐๖ งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มของอัตราการเกิดมีชีพเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีอัตราการเกิดมีชีพ ๑๓.๗๐ ต่อประชากรพันคน อัตราการตาย ๔.๕๑ ต่อประชากรพันคน ลดลงจากปีที่ผ่านมาและอัตราการเพิ่มตามธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ ๐.๙๑ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และปี พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งมีอัตราเพิ่มร้อยละ ๐.๘๔ และ ร้อยละ ๐.๘๘ ตามลำดับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีอัตราการตายปริกำเนิด ๑๑.๖๘ ต่อพันการเกิดมีชีพ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกับอัตราทารกตายและอัตรามารดาตาย โดยอัตราทารกตาย ๕.๗๔ ต่อพันการเกิดมีชีพ ไม่เกินเป้าหมายระดับประเทศสำหรับอัตรามารดาตาย ๒๘.๖๗ ต่อแสนการเกิดมีชีพ สูงกว่าเป้าหมายระดับประเทศ

จำนวนและอัตราสถิติชีพ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

รายการ	๒๕๕๓		๒๕๕๔		๒๕๕๕	
	จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา
อัตราเกิด (ต่อ ๑,๐๐๐ ประชากร)	๑๒,๗๒๗	๑๒.๗๘	๑๓,๔๙๐	๑๓.๔๕	๑๓,๙๕๐	๑๓.๗๐
อัตราตาย (ต่อ ๑,๐๐๐ ประชากร)	๔,๓๔๑	๔.๓๕	๔,๖๑๘	๔.๖๐	๔,๕๙๗	๔.๕๑
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติ (ต่อ ๑๐๐ ประชากร)	๘,๓๘๖	๐.๘๔	๘,๘๗๒	๐.๘๘	๙,๓๕๓	๐.๙๑
อัตราตายปริกำเนิด (ต่อ ๑,๐๐๐ เกิดมีชีพ)	๑๓๔	๑๐.๕๒	๑๑๕	๘.๕๔	๑๖๓	๑๑.๖๘
อัตราทารกตาย (ต่อ ๑,๐๐๐ เกิดมีชีพ)	๑๔๘	๑๑.๖๒	๕๘	๔.๓๑	๘๓	๕.๙๔
อัตรามารดาตาย (ต่อ ๑๐๐,๐๐๐ เกิดมีชีพ)	๓	๒๓.๕๗	๑	๗.๔๓	๔	๒๘.๖๗

ที่มา : ใบรับแจ้งการเกิด, ใบรับแจ้งการตาย และ รง. ๔๐๑

ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มีผู้รับบริการแผนกผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคิดเป็นร้อยละ ๑๘๕.๑๕ ของประชากรทั้งจังหวัด เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกับอัตราของผู้ป่วยที่รับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยรับการรักษาแผนกผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ ๑๔๗.๕๙ และร้อยละ ๑๕ ของประชากรทั้งจังหวัดตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้มารับบริการแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยรับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอกมีจำนวนมากกว่าจำนวนประชากรทั้งจังหวัด (ข้อมูลจากทะเบียนราษฎร) ส่วนหนึ่งเนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลเฉพาะทางเช่น โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ เป็นต้น ส่งผลให้มีประชาชนจากจังหวัดใกล้เคียงมารับบริการ รวมทั้งแรงงานต่างชาติดำเนินการอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวด้วย

จำนวนและอัตราผู้มารับบริการในสถานบริการของรัฐ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายการ	๒๕๕๓		๒๕๕๔		๒๕๕๕	
	จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา
๑. ผู้รับบริการแผนกผู้ป่วยนอก (ร้อยละของประชากร)	๑,๕๙๗,๒๙๗	๑๖๐.๔๑	๑,๕๓๔,๐๕๘	๑๕๓.๐๔	๑,๘๘๔,๑๒๘	๑๘๕.๑๕
๒. ผู้ป่วยรับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอก (ร้อยละของประชากร)	๑,๒๒๐,๗๒๒	๑๒๒.๕๙	๑,๑๙๓,๔๓๒	๑๑๙.๐๖	๑,๕๐๑,๙๘๓	๑๔๗.๕๙
๓. ผู้ป่วยรับการรักษาแผนกผู้ป่วยใน (ร้อยละของประชากร)	๑๕๖,๒๓๗	๑๕.๖๙	๑๔๒,๘๔๑	๑๔.๒๕	๑๕๒,๖๖๐	๑๕.๐๐
๔. ส่งผู้ป่วยไปรักษาต่อภายในจังหวัด (ร้อยละของผู้ป่วยนอก)	๖๙,๓๐๖	๕.๖๗	๗๐,๙๙๐	๕.๙๔	๗๒,๕๗๑	๔.๘๓
๕. ส่งผู้ป่วยไปรักษาต่อต่างจังหวัด (ร้อยละของผู้ป่วยนอก)	๗,๐๔๒	๐.๕๗	๖,๕๐๒	๐.๕๔	๕,๖๔๓	๐.๓๗

ที่มา : รายงานการปฏิบัติงานประจำเดือน (ร.๔๐๑)

หมายเหตุ : ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ข้อมูลยังไม่ครบถ้วน

ผู้ป่วยที่ได้รับการส่งต่อไปรับการรักษาต่อภายในจังหวัดคิดเป็นร้อยละ ๔.๘๓ ของผู้ป่วยนอกทั้งหมด ลดลงจากปีที่ผ่านมา สำหรับการส่งผู้ป่วยไปรับการรักษาต่อต่างจังหวัดมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ ๐.๕๗ และร้อยละ ๐.๕๔ ของผู้ป่วยนอกทั้งหมดในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เหลือเพียงร้อยละ ๐.๓๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕

สาเหตุการตาย ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

สาเหตุการตาย	๒๕๕๓		๒๕๕๔		๒๕๕๕	
	จำนวน (คน)	อัตรา ต่อแสน	จำนวน (คน)	อัตรา ต่อแสน	จำนวน (คน)	อัตรา ต่อแสน
๑. โรคระบบไหลเวียนเลือด	๕๖๓	๕๖.๕๔	๙๕๐	๙๔.๗๗	๘๖๔	๘๔.๙๐
๒. เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	๕๑๘	๕๒.๐๒	๕๙๘	๕๙.๖๖	๖๗๖	๖๖.๔๒
๓. โรคติดเชื้อและปรสิต	๔๖๗	๔๖.๙๐	๔๘๐	๔๗.๘๘	๕๐๗	๔๙.๘๒
๔. โรคระบบหายใจ	๔๐๑	๔๐.๒๗	๕๖๒	๕๖.๐๖	๖๑๔	๖๐.๓๓
๕. สาเหตุภายนอกอื่นๆ อุบัติเหตุอื่นๆ	๒๗๗	๒๗.๘๑	๒๘๕	๒๘.๔๓	๒๓๕	๒๓.๐๙
๖. อุบัติเหตุจากขนส่ง	๒๖๓	๒๖.๔๑	๒๙๗	๒๙.๖๓	๓๐๐	๒๙.๔๘
๗. โรคระบบประสาท	๒๔๓	๒๔.๔๐	๓๕๘	๓๕.๗๑	๔๖๔	๔๕.๕๙
๘. โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	๑๐๓	๑๐.๓๔	๑๕๕	๑๕.๔๖	๑๓๐	๑๒.๗๗
๙. โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก	๑๑๐	๑๑.๐๔	๑๒๗	๑๒.๖๗	๑๔๙	๑๔.๖๔
๑๐. โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ	๔๔	๔.๔๑	๘๙	๘.๘๗	๖๓	๖.๑๙
- ชราภาพ	๑,๐๓๔	๑๐๓.๘๔	๔๒๕	๔๒.๔๐	๒๙๐	๒๘.๔๙
- การเป็นลมและล้มพับ	๑๑๒	๑๑.๒๔	๗๒	๗.๑๘	๔๕	๔.๔๒
- ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	๓	๐.๓๐	๒	๐.๑๙	๓	๐.๒๙

ที่มา: ใบรับแจ้งการตาย

โรคระบบไหลเวียนเลือด เป็นสาเหตุการตายอันดับแรกของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นอัตรา ๕๖.๕๔, ๙๔.๗๗ และ ๘๔.๙๐ ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ.๒๕๕๔ และ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามลำดับ อันดับที่สองได้แก่ โรคเนื้องอก(รวมมะเร็ง) ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นจากอัตรา ๕๒.๐๒ ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ.๒๕๕๓ เป็น ๕๙.๖๖ ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ และ ๖๖.๔๒ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ สำหรับโรคติดเชื้อและปรสิต และโรคระบบหายใจก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน

สาเหตุภายนอกอื่นๆและอุบัติเหตุอื่นๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีอัตรา ๒๓.๐๙ ต่อแสนประชากรลดลงจากปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกับอุบัติเหตุจากการขนส่งซึ่งลดลงจากอัตรา ๒๙.๖๓ ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นอัตรา ๒๙.๔๘ ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๓- ๒๕๕๕

สาเหตุการป่วย	๒๕๕๓		๒๕๕๔		๒๕๕๕	
	จำนวน (คน)	อัตราต่อแสน	จำนวน (คน)	อัตราต่อแสน	จำนวน (คน)	อัตราต่อแสน
๑. โรคระบบหายใจ	๔๖๒,๕๐๗	๔๖.๔๔๙.๑๓	๔๑๗,๗๐๑	๔๑,๖๗๒.๔๖	๔๕๙,๓๑๘	๔๕,๑๓๖.๗๑
๒. โรคระบบไหลเวียนเลือด	๓๑๖,๓๕๔	๓๑,๗๗๑.๑๒	๓๕๑,๘๙๓	๓๕,๑๐๗.๐๔	๔๐๓,๖๐๖	๓๙,๖๖๑.๙๕
๓. โรคระบบย่อยอาหารรวม โรคในช่องปาก	๒๘๐,๙๓๕	๒๘,๒๑๔.๐๓	๒๙๙,๔๑๓	๒๙,๘๗๑.๓๑	๓๓๓,๙๐๙	๓๒,๘๑๒.๙๐
๔. โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ	๒๖๓,๓๗๔	๒๖,๔๕๐.๓๙	๓๒๗,๒๑๗	๓๒,๖๔๕.๒๑	๓๙๙,๘๕๓	๓๙,๒๙๓.๑๕
๕. โรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม	๒๒๗,๑๐๔	๒๒,๘๐๗.๘๓	๒๔๑,๒๔๘	๒๔,๐๖๘.๔๐	๓๐๙,๘๓๑	๓๐,๔๔๖.๗๗
๖. โรคติดเชื้อและปรสิต	๑๔๓,๗๐๓	๑๔,๔๓๑.๙๕	๑๑๖,๘๙๗	๑๑,๖๖๒.๓๗	๑๒๘,๗๗๒	๑๒,๖๕๔.๒๙
๗. ภาวะแปรปรวนทางจิตและ พฤติกรรม	๙๕,๘๖๕	๙,๖๒๗.๖๒	๑๐๔,๕๙๖	๑๐,๔๓๕.๑๕	๑๑๖,๕๓๒	๑๑,๔๕๑.๔๘
๘. โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ ผิวหนัง	๘๙,๙๕๓	๘,๐๓๓.๘๙	๘๔,๘๒๙	๘,๔๖๓.๐๗	๙๘,๑๑๒	๙,๖๔๑.๓๖
๙. โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	๖๘,๒๐๐	๖,๘๔๙.๒๖	๖๘,๙๓๕	๖,๘๗๗.๓๘	๘๘,๐๗๒	๘,๖๕๔.๗๔
๑๐. โรคตาารวมส่วนประกอบ ของตา	๔๗,๕๐๒	๔,๗๗๐.๕๗	๕๑,๐๕๔	๕,๐๙๓.๔๖	๖๔,๑๔๑	๖,๓๐๓.๐๗
- อาการ อาการแสดงและสิ่ง ผิดปกติ	๒๖๓,๘๗๐	๒๖,๕๐๐.๒๐	๒๓๔,๕๒๙	๒๓,๓๙๘.๐๗	๔๑๓,๐๑๔	๔๐,๕๘๖.๔๖
- สาเหตุจากภายนอกอื่นๆ	๑๐๗,๕๑๑	๑๐,๗๙๗.๒๒	๑๐๗,๔๘๖	๑๐,๗๒๓.๔๗	๒๗๕,๓๘๓	๒๗,๐๖๑.๖๐
- อุบัติเหตุจากการขนส่งและ ผลที่ตามมา	๒๙,๐๖๔	๒,๙๑๘.๘๖	๓๐,๗๘๕	๓,๐๗๑.๓๐	๓๔,๒๔๑	๓,๓๖๔.๘๒

ที่มา: รายงานสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก (รง.๕๐๔)

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกอันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ โรคระบบหายใจ คิดเป็นอัตรา ๔๖.๔๔๙.๑๓ ๔๑,๖๗๒.๔๖ และ ๔๕,๑๓๖.๗๑ ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ พ.ศ.๒๕๕๔ และ พ.ศ.๒๕๕๕ ตามลำดับ รองลงมาได้แก่โรคระบบไหลเวียนเลือดที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นเดียวกับโรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปากโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อโภชนาการและโรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

ที่	สาเหตุการป่วย	๒๕๕๓		๒๕๕๔		๒๕๕๕	
		จำนวน (คน)	อัตราต่อ แสน	จำนวน (คน)	อัตราต่อ แสน	จำนวน (คน)	อัตราต่อ แสน
๑	โรคระบบย่อยอาหารอื่น ๆ	๙,๘๗๗	๙๙๑.๙๓	๙,๙๙๔	๙๙๗.๐๖	๑๐,๗๑๓	๑,๐๕๒.๗๕
๒	โรคติดเชื้ออื่นๆของลำไส้	๙,๑๒๖	๙๑๖.๔๑	๘,๖๑๒	๘๕๙.๑๘	๘,๕๑๑	๘๓๖.๓๖
๓	โรคติดเชื้อและปรสิตอื่นๆ	๙,๒๒๗	๙๒๖.๖๕	๗,๐๐๖	๖๙๘.๙๖	๘,๔๖๓	๘๓๑.๖๕
๔	โรคติดเชื้อเฉียบพลันและโรคอื่นๆของทางเดินหายใจส่วนบน	๔,๓๙๐	๔๔๐.๘๘	๔,๑๘๐	๔๑๗.๐๒	๔,๓๖๔	๔๒๘.๘๔
๕	การบาดเจ็บด้วยอุบัติเหตุจากสาเหตุภายนอกอื่นๆและผลที่ตามมา	๕,๙๖๙	๕๙๙.๔๖	๕,๗๕๙	๕๗๔.๕๕	๖,๕๗๐	๖๔๕.๖๒
๖	โรคทางเดินหายใจส่วนล่างเรื้อรัง	๕,๘๑๑	๕๘๓.๕๙	๕,๙๕๗	๕๙๔.๓๐	๕,๓๘๘	๕๒๙.๔๗
๗	ผู้ขับขี่จักรยานยนต์ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ	๔,๓๙๔	๔๔๑.๒๘	๔,๑๓๔	๔๑๒.๔๓	๔,๔๔๐	๔๓๖.๓๑
๘	ความผิดปกติเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	๔,๔๖๔	๔๔๘.๓๑	๔,๒๔๔	๔๒๓.๔๐	๕,๑๑๑	๕๐๒.๒๕
๙	ปอดอักเสบ	๕,๐๓๘	๕๐๕.๙๖	๖,๗๘๒	๖๗๖.๖๑	๗,๐๙๘	๖๙๗.๕๑
๑๐	โรคไตตึงอักเสบ	๒,๔๕๘	๒๔๖.๘๕	๑,๕๓๕	๑๕๓.๑๔	๒,๐๔๑	๒๐๐.๕๖
- ภาวะแทรกซ้อนของการตั้งครรภ์ ฯ		๑๖,๕๑๔	๑,๖๕๘.๔๘	๑๔,๐๔๖	๑,๔๐๑.๓๑	๑๗,๘๗๗	๑,๗๕๖.๗๕
- อาการและอาการแสดงผิดปกติ		๑๓,๙๐๘	๑,๓๙๖.๗๖	๑๒,๐๓๐	๑,๒๐๐.๑๘	๑๔,๔๕๘	๑,๔๒๐.๗๗
- การคลอดบุตรคนเดียวโดยวิธีธรรมชาติ		๙,๘๓๖	๙๘๗.๘๑	๙,๖๕๖	๙๖๓.๓๔	๑๐,๗๒๕	๑,๐๕๓.๙๓
- อุบัติเหตุจากการขนส่งอื่นๆและผลที่ตามมา		๙๑๒	๙๑.๕๙	๗๙๗	๗๙.๕๑	๑,๐๑๔	๙๙.๖๔
- คนเดินเท้าและคนขี่จักรยานได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการขนส่ง		๓๐๙	๓๑.๐๓	๓๑๒	๓๑.๑๒	๒๙๕	๒๘.๙๘

ที่มา: รายงานสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน (รง.๕๐๕)

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยในอันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ โรคระบบย่อยอาหารอื่นๆ ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นจากอัตรา ๙๙๑.๙๓ ต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นอัตรา ๙๙๗.๐๖ ต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และอัตรา ๑,๐๕๒.๗๕ ต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อันดับที่สอง โรคติดเชื้ออื่นๆของลำไส้มีแนวโน้มลดลงจากอัตรา ๙๑๖.๔๑ ต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นอัตรา ๘๕๙.๑๘ ต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และอัตรา ๘๓๖.๓๖ ต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สำหรับโรคติดเชื้อและปรสิตอื่นๆ โรคติดเชื้อเฉียบพลันและโรคอื่นๆของทางเดินหายใจส่วนบน และการบาดเจ็บด้วยอุบัติเหตุจากสาเหตุภายนอกอื่นๆและผลที่ตามมา มีอัตราการป่วยเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

๖. โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑ ไฟฟ้า

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า ๒ แห่ง คือ

- โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน มีความจุน้ำ ๕,๖๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด ๘๐ เมกกะวัตต์ จำนวน ๓ เครื่อง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ย ปีละ ๕๔๔ ล้านกิโลวัตต์
- โรงไฟฟ้าพลังความร้อนสุราษฎร์ธานี อำเภอบุพผิน โรงไฟฟ้าพลังกังหันแก๊ส จำนวน ๒ เครื่อง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยปีละ ๓๕๖.๒๔ ล้านกิโลวัตต์
- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ ๙๔๒ หมู่บ้าน และหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ๒๒๗

๖.๒ ประปา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานประปา ๖ แห่ง ใน ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านตาขุน อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอไชยา และ อำเภอเกาะสมุย รวมกำลังผลิตที่ใช้งาน ๑๐๗,๘๓๒ ลบ.ม./วันในปี ๒๕๕๒ มีอัตราการผลิตน้ำที่ ๒๕,๖๒๗,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งมีผู้ใช้น้ำประมาณ ๘๗,๕๑๘ ราย

๖.๓ การสื่อสารโทรคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานบริการโทรศัพท์ ๘ แห่ง ชุมสาย ๘๔ ชุมสาย มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ ๘๒,๙๔๓ เลขหมาย จำนวนเลขหมายสาธารณะ ๓,๐๘๖ เลขหมาย จำนวนเลขหมายธรรมดา ๘๘,๑๕๒ เลขหมาย (๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขในทุกอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสามารถให้บริการได้ทุกตำบล แม้บางตำบลไม่มีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขแต่มีสำนักงานไปรษณีย์อนุญาตของเอกชน หรือมอบหมายให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดำเนินการแทนตามความตกลงระหว่าง การสื่อสารแห่งประเทศไทยกับกระทรวงมหาดไทย

สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๐

รายการ	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี						
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๗๒,๔๙๒	๗๗,๑๒๔	๘๒,๓๐๔	๗๖,๓๖๗	๗๘,๐๓๖	๘๑,๐๓๗
บริษัท สัมปทาน	๓๖,๒๖๐	๓๗,๑๘๗	๓๗,๔๔๓	๓๘,๒๖๕	๓๘,๒๖๕	๓๘,๒๖๕
เลขหมายโทรศัพท์ที่เปิดใช้						
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๖๑,๕๐๕	๖๔,๔๓๘	๖๖,๐๘๙	๖๖,๙๔๓	๖๗,๓๘๑	๖๗,๙๙๘
ธุรกิจ	๘,๕๑๙	๙,๐๒๓	๙,๕๒๒	๙,๖๗๙	๙,๘๒๓	๑๐,๐๐๔
บ้านพัก	๔๓,๔๒๙	๔๕,๘๐๔	๔๖,๙๙๑	๔๖,๓๗๙	๔๘,๐๔๒	๔๘,๗๒๖
ราชการ	๓,๘๕๒	๓,๙๙๒	๔,๐๓๐	๔,๑๒๖	๔,๒๒๓	๔,๒๗๙
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๘๐๑	๘๕๖	๙๐๒	๘๙๐	๙๑๐	๙๒๕
โทรศัพท์สาธารณะ	๔,๙๐๔	๔,๗๖๓	๔,๖๔๔	๔,๕๑๖	๔,๓๘๓	๔,๐๖๔
ระบุประเภทไม่ได้	-	-	-	๑,๓๕๓	-	-
บริษัท สัมปทาน	๒๘,๑๓๗	๒๙,๐๑๖	๒๙,๑๓๘	๓๐,๑๖๑	๒๖,๔๘๒	๒๒,๙๒๖

ที่มา: บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๖.๔ ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต

จำนวนและร้อยละของจำนวนประชากร อายุ ๖ ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (คน)						
	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
การใช้คอมพิวเตอร์	๒๑๙,๗๙๕	๒๒๖,๓๕๔	๒๒๘,๗๓๗	๒๒๖,๒๘๓	๒๕๐,๒๓๐	๒๕๗,๑๗๙	๒๗๔,๖๘๐
ใช้อินเทอร์เน็ต	๑๐๗,๑๕๗	๑๐๙,๗๕๔	๑๓๘,๑๔๖	๑๔๒,๕๕๔	๑๕๕,๔๔๐	๑๕๙,๘๓๔	๒๑๒,๕๘๕
ใช้โทรศัพท์มือถือ	๓๘๒,๗๑๐	๔๓๘,๘๙๓	๕๑๙,๓๘๐	๕๔๐,๕๑๒	๕๘๘,๔๓๓	๕๘๘,๙๗๕	๖๘๐,๗๔๑

ที่มา: การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.๒๕๔๙-๒๕๕๒ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

๖.๕ ด้านการคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพที่ตั้งเป็นศูนย์กลางซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคใต้ตอนบน กับภาคใต้ตอนล่าง และเชื่อมโยงทะเลฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย โดยมีโครงข่ายการคมนาคม ดังนี้

ทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการคมนาคมขนส่งทางน้ำ มีเรือโดยสารวิ่งรับส่งในแม่น้ำตาปีและมีการคมนาคมขนส่งสินค้าทางทะเล จากกรุงเทพฯ มายังจังหวัดสุราษฎร์ธานี และระหว่างอำเภอเมืองกับอำเภอเกาะสมุย และเกาะพะงัน นอกจากนี้ มีการคมนาคมทางน้ำโดยเรือเฟอร์รี่ ซึ่งเป็นเรือโดยสารข้ามฟากขนาดใหญ่ ระหว่างฝั่งอำเภอ

	ดอนสัก-เกาะสมุย-เกาะพะงัน-เกาะเต่ามีท่าเทียบเรือบริเวณปากน้ำตาปี และคลองท่าทอง สำหรับเรือขนถ่ายสินค้าขนาดระวาง ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ ตัน จำนวน ๑๘ ท่า
ทางรถไฟ	เส้นทางรถไฟสายใต้ผ่านทุกขบวน มีทั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารและลานขนส่งสินค้า แห่งเดียวในภาคใต้ รถไฟสายใต้ทุกขบวนผ่านสถานีสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอพุนพินระยะทางกรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี ประมาณ ๖๕๐ กิโลเมตร (สถานีรถไฟสุราษฎร์ธานีอยู่ห่างจากอำเภอเมือง- สุราษฎร์ธานี ๑๔ กิโลเมตร)
ทางรถยนต์	การเดินทางระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับกรุงเทพมหานคร และ จังหวัดใกล้เคียง มีความสะดวก มีเส้นทางที่สำคัญ คือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑ แยกจากถนนเพชรเกษมที่จังหวัดชุมพร เข้าสู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช และสงขลา แยกเข้าสู่ตัวเมืองสุราษฎร์ธานีที่อำเภอพุนพินโดยใช้ถนนสาย ๔๐๑ มีเส้นทางหลัก เชื่อมโยงจังหวัดในภูมิภาค เป็นถนน ๔ ช่องทางจราจร และมีโครงข่ายมาตรฐานเชื่อมทุกพื้นที่อำเภอ
ทางเครื่องบิน	เป็นจังหวัดที่มีท่าอากาศยาน ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี และเกาะสมุย มีเส้นทางบินเชื่อมโยงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่อาศัย และการท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงจากการกระทำของมนุษย์ แต่ระดับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็อยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงนัก

๗.๑ ทรัพยากรชีวภาพและนิเวศวิทยาบนบก

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ป่าซึ่งกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๖ ป่า เนื้อที่ ๓,๖๔๓,๕๘๘.๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ซึ่งส่วนใหญ่ทับซ้อนกับพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ คือ อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๖ แห่ง พื้นที่เตรียมการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๒ แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจำนวน ๔ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๒ แห่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีเนื้อที่ป่าคงเหลือ จำนวน ๒,๔๓๓,๖๕๖.๒๕ ไร่ หรือ ๓,๘๙๓.๘๕ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๓๐.๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของเนื้อที่จังหวัด

เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อการขยายพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา เป็นต้นทำให้เกิดผลกระทบได้แก่ เกิดการชะล้างพังทลายของดิน เกิดตะกอนทำให้มีแหล่งน้ำตื้นเขินขาดน้ำในหน้าแล้ง มีน้ำป่า/น้ำท่วมเฉียบพลัน แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น จากร้อยละ ๒๘.๗๒ ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๓๐.๒๐ ของพื้นที่จังหวัด ในปี ๒๕๕๒

ที่มา: กรมป่าไม้ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
หมายเหตุ : ไม่พบข้อมูลของปี ๒๕๕๑

พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครอบคลุมพื้นที่ ๙ อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอพุนพิน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอกะสมุย และอำเภอกะพะงั่น มีความยาวชายฝั่งทะเลทั้งหมดประมาณ ๓๔๑ กิโลเมตร พื้นที่รวมประมาณ ๑,๑๘๔ ตารางกิโลเมตรหรือ ๗๔๐,๐๑๔ ไร่ มีสภาพแวดล้อมทางทะเลที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง มีระบบนิเวศน์ทั้งป่าชายเลน หาดหิน หาดทราย ภูเขาทะเล ปะการัง สัตว์ทะเล หายากและใกล้สูญพันธุ์ มีพื้นที่ป่าชายเลน ๗๖,๔๐๘ ไร่ ซึ่งเคยลดลงต่ำสุดเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๙ เหลือเพียง ๑๙,๕๘๖.๒๕ ไร่ (ข้อมูล ส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๔, ๒๕๕๓)มีพื้นที่แนวปะการัง ๓ กลุ่มเกาะ ได้แก่ กลุ่มเกาะเต่า กลุ่มเกาะพะงั่น กลุ่มเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒๔,๒๕๗.๕๐ ไร่ ปะการังเสื่อมโทรม ๒๐,๒๗๑.๘๘ ไร่ และพื้นที่ปะการังสมบูรณ์ ๓,๙๘๕.๕๐ ไร่ พื้นที่แหล่งภูเขาทะเลในอ่าวไชยา เกาะพะงั่น เกาะสมุย เกาะนกงเตเกา เกาะถ้ำ ท่าเรือเฟอร์รี่ อำเภอดอนสัก ๑๐,๖๘๐ ไร่ และพบสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ในบริเวณอ่าวบ้านดอน ได้แก่ พะยูน เต่าทะเล และโลมา (ข้อมูล ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนกลาง, ๒๕๕๒)

พื้นที่ป่าชุ่มน้ำเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ประกอบด้วยเกาะต่างๆ ประมาณ ๔๒ เกาะที่มีขนาดเล็กและขนาดกลาง อยู่เป็นกลุ่มเกาะกลางทะเล วางเรียงตัวในแนวเหนือ – ใต้ ส่วนใหญ่เป็นเขาหินปูนสูงชันซึ่งเป็นแนวหน้าผาสูงชันตั้งตั้งจากพื้นที่น้ำ ทะเล พื้นที่อุทยานฯ ประกอบด้วยพื้นน้ำประมาณ ๕๒,๐๐๐ ไร่ หรือประมาณร้อยละ ๘๒ ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในเขตนํ้าตื้นใกล้ฝั่ง มีความลึกเฉลี่ยของน้ำประมาณ ๑๐ เมตร และได้รับอิทธิพลของตะกอนจากแม่น้ำตาปี ลักษณะชายฝั่งมีความสูงชัน มีแนวปะการังก่อตัวเป็นแนวแคบๆ ชายฝั่ง หมู่เกาะอ่างทองประกอบด้วยพื้นที่ชุ่ม น้ำหลายรูปแบบ เช่น หาดทราย หาดหิน ป่าชายเลน และแนวปะการัง เป็นแหล่งที่มีความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และสัตว์โดยบางชนิดจัดเป็นชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ กล้วยไม้inari ช่ออ่างทอง (*Paphiopedilum niveum*) สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่

นกเงือกดำ(Anthracoceros malayanus) สถานภาพใกล้สูญคุกคาม เช่น นกออก (Haliaeetus laucogaster) นกกลุ่มพูขาว (Ducula bicolor)

พื้นที่ป่าชายเลนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีพบมากที่สุดบริเวณอ่าวบ้านดอน ขึ้นเป็นแนวแคบๆ ประมาณ ๕๐-๑๐๐ เมตรจากฝั่งทะเลและตามริมลำแม่น้ำตาปีและลำน้ำสาขา พืชที่พบ เช่น โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก แสม ลำพู ลำแพน ถั่วขาว เป็นต้น การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าในจังหวัดจังหวัดสุราษฎร์ธานีในช่วงระยะเวลา ๕ ปีนั้น พบว่า ป่าชายเลนมีพื้นที่เพิ่มขึ้นจาก ๓๔.๘๙ ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็น ๘๓.๕๑ ตารางกิโลเมตร ในปีพ.ศ. ๒๕๔๗ หรือคิดเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓๙.๓๔ หรือมีอัตราการเพิ่มของป่าชายเลนเฉลี่ยปีละ ๙.๗ ตารางกิโลเมตร ในช่วงระยะเวลาเดียวกันนี้พื้นที่ป่าบกเพิ่มขึ้นเพียง ๒๙.๗ ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘๑ หรือมีอัตราการเพิ่มของป่าบกเฉลี่ยปีละ ๕.๙ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลลิเล็ด นับว่าเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา พื้นที่ของป่าชายเลนได้ขยายเพิ่มขึ้นจำนวน ๓,๐๐๐ ไร่โดยที่ไม่ต้องปลูก เพียงแต่มีการเฝ้าระวังไม่ให้มีการทำประมงผิดกฎหมายในพื้นที่ และผลจากการที่พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นด้วย ช่วยให้ชาวบ้านที่ทำประมงชายฝั่งมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น (สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน)

พื้นที่ป่าชายเลนเปรียบเทียบ ภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด (ตร.กม.)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	๒๕๔๓	๒๕๔๗	เพิ่มขึ้น/ลดลง
ภาคใต้	๑,๓๖๐,๔๘๙.๐	๑,๕๒๗,๙๓๐.๙	๑๖๗.๓๑
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	๑๕๘,๘๒๑.๐	๒๙๑,๖๑๓.๒	๑๓๒.๗๙
ชุมพร	๗๙.๓๓	๗๑.๘๑	(๗.๕๒)
สุราษฎร์ธานี	๓๔.๘๙	๘๓.๕๑	๔๘.๖๒
นครศรีธรรมราช	๙๘.๗๑	๒๘๐.๑๒	๑๘๑.๔๑
พัทลุง	๓๑.๔๑	๙๗.๒๑	๖๕.๘๐
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	๑,๔๑๒.๕๔	๑,๓๗๑.๓๒	(๔๑.๒๒)
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	๔๓๖.๑๘	๕๓๐.๗๑	๙๔.๕๓

ที่มา: กรมป่าไม้ (ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.)

แม้ว่าป่าชายเลนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาในพื้นที่ป่าชายเลน ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน ทั้งจากภัยธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ โดยเฉพาะการทำประมงทะเลที่เกินกว่าศักยภาพการผลิต (Overfishing) และการทำประมงผิดกฎหมาย รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณชายฝั่งทะเลในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน เช่น การทำนาเกลือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การก่อสร้างสาธารณูปโภค และกิจกรรมการผลิตที่ปล่อยของเสียลงสู่ทะเล ฯลฯ ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสภาพพื้นที่ป่าชายเลนที่มุ่งหวังจะอนุรักษ์ไว้เป็นแหล่งทรัพยากรชายฝั่งที่สำคัญของประเทศ และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งทะเลเกิดความเสื่อมโทรมที่รุนแรงขึ้น และลดความอุดมสมบูรณ์ของป่าชายเลน แหล่งปะการัง และหญ้าทะเล ส่งผลต่อเนื่องถึงการประมงชายฝั่งถึงการลดลง

ของชนิดและขนาดของสัตว์น้ำที่จับได้ เป็นต้น มีผลกระทบต่อเนื่องต่อมูลค่าการผลิตในสาขาการประมง รวมทั้งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้ของชาวประมงโดยเฉพาะชาวประมงพื้นบ้านตามไปด้วย^๕

คุณภาพน้ำทะเลชายหาดท่องเที่ยว บริเวณเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า ในปี พ.ศ.๒๕๕๐ ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เพื่อการว่ายน้ำ (ร้อยละ ๙๐) จากการเปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพน้ำทะเลเกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า ในปี พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๐ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เพื่อการว่ายน้ำ และพบว่าบริเวณหาดเฉวง เป็นบริเวณที่มีปริมาณแบคทีเรียเกินเกณฑ์มาตรฐานมาโดยตลอด ทั้งนี้เนื่องจากเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้กับปากคลองที่มีน้ำทิ้งจากชุมชน โดยหาดที่มีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียทั้งหมดเกินเกณฑ์มาตรฐานได้แก่บริเวณหาดแม่น้ำ หาดเฉวงและหาดละไม ส่วนหมู่เกาะอ่างทองได้ทำการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ ในปี พ.ศ.๒๕๔๙ พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เพื่อการว่ายน้ำ ร้อยละ ๑๐๐ ปัญหาคุณภาพน้ำส่วนใหญ่มีสาเหตุจากน้ำเสียชุมชน โดยเฉพาะชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่น

๗.๓ ทรัพยากรหินและแร่

จังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพมาก เพราะเป็นแหล่งของทรัพยากรแร่และเชื้อเพลิงธรรมชาติที่หลากหลายที่สุดในกลุ่มพื้นที่ภาคใต้ตอนบน มีแหล่งแร่เศรษฐกิจหลายชนิด ซึ่งกระจายอยู่เกือบทุกอำเภอ อาทิ ดิบุก แบริต ยิปซัม พลวง เหล็กแดง ดินขาว หินคาร์บอนเนต แหล่งผลิตสำคัญอยู่ในอำเภอเวียงสระ บ้านนาสาร ดอนสัก กาญจนดิษฐ์ ศิริรัฐนิคม เมือง และพุนพิน ทำให้มีศักยภาพเป็นแหล่งส่งแร่ออกไปพื้นที่อื่นทั้งในและต่างประเทศ

นอกจากสินแร่ต่างๆ เหล่านี้ สุราษฎร์ธานียังมีแหล่งเชื้อเพลิงธรรมชาติ ได้แก่ ลิกไนต์ ปิโตรเลียม ทั้งน้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติทั้งในบริเวณนอกชายฝั่งด้านอ่าวไทย และบนฝั่ง โดยเฉพาะแหล่งปิโตรเลียมบนชายฝั่ง ๒ แหล่ง คือ แหล่งนางนวล มีอัตราไหลสูง ๑๐,๐๐๐ บาร์เรลต่อวันและแหล่งสุราษฎร์ธานี ๒ มีอัตราการไหล ๑,๙๐๐ บาร์เรล

๗.๔ ปัญหาการจัดการขยะและน้ำเสีย

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีปริมาณน้ำเสียประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ปริมาณขยะมูลฝอยรวม ๖๘๑.๓ ตันต่อวัน ในเขตเทศบาลประมาณวันละ ๓๔๐ ตัน โดยสามารถจัดเก็บขยะได้ประมาณวันละ ๕๔๕.๐๔ ตัน หรือประมาณร้อยละ ๘๐ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ควรขึ้นนโยบาย ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และดึงภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำจัดขยะ โดยขณะนี้ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีมีปริมาณขยะประมาณวันละ ๑๒๐-๑๓๐ ตัน ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการขาดแคลนพื้นที่ในการกำจัดขยะ เกิดปัญหาขยะตกค้าง และไม่มีระบบบำบัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล ขาดการบริหารจัดการขยะอย่างครบวงจร เช่น การลดแยกขยะ การมีส่วนร่วมจากชุมชน เป็นต้น

^๕ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

ปริมาณขยะมูลฝอย

ปี/เขต	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
ในเขตเทศบาล	๓๐๕	๓๐๙	๓๖๑	๓๘๖	๓๖๔	๖๐๓.๙๙	๖๓๓.๖๔	๖๐๖.๘๔	๖๒๕.๗๕
นอกเขตเทศบาล	๓๖๒	๓๖๕	๓๑๘	๒๗๐	๒๓๔	๒๙๐.๒๓	๓๐๔.๕๔	๒๙๑.๖๑	๕๒๖.๘๕
รวม	๖๖๗	๖๗๔	๖๗๙	๖๕๖	๕๙๘	๘๙๔.๒๒	๙๓๘.๑๘	๘๙๘.๔๕	๑,๑๕๒.๖

หมายเหตุ : ๑. ปริมาณขยะมูลฝอยในปี ๒๕๔๘-๒๕๕๐ ประมาณการโดยกรมควบคุมมลพิษ

๒. ปริมาณขยะมูลฝอยปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ ประมาณการจากฐานประชากรโดยกรมควบคุมมลพิษ

ขณะนี้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบกำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาลมีเพียง ๒ แห่ง คือเทศบาลตำบลเกาะสมุย และ อบต.เกาะเต่า ใช้ระบบเตาเผา อย่างไรก็ตาม เตาเผาขยะที่มีประสิทธิภาพจะต้องลดปริมาณขยะให้เหลือน้อยที่สุดและส่วนที่เหลือจากการเผาไหม้จะต้องคงรูปไม่มีการย่อยสลายได้อีกต่อไปและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างปลอดภัย นอกจากนี้การบริหารจัดการระบบกำจัดขยะแบบเตาเผาขยะมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง การดูแลบำรุงรักษาค่อนข้างสูง เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกาะสมุยในขณะนี้ เนื่องจากเตาเผาขยะที่เกาะสมุยใช้งานมาเป็นระยะเวลาร่วมเกิน ๑๐ ปี ย่อมมีการเสื่อมสภาพ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมสูงมาก เป็นจำนวนเงินถึง ๖๐ ล้านบาท

ปริมาณน้ำเสียและความสามารถในการบำบัด

น้ำเสีย (ลบ.ม./วัน)	จังหวัดภูเก็ต	เทศบาลสุราษฎร์ธานี	เทศบาลหาดใหญ่
ปริมาณน้ำเสีย	๔๒,๕๕๗	๒๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐ - ๑๒๐,๐๐๐
ความสามารถในการบำบัด	๖๔,๐๐๐	๓,๐๐๐	๑๓๘,๐๐๐

ที่มา สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

๗.๕ สถานการณ์การกักตุนขยะชายฝั่งทะเล

สถานการณ์การกักตุนขยะชายฝั่งทะเล

พื้นที่	ความยาวชายฝั่ง	แนวชายฝั่งถูกกักตุนขยะ (กม.)		
		ปานกลาง	รุนแรง	รวม
ภาคใต้	๒,๑๐๖.๖๖	๒๓๒.๑๔	๒๒๔.๗๓	๔๕๖.๘๗
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	๖๕๙.๑๒	๗๕.๙๑	๑๒๐.๔๗	๑๙๖.๓๘
ชุมพร	๒๔๗.๗๕	๑๗.๔๖	๑๔.๔๗	๓๑.๙๔
สุราษฎร์ธานี	๑๖๖.๓๘	๑๓.๙๑	๒๓.๖๖	๓๗.๕๗
นครศรีธรรมราช	๒๔๔.๙๙	๔๔.๕๔	๘๒.๓๓	๑๒๖.๘๗
กลุ่มจังหวัดอันดามัน	๙๓๗.๙๘	๓๕.๗๑	๑๘.๒๑	๕๓.๙๒
กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้	๕๐๙.๕๖	๙๐.๘๖	๘๖.๐๕	๑๗๖.๙๑

ที่มา: กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ชายฝั่งทะเลภาคใต้กำลังประสบปัญหาการกัดเซาะรวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๔๕๖.๘๗ กิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ ๒๑.๖๙ ของระยะทางชายฝั่ง มีพื้นที่ที่กำลังประสบปัญหาอย่างรุนแรง ๒๒๔.๗๓ กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะมากกว่า ๕ เมตรต่อปี) ร้อยละ ๑๐.๖๖ และพื้นที่ที่กำลังประสบปัญหาระดับปานกลาง ๒๓๒.๔๔ กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะระหว่าง ๑-๕ เมตรต่อปี) ร้อยละ ๑๑.๐๓ ของระยะทางชายฝั่ง ในส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีระยะทางชายฝั่งรวมทั้งสิ้น ๑๖๖.๓๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ที่กำลังประสบปัญหาอย่างรุนแรง ๒๓.๖๖ กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะมากกว่า ๕ เมตรต่อปี) ร้อยละ ๑๔.๒๒ และพื้นที่ที่กำลังประสบปัญหาระดับปานกลาง ๑๓.๙๑ กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะระหว่าง ๑-๕ เมตรต่อปี) ร้อยละ ๘.๓๖ ของระยะทางชายฝั่ง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า พื้นที่กัดเซาะชายฝั่งมีระยะทางลดลง พื้นที่สะสมตัวมีระยะทางเพิ่มขึ้นและพื้นที่คงสภาพมีระยะทางลดลง

๗.๖ ปัญหาจากภัยธรรมชาติต่างๆ (อุทกภัย ภัยแล้ง และ ดินถล่ม)

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา จากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศโลก ได้ส่งผลกระทบหลายด้านต่อชีวิตมนุษย์ รวมทั้งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ เป็นต้น และยังส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเฉียบพลัน เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ดินถล่ม พายุ ภัยธรรมชาติเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของสิ่งมีชีวิตบนโลกใบนี้ ทั้ง คน สัตว์และพืช ซึ่งต้องมีการปรับตัวและเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล หรือเกิดเหตุดินถล่มจากการที่ดินไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้ เนื่องจากไม่มีรากของต้นไม้ช่วยในการพยุงหน้าดิน ปัญหาภัยธรรมชาติเหล่านี้ นอกจากเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของโลกแล้ว การกระทำของมนุษย์เองก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเร่งปฏิกิริยาของการเปลี่ยนแปลง ทั้งการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรโลก การแข่งขันกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ในการรุกรานทำลายธรรมชาติ เหล่านี้เป็นต้น

จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากเหตุการณ์น้ำท่วมภาคใต้ครั้งใหญ่ที่ผ่านมา จังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยครั้งที่ผ่านมาเช่นกัน (ช่วงระยะเวลาดังแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม - ๕ เมษายน ๒๕๕๔) สาเหตุอันเนื่องมาจากความกดอากาศสูงกำลังค่อนข้างแรงจากประเทศจีนแผ่เสริมลงมาปกคลุมประเทศไทยตอนบน ส่งผลให้ลมตะวันตกพัดปกคลุมอ่าวไทย และภาคใต้กำลังแรง ทำให้หลายพื้นที่ในจังหวัดภาคใต้มีน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน และน้ำล้นตลิ่ง ความเสียหายที่ได้รับมีทั้งพื้นที่การเกษตร พื้นที่อยู่อาศัย แหล่งทรัพยากรต่างๆ รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น เกาะสมุย แหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ทั้งการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงรายได้จากการท่องเที่ยวที่ลดลงเช่นกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่แน่ใจในสถานการณ์ของภัยธรรมชาติ รวมถึงผู้ประกอบการยังไม่มีความพร้อมที่จะเปิดดำเนินการ และกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ได้ทันทีหลังจากประสบภาวะอุทกภัย ทั้งนี้ต้องอาศัยเงินทุนและระยะเวลาในการฟื้นฟูจากความเสียหายต่างๆ ระยะเวลาหนึ่ง^๖

สถานการณ์อุทกภัยที่เกิดขึ้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นับว่ามีความรุนแรงในระดับสูง ความเสียหายขยายวงกว้าง ประชาชนไร้ที่อยู่อาศัยนับหมื่นครอบครัว จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับความเสียหายจากอุทกภัยครั้งนี้ทั้ง ๑๙ อำเภอ โดยเฉพาะที่อำเภอพุนพิน ได้รับความเสียหายรุนแรงกว่าในพื้นที่อื่นๆ เส้นทางคมนาคมทั้งทางถนนและทางรถไฟไม่สามารถใช้สัญจรได้เป็นระยะเวลาหลายวัน และในบางพื้นที่มีน้ำท่วมขังเป็นระยะเวลาร่วมเดือน นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ดินถล่มในพื้นที่บริเวณ อำเภอเคียนซา ส่งผลให้ประชาชนได้รับ

^๖ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

ความเดือดร้อน พื้นที่ทางการเกษตรเสียหายเป็นจำนวนมาก ราษฎรหลายครอบครัวนอกจากไร่ที่อยู่อาศัย
ยังสูญเสียพื้นที่ทำกินและสัตว์เลี้ยงในการประกอบอาชีพ

สรุปสถานการณ์ความเสียหายจากอุทกภัย และดินถล่มของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ราษฎรได้รับความเดือดร้อน		เสียชีวิต (ราย)	มูลค่าความ เสียหาย	ข้อมูลระหว่างวันที่
				คน	ครัวเรือน			
สุราษฎร์ธานี	๑๙	๑๒๘	๑,๐๖๗	๕๑๐,๐๖๘	๑๔๐,๑๑๖	๑๕	๔,๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐	(๒๕ มี.ค. - ๕ เม.ย.๒๕๕๔)
สุราษฎร์ธานี	๑๐	๗๘	๕๒๗	๑๕๘,๑๒๕	๔๙,๔๓๐	-	๘๕,๙๐๐,๐๐๐	(๒๒ พ.ย.๒๕๕๔ - ๔ มี.ค.๒๕๕๕)
สุราษฎร์ธานี	๕	๑๙	๑๑๖	๑๗,๙๙๙	๔,๔๕๓	-	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	(๑๒ มี.ย. - ๒ ส.ค. ๒๕๕๖)

ที่มา: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ข้อมูลระหว่างวันที่ ๒๕ มีนาคม - ๕ เมษายน ๒๕๕๔)

ปริมาณน้ำฝนในพื้นที่ จ.สุราษฎร์ธานี โดยเฉลี่ยเกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร ทั้งจังหวัดและมีฝนมากที่สุด
ใน อำเภอดอนสัก วัดได้ ๔๒๕ มิลลิเมตร อำเภอวิภาวดี วัดได้ ๒๑๐ มิลลิเมตร และ อำเภอไชยา วัดได้ ๒๘๐
มิลลิเมตร นอกจากนั้นถนนสายเอเชีย หรือทางหลวงหมายเลข ๔๑ ถูกน้ำท่วมสูงในหลายจุด ทั้งขาขึ้นและ
ขาหล่ง ใน อำเภอไชยา อำเภอนาหมื่น และ อำเภอนาขน ระดับน้ำสูงและรถเล็ก ไม่สามารถสัญจรไปได้
ประชาชนหลายครอบครัวต้องอพยพขึ้นมาอาศัยอยู่บนถนนในพื้นที่สูง หรือบนสะพาน ซึ่งทางจังหวัด
ได้เร่งประสานงานและให้ความช่วยเหลือเข้าไปในทุกพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อน

สถานการณ์ความเสียหายจากอุทกภัย และดินถล่มแยกตามรายอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอ	ความ เดือดร้อน (ครัวเรือน)	จำนวน (คน)	พื้นที่การเกษตร เสียหาย (ไร่)	มูลค่าความ เสียหาย (ล้านบาท)	บ้านพัง เสียหาย ทั้งหลัง	บ้านพัง เสียหาย บางส่วน
พระแสง	๔,๑๐๐	๑๘,๒๐๐	๖,๓๐๐	๑๔,๘๐๐,๐๐๐	๖๓	๑๘๙
ดอนสัก	๖,๗๓๐	๒๔,๖๐๐	-	๕๑,๖๘๔,๔๐๐	๑๐	๔๐
กาญจนดิษฐ์	๑๓,๖๓๗	๔๓,๖๐๓	๑๕๗,๓๔๒	๒๑๘,๘๕๐,๐๐๐	๓๕	๔๗
ไชยา	๑๗,๒๓๕	๔๘,๘๐๐	๑๒,๐๐๐	๕๕๔,๔๒๐,๐๐๐	๔	๒๔
เวียงสระ	๘,๑๒๐	๓๒,๕๐๐	-	๓๐๖,๓๙๐,๐๐๐	๗	๙๖
ท่าชนะ	๔,๕๐๙	๒๐,๓๐๒	-	๓๖,๔๗๕,๐๐๐	-	๙๙
เมืองสุราษฎร์ธานี	๑๒,๑๙๖	๓๔,๓๓๗	๘,๘๔๐	๔๖๖,๘๘๐,๐๐๐	๙	๑๐๖
บ้านนาสาร	๗,๑๕๐	๒๘,๖๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๒๘๙,๐๐๐,๐๐๐	๑๓	๑๖
บ้านนาเดิม	๓,๑๐๐	๑๒,๖๐๐	-	๒๐๗,๑๗๘,๐๐๐	๓	๓๐
คีรีรัฐนิคม	๓,๔๑๔	๑๓,๖๕๖	-	๔๖๖,๘๘๐,๐๐๐	๑๑	๒๘๑
เกาะสมุย	๒,๒๒๐	๑๑,๑๒๐	-	๒๐๔,๒๖๐,๐๐๐	๓	๕๐
วิภาวดี	๔,๐๙๕	๑๐,๗๐๙	-	๑๖๔,๘๖๗,๐๐๐	๓	๑๓
พุนพิน	๒๑,๑๐๐	๑๐๒,๐๐๐	๓๘,๐๐๐	๕๖๑,๒๕๐,๐๐๐	๕๙	๙,๓๔๘
ท่าฉาง	๕,๕๐๐	๑๖,๓๐๐	-	๑๗๕,๐๘๐,๐๐๐	๑	๒๒
เกาะพะงัน	๑,๑๕๐	๓,๐๕๐	๖,๔๙๕	๙๕,๖๐๐,๐๐๐	๒	๑๓๐
พนม	๑,๘๕๐	๙,๖๐๐	-	๓๗,๑๔๖,๑๔๐	๑๒	-
บ้านตาขุน	๓,๙๐๐	๑๘,๘๐๐	๒,๘๐๐	๑๐๒,๗๕๔,๐๐๐	๓	๒๘
ชัยบุรี	๔,๖๙๐	๑๕,๕๐๐	๔,๒๐๐	๓,๗๐๕,๘๖๐	๔๓	๑,๒๘๒
เคียนซา	๑๕,๔๖๔	๔๕,๗๙๑	๖,๘๒๐	๒๑,๘๘๕,๐๐๐	๙๕	๖๗๓

ที่มา: ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต ๑๑ สุราษฎร์ธานี (ข้อมูลระหว่างวันที่ ๒๕ มี.ค. - ๕ เม.ย. ๒๕๕๔)

๘. สถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

๘.๑ ศาสนา

ร้อยละของประชากรที่นับถือและจำนวนศาสนสถาน

ศาสนา	ร้อยละของประชากร	วัด	มัสยิด	โบสถ์	โบรานสถาน	โบรานวัตถุ
พุทธ	๙๗.๘๗	๓๒๑ แห่ง				
อิสลาม	๑.๗๙		๔๔ แห่ง			
คริสต์	๐.๓๔			๕๖ แห่ง		
อื่นๆ					๓๑ แห่ง	๒,๑๖๓ ชิ้น

ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมสุราษฎร์ธานี (ตุลาคม ๒๕๕๖)

ประชากรโดยส่วนใหญ่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๗.๘๗ และมีวัดจำนวนมากถึง ๓๒๑ แห่งอิสลาม ร้อยละ ๑.๗๙ และมีมัสยิด จำนวน ๔๔ แห่ง ที่เหลือนับถึงศาสนาคริสต์และอื่นๆ

๘.๒ ประเพณีและวัฒนธรรม

ประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว มีอีกชื่อ คืองานเดือนสิบเอ็ด ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับเทศกาลออกพรรษา กิจกรรมที่สำคัญได้แก่การประกวดเรือพระ ซึ่งจะมีทั้งรถพนมพระ และเรือพนมพระ ซึ่งรถและเรือพนมพระ อาจะตกแต่งประดับประดาด้วยการแกะสลัก หรือฉลุไม้ ตกแต่งจำลอง เสมือนฉากที่พระพุทธรูปเจ้ากลับมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ในงานพิธีจะใช้คนลาก เชื่อว่าผู้ที่ได้ร่วมลากจูงรถหรือเรือพนมพระจะได้อานิสงค์หลายประการ

การจัดฟุ่มผ้าป่าเป็นการจำลองพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าแสดงออกเป็นตอนๆ ด้วยการนำต้นไม้อหรือกิ่งไม้ ประดับกับหลอดไฟสีต่างๆ บ้างก็จะจัดอุปกรณ์อื่นร่วมประกอบฉาก ทั้งการเขียนภาพ ปั้นรูปดินเหนียว อุปกรณ์ประกอบฉากจะไม่นิยมนำสิ่งมีชีวิตมาจัดประกอบฉาก เพราะเชื่อว่าเป็นการทรมานสัตว์ และจะไม่ได้อานิสงค์ และตกแต่งด้วยเครื่องอัฐบริหาร เพื่อในเช้าวันรุ่งของวันออกพรรษาจะได้นิมนต์พระมาทำพิธีทอดผ้าป่า

ผลไม้ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เงาะโรงเรียน เงาะมีความแตกต่างจากเงาะที่อื่น คือหวาน และกรอบ ซึ่งนับเป็นความภูมิใจของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้น เพื่อเป็นการแสดงถึงความภาคภูมิใจดังกล่าวจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงจัดให้มี การนำผลผลิตจากเงาะโรงเรียนและผลผลิตอื่นๆ มาจำหน่าย และตั้งชื่อว่า งานวันเงาะโรงเรียน โดยจะจัดขึ้นประมาณต้นเดือนสิงหาคมของทุกปี

บทที่ ๒

สรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

๑. การประมวลปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัดด้านต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ปัญหาและความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจบริบทของจังหวัดและปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผลการวิเคราะห์ศักยภาพจะถูกนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงาน การที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจศักยภาพจังหวัดร่วมกัน จะช่วยสร้างความเห็นพ้องต้องกันและความเข้าใจอันดีในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดต่อไปในอนาคต ดังนี้

๑.๑ ผลสรุปการระดมความคิดเห็น (Focus group)

การระดมความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ได้แก่ โครงข่ายคมนาคม/ขนส่ง พืชศักยภาพยางพารา พืชศักยภาพปาล์มน้ำมัน การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต และการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

๑.๑.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๑) โครงข่ายคมนาคม/ขนส่ง

บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สภาพภูมิประเทศเอื้ออำนวยให้เป็นจุดผ่านไปยังสถานที่ต่างๆ เชื่อมต่อทั้งภาคใต้ตอนบน คือ จังหวัดชุมพร เชื่อมต่อไปยังภาคใต้ตอนล่าง จังหวัดพัทลุง สงขลาและต่อไปยังจังหวัดชายแดน นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางของการเชื่อมเส้นทางสองฝั่งทะเล จากภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เช่น จังหวัดนครศรีธรรมราชไปยังภาคใต้ฝั่งอันดามัน คือ จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่และระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจุดแข็งที่ได้เปรียบเชิงโครงสร้างส่งเสริมให้มีการพัฒนาโครงการต่างๆ ที่ช่วยให้การเชื่อมต่อเส้นทางต่างๆ มีความสะดวกและมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน จึงแบ่งการพิจารณาออกเป็น ๒ ส่วน คือ การขนส่งมวลชนและการขนส่งสินค้า

การก่อสร้างเส้นทางเพื่อการท่องเที่ยวและการสัญจรเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างจังหวัด

- ที่ประชุมได้เสนอให้มีการตัดถนนเพิ่มเติม จากเดิมที่ใช้ถนนทางหลวงเส้น ๔๔ เป็นหลัก ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การจราจรหนาแน่นและจากเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่เมื่อปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อการเดินทางเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นเส้นทางหลักเส้นเดียวที่ใช้เชื่อมต่อจากภาคใต้ไปยังฝั่งอันดามัน และโดยเฉพาะการเชื่อมต่อไปยังภาคใต้ตอนบนและเชื่อมสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศไทย
- เนื่องจากเส้นทางหมายเลข ๔๔ เป็นถนนเส้นหลัก รถที่วิ่งจึงใช้ความเร็วมาก แต่เมื่อมาถึงแยกตัดกับถนนเส้น ๔๐๑ และ เส้น ๔๐๐๙ มีการสร้างสะพานลอยรถข้าม รถที่วิ่งมาด้วยความเร็วและ

หากไม่ชำนาญเส้นทาง จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีลักษณะเป็นคอขวด ที่บีบการจราจรให้เหลือเพียงสองเลน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องวางแผนรองรับเรื่องนี้ โดยที่ประชุมเสนอทางแก้เบื้องต้นและสามารถใช้งานได้จริงในระยะยาว คือ การตัดถนนเป็นสี่แยกที่บริเวณวัดประดู่ให้ไปเชื่อมโยงเพื่อออกสู่ถนนเส้น ๔๔ ที่บริเวณบ้านบ่อกรัง

- ผลักดันให้มีการแก้ปัญหาโดยการตัดถนนเส้นทางที่เชื่อมไปยังเส้นทางเขาท่าเพชร เพราะปัญหาจะเกิดขึ้นในอนาคตหากใช้เส้นทาง ๔๐๒ เนื่องจากต้องมีการถมพื้นที่บริเวณในบาง ส่งผลโดยจะเป็นการกีดขวางทางน้ำ และน้ำจะท่วมตัวเมืองบ้านดอน
- เส้นทางขนแร่จากท่าเรือ ให้ใช้เส้นทางตัดใหม่ เชื่อมต่อจากเส้น ๔๐๐๙ ตัดกับเส้น ๔๐๑๒ ซึ่งจะเป็นถนนเส้นที่สะดวกต่อการขนแร่ และลดปัญหาการจราจรบนท้องถนนเส้นหลัก รวมถึงการบริหารจัดการพื้นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจากฝุ่นแร่ที่มากับการขนส่ง แต่ทั้งนี้ก็มีบางช่วงของการเวนคืนที่ดินที่มีชุมชนอาศัยอยู่ จึงต้องมีการประสานงานเบื้องต้นพร้อมทั้งทำการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study)

การก่อสร้างและจัดระบบเส้นทางจราจรบนเกาะสมุย

- จากปัญหาที่พบเจอในปัจจุบันการจราจรบนเกาะสมุยมีความหนาแน่นมาก ทั้งรถของชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่ รถของนักท่องเที่ยวและโดยเฉพาะรถของผู้ประกอบการรถแท็กซี่บนเกาะที่นำรถมาจอดรอผู้โดยสารบนท้องถนน ประกอบการมีพื้นที่ผิวจราจรของถนนรอบเกาะขรุขระ ก่อให้เกิดอุบัติเหตุกับทั้งนักท่องเที่ยวและผู้อยู่อาศัยบนเกาะ โดยถนนเส้นหลักที่ใช้บนเกาะคือ เส้น ๔๐๑๖ เป็นถนนเส้นหลัก
- โครงการสร้างรถไฟฟ้าเดี่ยว (Monorail) รอบเกาะ จะเป็นการบรรเทาปัญหาให้เบาบางลงที่ประชุมพิจารณาเห็นว่าเป็นโครงการที่ต้องใช้เม็ดเงินลงทุนค่อนข้างสูง วิธีแก้ปัญหาเบื้องต้น คือ การเชิญเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศเข้ามาประมูลโครงการ หรือเป็น partner กับหน่วยงานราชการของจังหวัด เพื่อให้มีเม็ดเงินมาลงทุนและสามารถขับเคลื่อนโครงการต่อไปได้
- อนุญาตให้รถบรรทุกวิ่งเฉพาะตอนกลางคืน
- แก้ปัญหาการรถแท็กซี่บนเกาะสมุยในเบื้องต้น โดยให้มีคณะกรรมการทำงานเรื่องของการคิดราคาค่าโดยสารเกินมิเตอร์ (Meter) ที่กำหนด ซึ่งมีผู้ว่าราชการเป็นประธานและแต่งตั้งคณะทำงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง
- การแก้ปัญหาโดยการออกกฎหมายมาบังคับใช้และมีหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ อย่างเคร่งครัด ในเรื่องของการรื้อถ้ำและการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างขวางทางน้ำและลำรางสาธารณะ

การพัฒนาและจัดระบบเส้นทางการจราจรในเขตเมือง

- การจราจรในเขตเมืองปัจจุบันเป็นปัญหาที่หลายหน่วยงานตระหนักและให้ความสำคัญ เนื่องจากกำลังเป็นปัญหาที่ลุกลามและบางส่วนยากต่อการแก้ไขในระยะสั้น ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาการแก้ปัญหาเบื้องต้นที่ไม่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากมาแก้ปัญหา
- โครงการรถตุ๊กๆ วิ่งรอบเมือง ๘ เส้นทาง ซึ่งเริ่มดำเนินการประมาณ กลางเดือนกรกฎาคม โดยครอบคลุมทุกเส้นทางที่มีผู้อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก และเส้นทางการค้า ทั้งนี้ในระยะเริ่มแรกจะมีการประเมินถึงความคุ้มค่าและคุ้มทุน เนื่องจากเป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานเอกชน จึงต้องให้ผู้ประกอบการและผู้ประกอบอาชีพสามารถดำรงอาชีพอยู่ได้
- โครงการรถเมล์จากหน้าบ้านถึงหน้าโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันมี ๒ เส้นทาง คือ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ ซึ่งหากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้โดยสาร ทางบริษัท พันธุ์ทิพย์ (เอกชนผู้เข้าร่วมดำเนินการ) จะดำเนินการในเส้นทางโรงเรียนอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อช่วยบรรเทาการจราจรในช่วงรีบด่วน
- โครงการก่อสร้างสถานีขนส่งผู้โดยสาร (Bus terminal) สำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆและข้อมูลที่ชัดเจนของเส้นทางและราคาค่าโดยสาร ป้องกันการจราจรติดขัดที่เกิดจากผู้ประกอบบริษัททัวร์นำรถมาจอดรอนักท่องเที่ยวบนท้องถนน เป็นการกีดขวางการจราจรและป้องกันการเรียกค่าโดยสารแพงเกินจริง

การขนส่งสินค้า

ปัจจุบันสถานการณ์การขนส่งสินค้าของจังหวัดสุราษฎร์ธานีใช้เส้นทางถนนเป็นหลัก ซึ่งมีต้นทุนในการขนส่งสูงมากเมื่อเทียบกับการขนส่งทางราง หรือทางน้ำ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ขาดถนนเส้นทางดีที่ใช้เชื่อมต่อจากท่าเรือขนถ่ายสินค้าไปยังแหล่งพักสินค้า และการขนส่งทางรางแม้ว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานอยู่แล้ว คือ Container Yard ที่บริเวณบ้านทุ่งโพธิ์ แต่ขาดการบริหารจัดการที่ดีและการประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงาน จึงไม่สามารถนำพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ที่ประชุมจึงมีการเสนอมาตรการแก้ปัญหาในเบื้องต้น คือ

- การประสานขอความร่วมมือไปยังการรถไฟแห่งประเทศไทยให้มีการทำงานแบบบูรณาการขอแคร่ที่ยกสินค้า จัดหาหัวรถจักรและการมี overhead ครอบรางรถไฟ เพื่อสะดวกในการขนส่งสินค้าทางราง
- การปรับปรุงระบบบริหารจัดการ และการบริหารจัดการผังเมืองให้มีประสิทธิภาพ
- โครงการขยายท่าเรือน้ำลึกบริเวณอำเภอดอนสักหรือบริเวณอำเภอขนอม
- การใช้งานท่าเรือบริเวณแหลมทวดให้เป็นประโยชน์โดยการเลือกใช้งานเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น จะเป็นการขนส่งผู้โดยสาร หรือให้เป็นท่าเรือในการขนถ่ายสินค้า
- โครงการสร้างท่าเรือชายฝั่งบริเวณแม่น้ำตาปี-ในบาง

๒) พืชศักยภาพยางพารา

บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สภาพภูมิประเทศเอื้ออำนวยให้เป็นพื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกยางพารา ประกอบกับราคายางพาราในช่วงที่ผ่านมาราคาดี ส่งผลให้เกษตรกรหลายคนเปลี่ยนจากการทำสวนผลไม้และอาชีพอย่างอื่นมาปลูกยางพารากันมากขึ้น ซึ่งลักษณะของการกระทำเช่นนี้ไม่ได้ส่งด้านบวกอย่างเดียว แต่ยังคงนำมาซึ่งปัญหาที่เป็นกระหนาบทางลบด้วยเช่นกัน ดังนั้นในการประชุมการระดมความคิดเห็นจึงเป็นการพิจารณาในภาพรวมและวิธีการแก้ปัญหาที่สามารถจัดการได้ทั้งระบบของ Value Chain ของยางพารา

บริบทต้นน้ำ (Upstream)

- ขาดความรู้ทักษะในการกรีดยาง
- เนื่องจากราคายางที่เพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรรีบกรีดยางเร็วเกินไป
- ใช้พันธุ์ยางเดียวกัน จากการวิจัยพบว่าในพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิประเทศต่างกัน ควรใช้พันธุ์ยางพาราที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ
- ขาดความรู้เรื่องของการใช้ปุ๋ย
- ไม่ให้การยอมรับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องที่เข้าไปในพื้นที่เพื่อให้คำแนะนำ แม้ว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะเข้าไปแนะนำให้ความรู้ใหม่ ๆ เช่น การปลูกพืชคลุมดินแซมระหว่างต้นยางเพื่อให้ดินมีคุณภาพดีขึ้น หรือทักษะในการกรีดยาง สิ่งเหล่านี้เป็นที่ตัวเกษตรกรเองที่คิดว่าตนเองรู้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ
- ราคาปุ๋ยเพิ่มสูงขึ้น
- ค่าแรงงานเพิ่มสูงขึ้น

บริบทกลางน้ำ (Mid-stream)

- เนื่องจากราคายางพาราที่สูงขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกรในการรวบรวมผลผลิต
- หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องขาดการบูรณาการการทำงานและข้อมูลที่เกษตรกรได้รับไม่ตรงกัน ส่งผลให้เกษตรกรส่วนหนึ่งขาดความเชื่อถือและไม่นำข้อมูลของหน่วยงานราชการมาใช้ให้เกิดประโยชน์
- ขาดแหล่งการแปรรูปยางพารา
- คุณภาพและประสิทธิภาพของผลผลิตยางพาราที่ได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ
- การระบาดของโรครากในยางพารา

บริบทปลายน้ำ (Down Stream)

- ตลาดยางพาราเริ่มอิ่มตัว ความต้องการในผลผลิตยางพาราเริ่มลดลง
- หน่วยงานราชการที่เคยเข้าไปให้ความรู้และส่งเสริมโครงการต่างๆให้เกษตรกรเริ่ม ขาดการกำกับดูแล ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- ราคายางพาราลดต่ำลงเนื่องจากความต้องการลดลงและมีผลผลิตใน stock เป็นจำนวนมาก
- นโยบายต่างๆจากทางภาครัฐขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เช่น การวิเคราะห์ค่าดินและให้ใช้ปุ๋ยตามสูตรที่กำหนด ปุ๋ยที่ให้การส่งเสริมกับเกษตรกรเป็นปุ๋ยที่ไม่ได้มาตรฐาน

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ในการระดมความคิดเห็นที่ประชุมได้มีความคิดเห็นเป็นไปในแนวทางเดียวกันในการจัดโครงการที่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งกระบวนการ โดยมีการริเริ่มจากหน่วยงานของภาครัฐที่เข้ามาจัดการดูแลเกษตรกรทั้งระบบ ทั้งนี้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการต้องสมัครใจและเข้าใจกฎเกณฑ์ เนื่องจากต้องมีการปรับเปลี่ยนทั้งวิธีคิดและวิธีการทำงานตามที่หน่วยงานแนะนำ และเมื่อได้ผลผลิตที่มีคุณภาพออกมา จะมีการแบ่งผลประโยชน์กันอย่างเป็นธรรม โครงการนี้เกษตรกรไม่ต้องการลงทุนใดๆเพิ่ม แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่หน่วยงานที่เข้าไปดูแลกำหนด และหลังจากนั้น (ในเบื้องต้นกำหนดระยะเวลาไว้ที่ ๕ ปี) เมื่อหน่วยงานภาครัฐถอนตัวออกมาเพื่อไปดูแลเกษตรกรกลุ่มใหม่ เกษตรกรกลุ่มเดิมจะต้องเปลี่ยนวิธีการทำงานทั้งระบบเป็นแบบใหม่ และยังคงใช้วิธีการนี้ไปอย่างต่อเนื่อง โดยที่หน่วยงานภาครัฐจะมีการติดตามกำกับอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๓) พืชศักยภาพปาล์มน้ำมัน

การประชุมระดมความคิดเห็นเรื่องพืชศักยภาพ ปาล์มน้ำมัน มุ่งเน้นการพิจารณาในส่วนของปลายน้ำเป็นหลัก คือ ร่วมกันหากลไกที่สามารถทำงานได้จริงมาแก้ไขปัญหา โดยที่ประชุมพิจารณาเห็นว่าเรื่องของปาล์มน้ำมัน ปัญหาที่พบเจอยังคงเป็นปัญหาเดิมๆที่มีมาตั้งแต่ในอดีต การระดมความคิดเห็นครั้งนี้จะเป็นการใช้วิธีใหม่ๆในการแก้ปัญหา เนื่องจากส่วนหนึ่งพิจารณาเห็นว่าแนวทางการแก้ปัญหาแบบเดิมๆไม่สามารถทำได้ผลดีเท่าที่ควร สภาพพื้นที่บางส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สภาพภูมิประเทศเอื้ออำนวยให้เป็นพื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน มีเนื้อที่การเพาะปลูกมากกว่าจังหวัดกระบี่ แต่ผลผลิตยังมีเป็นจำนวนน้อยกว่าจังหวัดกระบี่ (การเก็บสถิติตัวเลขยังขาดความชัดเจนในภาพรวมของประเทศ) ซึ่งเป็นปัญหาที่หลายหน่วยงานร่วมกันแก้ปัญหา เพราะต้องการช่วยเหลือเกษตรกรทั้งในส่วนของการเพิ่มจำนวนผลผลิตและการลดต้นทุนในการผลิต รวมทั้งภาพรวมการผลิตปาล์มน้ำมันของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานการณ์ปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจุบันจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมันประมาณ ๙๐๐,๐๐๐ ไร่กว่า ไร่ ผลผลิตอยู่ที่ประมาณ ๔ ตันต่อไร่ต่อปี ไม่พบปัญหาในเรื่องของพันธุ์ปาล์ม แต่ยังคงมีปัญหาอื่นๆ เช่น การใช้ปุ๋ยที่เหมาะสมกับค่าดิน หรือการเก็บเกี่ยวผลผลิต ยังคงมีสภาพของปัญหาการตัดปาล์มดิบขายให้กับโรงงานและการเก็บเกี่ยวที่ไม่ถูกวิธีทำให้เกิดผลปาล์มร่วงจากทลาย ส่งผลให้ขายไม่ได้ราคา ดังนี้

บริบทต้นน้ำ (Upstream)

- เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลปาล์มดิบและขาดทักษะในการเก็บเกี่ยวทลายปาล์มส่งผลให้เกิดปาล์มร่วง
- ขาดองค์ความรู้ในเรื่องของการทำสวนปาล์มอย่างเป็นองค์รวม เช่น การใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน การจัดการสวน
- การปลูกปาล์มในพื้นที่ไม่เหมาะสม
- ปัญหาจากสภาพภูมิอากาศราคาปัจจัยต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้นสภาพปัญหา

กลางน้ำ (Midstream)

- โรงงานรับซื้อปาล์มดิบ
- ลานที่ไม่มีคุณธรรม
- กลุ่มสถาบันเกษตรกรขาดความเข้มแข็ง
- หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องขาดความต่อเนื่องในการติดตามผล

ปลายน้ำ (Downstream)

- ขาดการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐตลาดยังไม่นิยมใช้พลังงานทางเลือก

การสรุปจากการระดมความคิดเห็น เรื่องปาล์มน้ำมัน ที่ประชุมต้องการให้มีการส่งเสริมและช่วยเหลือเกษตรกรโดยผ่านกลุ่มหรือสถาบันเกษตรกร และมีโครงการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรในการสร้างโรงหีบและกลั่นน้ำมันเอง เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับเกษตรกร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะอื่นๆที่เป็นโครงการขนาดใหญ่และเป็นวาระระดับชาติ ซึ่งอาจจะไม่อยู่ภายใต้บริบทการพิจารณางบประมาณในระดับจังหวัด

๔) การพัฒนาการท่องเที่ยว

การประชุมระดมความคิดเห็นเรื่องการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการหาวิธีการแก้ปัญหาแบบใหม่หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างออกไปจากวิธีการเดิม เนื่องจากโครงการต่างๆ ส่วนหนึ่งในช่วงของแผนปฏิบัติการในปีที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีคิดที่ยึดติดกับกรอบแบบระบบราชการจะทำให้การแก้ปัญหาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างแท้จริง ปัจจุบันสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีปัญหาส่งผลมาจากในอดีตส่วนหนึ่งและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ปัญหาสภาพแวดล้อมบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว การขาดแหล่งท่องเที่ยวใหม่โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

เกาะสมุย มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและคนทั่วโลก รวมทั้งเกาะพะงันที่มีฟูลมูนปาร์ตี้ (Fullmoon Party) และเกาะเต่าที่มีทรัพยากรทางทะเล คือ ปะการังที่สวยงาม ชวนให้นักท่องเที่ยวมาดำน้ำดูปะการังปะหลาดล้านคน สถานที่ท่องเที่ยวที่เหล่านี้อยู่ในพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่ตัวเมืองสุราษฎร์ธานีเองกลับเป็นเพียงแค่ทางผ่านให้นักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ปัญหาหนึ่งที่หลายหน่วยงานช่วยกันคิด คือ ทำอย่างไรให้ตัวเมืองของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะมาเยือนเช่นแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วยศักยภาพของตัวเมืองสุราษฎร์ธานีเองมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายที่ และมีอีกหลายแห่งรอบๆตัวเมืองที่มีระยะทางไม่ห่างจากตัวเมืองสามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ เช่น ในบาง คลองร้อยสาย นั่งเรือดูหิ่งห้อย ชุมชนลีเล็ด ล่องเรือดูวัฒนธรรมท้องถิ่น พระธาตุศรีสุราษฎร์ พระบรมธาตุไชยา ล่องเรือแม่น้ำพุมดวง แหลมโพธิ์ และชุมชนพุมเรียง ซื่อผ้าไหมพุมเรียง เป็นต้น

การเสนอจุดขายโดยนำสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้มาร้อยเรียงเป็นโปรแกรม (Program) การท่องเที่ยวในลักษณะ ๑ วัน หรือเป็นแบบ one day trip เพิ่มทางเลือกและช่องทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวและเพิ่มศักยภาพให้กับเมืองสุราษฎร์ธานี รวมไปถึงการกระตุ้นเศรษฐกิจและให้ประชาชนมีอาชีพมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ภาพรวมสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่ค่อยมีปัญหามากนักเมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ แต่ยังคงมีปัญหาเล็กน้อยที่สามารถเกิดขึ้นได้กับอุบัติเหตุในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ สิ่งทั้งหลายหน่วยงานเป็นห่วง คือ เรื่องของการบริหารจัดการ เนื่องจากในแหล่งท่องเที่ยวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวไปเยือนเป็นจำนวนมากเป็นธรรมดาที่ต้องมีการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างสิ้นเปลือง เช่น ทรัพยากรน้ำ หรือการจัดการสิ่งแวดล้อมเช่น การกำจัดน้ำเสียจากสถานประกอบการก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ การกำจัดและบริหารจัดการขยะ รวมถึงการดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลให้สวยงามและสมบูรณ์อย่างเป็นธรรมชาติตลอดไป ดังนั้นในที่ประชุมจึงมีการลงความเห็น ว่า ในส่วนของโครงการที่จะทำในปีต่อไปควรเน้นไปที่การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

๑.๑.๒ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑) การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

การประชุมระดมความคิดเห็นเรื่องสังคมและคุณภาพชีวิต มุ่งเน้นการหาวิธีการแก้ปัญหาแบบใหม่หรือแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างออกไปจากวิธีการเดิม เนื่องจากปัญหาในช่วงของแผนปฏิบัติการในปีที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีคิดที่ยึดติดกับกรอบแบบระบบราชการจะทำให้การแก้ปัญหาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างแท้จริง ในปัจจุบันสถานการณ์ทางด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีปัญหที่สั่งสมมาจากในอดีตส่วนหนึ่งและส่วนหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ยาเสพติด การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้น เป็นต้น

สถานการณ์ของปัญหา

- การกลับมาของโรคที่หายไปจากสังคมไทยแล้ว ปัญหานี้เนื่องมาจากส่วนหนึ่งของการเข้ามาของแรงงานต่างด้าวประกอบกับสถานการณ์ของสภาพสิ่งแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนไป และพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่นำไปเสี่ยงกับการติดโรคนั้นๆ
- ปัญหาแรงงานต่างด้าว ที่เข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งมาพร้อมกับปัญหาต่างๆ เช่น การแย่งงาน แย่งใช้ทรัพยากร ปัญหาด้านสาธารณสุข
- ลักษณะของการทำงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอิงกับการเมืองมากเกินไป ขาดความจริงใจในการทำงาน เป็นการทำงานที่ให้เปล่า แจกจ่ายสิ่งที่เป็นวัตถุเข้าไปในชุมชนแต่ไม่มีการส่งเสริมให้องค์ความรู้ที่ช่วยให้คนสามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ ส่งผลให้ชุมชนขาดความเข้มแข็งขาดหลักประกันและภูมิคุ้มกัน
- ปัญหายาเสพติดที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับข้อจำกัดทั้งทางด้านงบประมาณและขาดกำลังคน เจ้าหน้าที่จึงไม่สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างทั่วถึงและทันทั่วถึง

- คนขาดคุณธรรมจริยธรรม สะท้อนให้เห็นจากทั้งปัญหาการจราจร ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรม และอื่นๆที่ตามมา
- ปัญหาการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุ การเป็นสังคมลักษณะที่มีสุขภาพดีอายุยืนเป็นเรื่องที่ดี แต่การมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดีจะเป็นการสร้างปัญหาอย่างหนึ่งให้กับสังคม ปัจจุบันในสังคมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น จากการทำงานระดับพื้นที่ของหน่วยงานหนึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุกำลังจะกลายเป็นปัญหาสำคัญทางสังคม เนื่องจากช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ไม่มีคนดูแล เรียกร้องสิทธิประโยชน์ต่างๆมากเกินไป เป็นต้น
- ปัญหาวัยรุ่น วัยเรียน กลุ่มหนึ่งที่มีศักยภาพเรียนได้แต่กลับไม่อยากเรียน กับอีกกลุ่มที่ไม่มีศักยภาพเพียงพอ เช่น มีความพิการทางร่างกาย ฐานะยากจน แต่ต้องการเรียนหนังสือ กลับไม่ได้เรียน เพราะไม่มีหน่วยงานที่ดูแลทางด้านนี้เข้าช่วยเหลือ นอกจากนี้ปัญหาของเด็กกลุ่มแรก คือ ได้เรียนแต่ไม่เรียน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด การร่วมเพศโดยไม่มีการป้องกันส่งผลต่อการท้องก่อนวัยอันควร การติดโรคทางเพศสัมพันธ์

สถานการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของจังหวัดทั้งสิ้น และส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัด โดยเฉพาะการทำงานของหน่วยงานท้องถิ่นที่ยังขาดศักยภาพทั้งในด้านข้อมูลเชิงพื้นที่ ข้อมูลทางด้านตัวเลขที่ชัดเจน ขาดองค์ความรู้และความจริงใจในการแก้ไขปัญหา หลายๆปัญหาเป็นเรื่องของหน่วยงานระดับท้องถิ่นที่ต้องเข้าไปจัดการก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงขอความร่วมมือและการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆเพิ่มเติมเข้ามา เพราะปัญหาสังคมและคุณภาพชีวิตเป็นปัญหาที่กระทบต่อครอบครัวและส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆในสังคมตามมา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างในสังคมไทย ลักษณะของปัญหาเป็นลักษณะซับซ้อนที่ต้องใช้เวลาในการแก้ปัญหาและต้องการความต่อเนื่องในการแก้ปัญหา

๑.๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) การจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

การประชุมระดมความคิดเห็นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการหาวิธีการแก้ปัญหาแบบใหม่หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างออกไปจากวิธีการเดิม เนื่องจากปัญหาในช่วงของแผนปฏิบัติการในปีที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีคิดที่ยึดติดกับกรอบแบบระบบราชการจะทำให้การแก้ปัญหาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างแท้จริง ปัจจุบันสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีปัญหาที่สั่งสมมาจากในอดีตส่วนหนึ่งและส่วนหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น การบุกรุกที่ป่าสงวนเพื่อขยายพื้นที่ทำกิน การบุกรุกพื้นที่ทางทะเลเพื่อเลี้ยงหอย สาเหตุของปัญหามีทั้งจากชาวบ้านที่ไม่มีที่ทำกินเป็นของตัวเองจริงๆและจากนายทุนหรือผู้มีอิทธิพลที่กระทำการอย่างไม่เกรงกลัวกฎหมาย นอกจากนี้ในภาพรวมของจังหวัดสถานการณ์ของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางธรรมชาติของจังหวัดมีแนวโน้มที่จะลดลงทั้งจำนวนและคุณภาพ โดยเฉพาะในชุมชนเมืองและในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งพื้นที่เกาะ เช่น เกาะสมุย เกาะพะงันและเกาะเต่า

สถานการณ์ของปัญหา ทรัพยากรป่าไม้

ปัจจุบันพื้นที่ป่าของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่ทั้งหมด ๒,๔๘๔,๐๐๐ ไร่ (ประมาณการ) มีการบุกรุกเพื่อเป็นที่ดินทำกินมากขึ้น โดยเฉพาะช่วงที่ยางพารามีราคาแพงหรือการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้เป็นที่ดินทำกินส่วนตัว ทั้งจากชาวบ้านในพื้นที่และจากนายทุน ในช่วงปีที่ผ่านมา (ช่วงเวลาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕-ช่วงระยะเวลาปัจจุบัน) มีรายงานคดีเกี่ยวกับการบุกรุกพื้นที่ป่าประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ คดี ซึ่งเป็นตัวเลขที่ยังคงทรงตัว ไม่เพิ่มมากขึ้นและไม่ลดลง รวมถึงแนวโน้มในอนาคตยังคงเป็นตัวเลขประมาณการเช่นนี้ ผู้ต้องหาที่ถูกจับได้จะเป็นเพียงแค่คนปลายแถว แต่ไม่เคยได้ตัวของผู้บงการมาลงโทษ อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีชาวบ้านในพื้นที่หลายส่วนได้ช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรในพื้นที่ของตนมากขึ้นและคอยเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการดูแลป่าครอบคลุมทั้งจังหวัด

ทรัพยากรน้ำ

ปัจจุบันแนวโน้มคุณภาพน้ำของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพลดต่ำลง ค่าเฉลี่ยออกซิเจนในน้ำมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า ๖ ppm (อ้างอิงจากการวัดค่าออกซิเจนในคุณภาพน้ำ) ซึ่งส่งผลต่อทรัพยากรในน้ำชนิดอื่นๆ และคุณภาพของน้ำที่นำมาใช้อุปโภคและบริโภคลดต่ำลงเช่นกัน ปัญหาจะมีความร้ายแรงโดยเฉพาะในชุมชนเมืองและในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ คือ การปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แม่น้ำลำคลอง แม้ว่าจะมีการณรงค์ให้มีการติดตั้งถังดักไขมัน และการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่ชุมชน ส่งผลให้น้ำมีสารปนเปื้อน โดยเฉพาะพวกโลหะหนักซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ จากการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประเมินได้เบื้องต้นสาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่มาจากการไม่มีจิตสำนึกของประชาชนเอง และส่วนหนึ่งจากเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ไม่จริงจังกับการแก้ปัญหาและไม่มีศักยภาพในการแก้ไขปัญหา

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปัญหาที่พบเจอในปัจจุบันคือ การบุกรุกพื้นที่ทางทะเลเพื่อเลี้ยงหอย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำประมงพื้นบ้าน ซึ่งเป็นอาชีพของชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่และมีการทำประมงมาช้านาน ซึ่งการเลี้ยงหอยตามข้อมูลได้มีการจัดสรรเนื้อที่ให้กับแต่ละชุมชนแล้ว ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากความไม่ชัดเจนของกฎหมายในการให้อำนาจอนุญาตให้มีการขยายพื้นที่เลี้ยงหอย นอกจากนี้ยังมีการบุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเป็นที่อนุบาลของสัตว์ทะเลหลากหลายชนิด จึงส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ทั้งระบบ นอกจากนี้ทรัพยากรชายฝั่งยังถูกกัดเซาะเพิ่มมากขึ้นทุกปีทั้งจากภัยธรรมชาติและส่วนหนึ่งที่มาจากน้ำมือของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นชายฝั่งทะเล หรือชายฝั่งแม่น้ำ ปัจจุบันปัญหารุนแรงเพิ่มมากขึ้นบริเวณชายฝั่งแม่น้ำตาปี-พุมดวง เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตรโดยเฉพาะปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งการบุกรุกลักษณะเช่นนี้ส่งผลเสียหายต่อทั้งคุณภาพน้ำและการกัดเซาะริมตลิ่ง เมื่อถึงฤดูน้ำหลากน้ำก็จะไหลเข้าท่วมได้ง่ายและความเร็วของกระแสน้ำก็จะเพิ่มขึ้น

ปัญหาขยะมูลฝอย

สถานการณ์ของขยะมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น และการจัดเก็บก็กำลังเป็นปัญหา เนื่องจากมีข้อจำกัดของการจัดเก็บขยะที่ไม่ทันต่อปริมาณของขยะในแต่ละวัน ตัวเลขปัจจุบันของขยะในเขตเทศบาลอยู่ที่ ๑๔๐ ตันต่อวัน และมีแนวโน้มที่จำนวนจะเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพยายามที่จะหามาตรการต่างๆ ที่มาช่วยเหลือในการกำจัดขยะ เช่น โครงการชาเล้งขยะ ทอดผ้าป่าขยะ เอาขยะมาแลกไข่ เหล่านี้ล้วนต้องการจูงใจให้ประชาชนคัดแยกขยะก่อนนำมาทิ้ง และมีการนำบางส่วนกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำได้ (Re use and Recycle) เช่น กระดาษ ขวดแก้ว ขวดพลาสติก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องของการสถานที่กำจัดขยะซึ่งมองว่าเป็นเรื่องของการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากมีหลายชุมชนที่ไม่เห็นด้วยให้นำขยะเข้าไปทิ้งในพื้นที่ของตน แต่ทั้งนี้ยังไม่ได้ฟังถึงวิธีการและการจัดการที่เป็นระบบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งประเด็นนี้ยังคงเป็นปัญหาที่ต้องมีการแก้ไขต่อไป

ส่วนของพื้นที่เกาะ มีปัญหาเพิ่มมากขึ้นในเรื่องของการจัดเก็บ เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องของเนื้อที่ โดยเฉพาะเกาะสมุย ปริมาณขยะอยู่ที่ ๑๗๐ ตันต่อวัน สามารถจัดเก็บได้ ๑๔๐ ตันต่อวัน ยังมีปริมาณขยะที่ไม่สามารถจัดการได้สะสมต่อวันอยู่ที่ ๓๐ ตัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหามาตรการและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ ในขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ ปัจจุบันใช้วิธีการฝังกลบและส่วนหนึ่งส่งเสริมให้ชาวบ้านคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ซึ่งไม่ค่อยบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

การแก้ไขปัญหา

การระดมความคิดเห็นในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นตรงกันว่าการแก้ปัญหาและการคิดโครงการสามารถไปในแนวทางเดียวกันได้และสามารถแก้ปัญหาได้หลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ดังนี้

- การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของปัญหา สร้างความเป็นเจ้าของให้ประชาชนรู้สึกหวงแหนทรัพยากรในพื้นที่ของตนและไม่ให้ใครมาทำลาย
- ใช้ชุมชนเป็นฐานในการแก้ปัญหา สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยรัฐเป็นเสมือนพี่เลี้ยงในภาพรวม ส่วนรายละเอียดให้คนในชุมชนดำเนินการจัดการเอง และส่งเสริมการมีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง เช่น ชุมชนวัดโพธิ์ ซึ่งสามารถนำมาเป็นตัวอย่างได้ในเรื่องของการบริหารจัดการภายในชุมชน โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดการขยะ ที่สามารถมีเงินมาเลี้ยงชุมชนและเป็นสวัสดิการให้กับคนในชุมชนได้จากการขายขยะ
- สร้าง Zoning เป็นการแบ่งพื้นที่และการจัดสรรการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ให้ลงตัวระหว่าง สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ
- สร้างอัตลักษณ์อ่าวบ้านดอนบรรจุและเป็นวาระสำคัญของจังหวัด

๑.๒. สรุปสภาพปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ (อำเภอ)

การสำรวจปัญหาความต้องการของอำเภอในพื้นที่ โดย ก.อ.ก. จำนวน ๑๙ อำเภอ ซึ่งพบว่า ความต้องการส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นด้านโครงสร้างพื้นฐานร้อยละ ๒๙ รองลงมาได้แก่ด้านเศรษฐกิจและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร้อยละ ๒๗ ด้านสังคมคุณภาพชีวิตร้อยละ ๑๖ และอื่นๆ ร้อยละ ๒ ซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

๑.๒.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อำเภอที่มีสภาพปัญหาความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน มากที่สุด ๕ อันดับ คิดจากร้อยละความต้องการจาก ๔ ด้าน ได้แก่ อำเภอท่าชนะ อำเภอดอนสัก อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพนม และ อำเภอบ้านตาขุน เนื่องจากเป็นอำเภอที่อยู่ห่างไกลจากพื้นที่อำเภอเมือง ยังต้องได้รับการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เช่น การก่อสร้างถนน การขยายเส้นทางจราจรเป็น ๔ เลน การสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่าง ตำบลกับอำเภอ การปรับปรุงถนน การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน/ภูเขา น้ำ การขุดลอกคลอง ก่อสร้าง คุระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหอุทกภัย เป็นต้น

๑.๒.๒ ด้านเศรษฐกิจ อำเภอที่มีสภาพปัญหาความต้องการด้านเศรษฐกิจมากที่สุด ๕ อันดับคิดจากร้อยละ ความต้องการจาก ๔ ด้าน ได้แก่ อำเภอไชยา อำเภอกะสมุย อำเภอพุนพิน อำเภอพนม และอำเภอชัยบุรี เนื่องจากเป็นอำเภอหลักที่มีส่วนขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด โดยมีปัญหาและสภาพความต้องการ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้เกษตรกรด้านเศรษฐกิจพอเพียง แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ โรคพืช เพิ่มรายได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงามรองรับนักท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๑.๒.๓ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต อำเภอที่มีสภาพปัญหาความต้องการด้านสังคมและคุณภาพชีวิตมากที่สุด ๕ อันดับคิดจากร้อยละความต้องการจาก ๔ ด้าน ได้แก่ อำเภอท่าฉาง อำเภอเวียงสระ อำเภอพุนพิน อำเภอ ไชยา และอำเภอพนม เนื่องจาก เป็นปัญหาสำคัญในพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาเท่าที่ควร เช่น การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิม สร้างจิตสำนึก เด็ก เยาวชน ลดละเลิกอบายมุข ปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะदनนอกสถานศึกษา การพนัน (หวยหุ้น) การว่างงาน เยาวชนห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัว ปัญหาการว่างงานและโรคภัยในพื้นที่ จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น สร้างศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบ อุทกภัย ปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งน้ำพุร้อน ให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน ฝึกอาชีพแก่ผู้ผ่านการฟื้นฟูด้านยาเสพติด รักษาความปลอดภัยและแก้ไขอุบัติเหตุทางถนนในเขตพื้นที่

๑.๒.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำเภอที่มีสภาพปัญหาความต้องการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕ อันดับคิดจากร้อยละความต้องการจาก ๔ ด้าน ได้แก่ อำเภอชัยบุรี อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอเวียงสระ และอำเภอบ้านตาขุน เนื่องจากเป็นปัญหาหลักและมีปัญหา ความรุนแรงในบางพื้นที่ เช่น พัฒนาทางเดินชมธรรมชาติและแนะนำแนวทางการเดินชมที่ไม่ทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ป่าชายเลนและทรัพยากรชายฝั่ง ส่งเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลนของชายฝั่งอ่าวไทย ปลุกจิตสำนึกให้ความสำคัญของระบบนิเวศน์และ สิ่งแวดล้อม ให้ความรู้และผลกระทบจากการใช้สารเคมี

๓. ผลการปฏิบัติราชการตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖

ผลการพัฒนาจังหวัดในห้วง พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖ พบว่า ประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องและการท่องเที่ยว) อย่างมีเสถียรภาพ พบว่า ตัวชี้วัดสำคัญ ได้แก่ ผลผลิตเกษตรต่อหน่วยการผลิต (ปาล์มน้ำมัน) มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ ผลผลิตปาล์มน้ำมันมีค่าเฉลี่ยที่ ๒,๔๓๔ กิโลกรัมต่อไร่ และเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๕๔ เป็น ๒,๖๗๑ กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนตัวชี้วัดร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวไม่สามารถนำมาคำนวณผลได้อย่างแม่นยำอันเป็นผลจากการความไม่สงบของบ้านเมืองในห้วงเวลาที่ผ่านมา ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีและบ้านเมืองที่น่าอยู่ พบว่า ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานความปลอดภัยด้านอาหารระดับจังหวัดเพิ่มขึ้นจากระดับ ๔.๗๔ ในปี ๒๕๕๓ เป็นระดับ ๔.๘๙ ในปี ๒๕๕๔ และตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าของประชากรกลุ่มอายุ ๑๕-๑๗ ปี (ร้อยละ) ลดลงจากร้อยละ ๙๘.๓๐ ในปี ๒๕๕๓ เป็นร้อยละ ๙๐.๕๔ ในปี ๒๕๕๔ แต่ทั้งนี้ร้อยละที่ลดลงเป็นผลมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความมั่นคงและมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม พบว่า ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด (ระดับ ๑-๕) พบว่า ระดับความสำเร็จมีแนวโน้มสูงขึ้นจากระดับ ๓.๔๐ ในปี ๒๕๕๓ เป็นระดับ ๔.๗๐ ในปี ๒๕๕๔

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องและการท่องเที่ยว) อย่างมีเสถียรภาพ	ผลผลิตการเกษตรต่อหน่วยการผลิต (ปาล์มน้ำมัน) (กิโลกรัมต่อไร่)	(๕๓) ๒,๔๓๔.๐๐ (๕๔) ๒,๖๗๑.๐๐	
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	(๕๓) -๒๔.๒๓ (๕๔) NA	ความไม่สงบของบ้านเมือง
	ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานความปลอดภัยด้านอาหารระดับจังหวัด	(๕๓) ๔.๗๔ (๕๔) ๔.๘๙	
การพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี และบ้านเมืองที่น่าอยู่	อัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าของประชากรกลุ่มอายุ ๑๕-๑๗ (ร้อยละ)	(๕๓) ๙๘.๓๐ (๕๔) ๙๐.๕๔	เก็บรวบรวมข้อมูลไม่ครบถ้วน
	ระดับความสำเร็จในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด (ระดับ ๑-๕)	(๕๓) ๓.๔๐ (๕๔) ๔.๗๐	

การพัฒนาจังหวัดด้านเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดที่ผ่านมา เมื่อพิจารณาจากผลผลิตมวลรวมจังหวัด (GPP) พบว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มการเจริญเติบโตในทิศทางที่ดีขึ้นโดยตลอด แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของ GPP จังหวัดสุราษฎร์ธานี รายสาขา จะพบว่า ในขณะที่ภาคการเกษตรเติบโตขึ้นจากเดิมที่มีสัดส่วนเป็น ร้อยละ ๔๕ ใน GPP ในปี ๒๕๔๖ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๘ ในปี ๒๕๔๙ และร้อยละ ๔๙ ในปี ๒๕๕๒ ซึ่งแนวโน้มนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกับภาคการบริการที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ภาคการค้าและอุตสาหกรรมมีแนวโน้มในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ มีสัดส่วนในโครงสร้างเศรษฐกิจลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ เป็นต้นมา

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ด้านต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ปัญหาและความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจบริบทของจังหวัดและปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผลการวิเคราะห์ศักยภาพจะถูกนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงาน การที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจศักยภาพจังหวัดร่วมกัน จะช่วยสร้างความเห็นพ้องต้องกันและความเข้าใจอันดีในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดต่อไปในอนาคต

การวิเคราะห์ศักยภาพอันประกอบด้วยปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก (Internal and external factors) เป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จในการวางแผน เพราะผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะถูกนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับวางแผนยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งถ้าวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมผิดพลาด จะทำให้การกำหนดยุทธศาสตร์ย่อมผิดพลาดไปด้วย

กรอบการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัดเบื้องต้น คือ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมรอบด้าน (SWOT Analysis) ซึ่งได้แก่

๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในจังหวัด (สามารถกำกับได้ – ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม)

- ปัจจัยภายในที่เป็นบวก ซึ่งเป็นจุดเด่น ความเข้มแข็ง ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จ (Strengths)
- ปัจจัยภายในที่เป็นลบคือจุดด้อย ความไม่พร้อมของจังหวัด (Weaknesses)

๒) การวิเคราะห์ปัจจัยนอกจังหวัด (ไม่สามารถกำกับได้ – เตรียมตัวรับมือ)

- ปัจจัยภายนอกที่เป็นบวกหรือการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities)
- ปัจจัยภายนอกที่เป็นลบก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหรือเป็นภาวะคุกคามการเจริญเติบโตหรือความมั่นคงและค้ำคั่งของจังหวัด (Threats)

๑.๑ จุดแข็ง (Strengths)

- S๑: มีฐานเศรษฐกิจที่ดีมีความแข็งแกร่งและประชาชนมีรายได้ต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- S๒: ท่าเลที่ตั้งเหมาะสมมีความได้เปรียบเป็นประตูสู่ภาคใต้ เชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน
- S๓: ผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และอาหารทะเล สร้างความมั่งคั่งและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้
- S๔: ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก และมีส่วนไม่กขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ
- S๕: ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนรวมถึงชะวากทะเลเป็นแหล่งนิเวศน์อันอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ทะเลวัยอ่อน
- S๖: สถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ
- S๗: มีทุนทางสังคมที่หลากหลาย ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา การท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มองค์กรภาคประชาชน เป็นต้น

๑.๒ จุดอ่อน (Weaknesses)

- W๑: การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ผลิตภาพการผลิตภาคการเกษตรยังคงอยู่ในระดับต่ำ
- W๒: ขาดความพร้อมในการบริหารเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง
- W๓: ปัญหาสังคมมีแนวโน้มรุนแรง (อาทิ ปัญหายาเสพติด การท้องก่อนวัยอันควร)
- W๔: ระดับการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาของเยาวชนต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ
- W๕: การบริการจัดการด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข ขาดประสิทธิภาพ
- W๖: ระบบนิเวศน์ทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ
- W๗: ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- W๘: เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มเป็นสถาบันและขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย
- W๙: ภาครัฐขาดประสิทธิภาพ ทำงานแก้ปัญหาระยะสั้น ขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงการพัฒนาทุกระดับ

๑.๓ โอกาส (Opportunities)

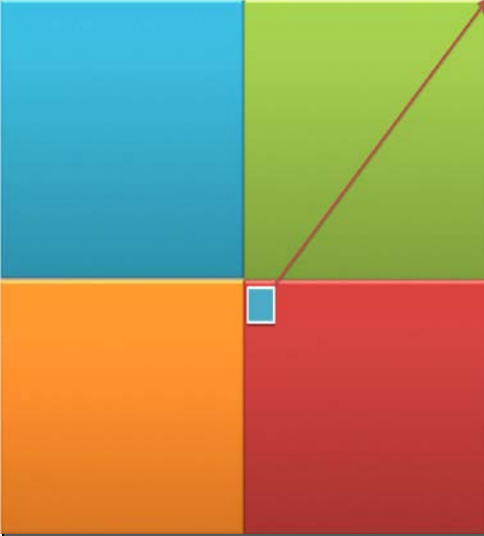
- ๐๑: รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่
- ๐๒: การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูง
- ๐๓: กระแสโลกให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย
- ๐๔: ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรกว้างขวางรวดเร็ว และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร
- ๐๕: การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาด โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและคมนาคมขนส่ง
- ๐๖: กระแสนิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด
- ๐๗: แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านสามารถทดแทนการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

๑.๔ อุปสรรค (Threats)

- T๑: ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนกำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคารายางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต
- T๒: การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานเสรีส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและแรงงานฝีมือจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมโดยเฉพาะปัจจัยด้านภาษาต่างประเทศ
- T๓: ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น
- T๔: กระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน
- T๕: แรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าวเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุข
- T๖: โรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) ส่งผลกระทบต่อฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร
- T๗: การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกและภัยธรรมชาติทั้งอุทกภัยและดินถล่ม เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก

๒. การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ด้วยตารางไขว้ (TOWS Matrix)

ตารางสรุปการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ด้วยตารางไขว้ (TOWS Matrix)

ยุทธศาสตร์เชิงรุก (SO) (ใช้จุดแข็งสร้างโอกาส) - ใช้จุดแข็งที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสร้างโอกาสจากกระแสความต้องการอาหารคุณภาพและปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้น → ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรระดับมาตรฐานฟาร์ม (ไม่ผลผลิตและสินค้าประมง) ให้ได้มาตรฐานสากลผ่านกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร - ใช้จุดแข็งที่มีสถาบันการศึกษาพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าในการสร้างโอกาสจากความต้องการอาหารคุณภาพและปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้น → ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าสินค้าไม่ผลผลิตรูป ผลิตภัณฑ์ประมงและอาหารพื้นบ้าน (OTOP) - ใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวระดับโลกของจังหวัดเพิ่มโอกาสในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ → พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก - ใช้ทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบสร้างโอกาสจากนโยบายภาครัฐและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน → พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์ รองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน - ใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และหลากหลายเป็นฐานในการสร้างโอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลก → ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	โอกาส (Opportunities) - รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ - การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูง - กระแสโลกให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย - ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรกว้างขวางรวดเร็ว และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร - การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาดโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและคมนาคมขนส่ง - กระแสนิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด - แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านสามารถทดแทนการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร	ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (OW) (ใช้โอกาสปรับปรุงจุดอ่อน) - เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวโดยใช้โอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลกในการสร้างความพร้อมเพื่อเป็นเมืองน่าเที่ยว → เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวนานาชาติและชุมชน - เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวโดยใช้โอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลกในการสร้างความพร้อมเพื่อเป็นเมืองน่าเที่ยว → แก้ไขปัญหาในแหล่งท่องเที่ยวหลักและเพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
จุดแข็ง (Strengths) - มีฐานเศรษฐกิจที่มีความแข็งแกร่งและประชาชนมีรายได้ต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ - ทำเลที่ตั้งเหมาะสมมีความได้เปรียบเป็นประตูสู่ภาคใต้ เชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน - ผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และอาหารทะเล สร้างความมั่นคงและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้ - ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก และมีสวนโมกขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ - ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนรวมถึงชะวากทะเลเป็นแหล่งนันทนาการอันอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ทะเลหายาก - สถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ - มีทุนทางสังคมที่หลากหลาย ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา การท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มองค์กรภาคประชาชน เป็นต้น		จุดอ่อน (Weaknesses) - การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ผลผลิตทางการผลิตภาคการเกษตรยังคงอยู่ในระดับต่ำ - ขาดความพร้อมในการบริหารเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง - ปัญหาสังคมมีแนวโน้มรุนแรง (อาทิ ปัญหายาเสพติด การท่องเที่ยวอันตราย) - ระดับการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเยาวชนต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ - การบริหารจัดการด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข ขาดประสิทธิภาพ - ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ - ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก - เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มเป็นสถาบันและขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย - ภาครัฐขาดประสิทธิภาพ ทำงานแก้ปัญหาหยาบๆ ขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงการพัฒนาทุกระดับ
ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (ST) (ใช้จุดแข็งรับมือกับอุปสรรค) ใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่ายางพาราเพื่อรับมือกับปริมาณความต้องการวัตถุดิบยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยที่จะลดลงในอนาคต → พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน	อุปสรรค (Threats) - ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนกำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคายางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต - การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานเสรีส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและแรงงานฝีมือจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมโดยเฉพาะปัจจัยด้านภาษาต่างประเทศ - ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น - กระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้ยาฆ่าแมลงของภาคประชาชน - แรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าวเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุข - โรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร - การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกและภัยธรรมชาติทั้งอุทกภัยและดินถล่ม เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก	ยุทธศาสตร์เชิงรับ (WT) (กำจัดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค) - แก้ไขวิกฤติด้านการศึกษาและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน → พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน - แก้ไขปัญหาสาธารณสุขของประชาชนและเตรียมรับมือกับแรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าว → พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล (HA) - ลดความเสี่ยงภัยจากภัยพิบัติและลดความพึ่งพิงภาครัฐในการจัดการกับปัญหาภัยพิบัติและสาธารณภัย → ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย - แก้ไขปัญหาล้างและลดมลพิษชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความพร้อมในการรับมือกับการขยายตัวของเมืองจากแรงงานย้ายถิ่น → ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและเขตเมือง

การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบตารางไขว้ (TOWS Matrix) เป็นการวิเคราะห์เพื่อวางทิศทางยุทธศาสตร์จังหวัด และการวิเคราะห์ TOWS matrix เป็นการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายเพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา (Strategy) ดำเนินการหลังจากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคข้อจำกัดแล้ว ซึ่งกลยุทธ์การพัฒนาประเภทต่าง ๆ เกิดจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยศักยภาพ ๔ ชุดปัจจัย ได้แก่ ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (S+O) จุดแข็งกับข้อจำกัด (S+T) จุดอ่อนกับโอกาส (W+O) และจุดอ่อนกับข้อจำกัด (W+T) ซึ่งผลผลิตของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในแต่ละคู่ปัจจัย คือ กลยุทธ์ ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์เชิงรุก – ตำแหน่งที่ดีที่สุดของจังหวัดเพราะเป็นสถานการณ์ที่มีทั้งจุดแข็งและโอกาส จังหวัดจะนำจุดแข็งไปปรับและฉวยโอกาสที่เกิดขึ้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัด

จุดแข็ง (Strengths)

- S1: มีฐานเศรษฐกิจที่มีความแข็งแกร่งและประชาชนมีรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- S2: ทำเลที่ตั้งเหมาะสมมีความได้เปรียบเป็นประตูสู่ภาคใต้ เชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่งชาวไทย-อินโดนีเซีย สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน
- S3: ผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ได้แก่ ขนพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และอาหารทะเล สร้างความมั่นคงและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้
- S4: ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก และมีสวนโมกขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ
- S5: ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนรวมถึงชาวทะเลเป็นแหล่งนิเวศอันอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ทะเลหายาก
- S6: สถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ
- S7: มีทุนทางสังคมที่หลากหลาย ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา การท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มองค์กรภาคประชาชน เป็นต้น

โอกาส (Opportunities)

- O1: รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่
- O2: การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูง
- O3: กระแสโลกให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย
- O4: ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรกว้างขวางรวดเร็ว และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร
- O5: การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาด โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและคมนาคมขนส่ง
- O6: กระแสนิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด
- O7: แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านสามารถทดแทนการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

SO Strategy – ยุทธศาสตร์เชิงรุก

- O ใช้จุดแข็งที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสร้างโอกาสจากกระแสนิยมความต้องการอาหารคุณภาพและปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้น → ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานฟาร์ม (ไม่ผลและสินค้าประมง) ให้ได้มาตรฐานสากลผ่านกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- O ใช้จุดแข็งที่มีสถาบันการศึกษาพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าในการสร้างโอกาสจากความต้องการอาหารคุณภาพและปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้น → ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าสินค้าไม่ผลแปรรูป ผลิตภัณฑ์ประมงและอาหารพื้นบ้าน (OTOP)
- O ใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวระดับโลกของจังหวัดเพิ่มโอกาสในการแสวงหาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ → พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้รองรับกระแสการท่องเที่ยวทั่วโลก
- O ใช้ทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบสร้างโอกาสจากนโยบายภาครัฐและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน → พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์ รองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน
- O ใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และหลากหลายเป็นฐานในการสร้างโอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลก → ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๒.๒ ยุทธศาสตร์แก้ไข – จังหวัดปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่อำนวยความสะดวกในแต่ละช่วงเวลา

จุดอ่อน (Weaknesses)

- W1: การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำ แต่ทั้งนี้ผลผลิตทางการผลิตภาคการเกษตรยังคงอยู่ในระดับต่ำ
- W2: ขาดความพร้อมในการบริหารเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของทางท่องเที่ยวและชุมชนเมือง
- W3: ปัญหาสังคมมีแนวโน้มรุนแรง (อาทิ ปัญหาสุขภาพจิต การท้องก่อนวัยอันควร)
- W4: ระดับการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเยาวชนต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ
- W5: การบริหารจัดการด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข ขาดประสิทธิภาพ
- W6: ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ
- W7: ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- W8: เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มเป็นสถาบันและขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย
- W9: ภาครัฐขาดประสิทธิภาพ ทำงานแก้ปัญหาหะยะสั้น ขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงการพัฒนาทุกระดับ

โอกาส (Opportunities)

- O1: รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่
- O2: การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูง
- O3: กระแสโลกให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย
- O4: ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรก้าวไกลอย่างรวดเร็วและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร
- O5: การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาด โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและคมนาคมขนส่ง
- O6: กระแสนิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด
- O7: แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านสามารถทดแทนการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

WO Strategy – ยุทธศาสตร์แก้ไข

- O เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวโดยใช้โอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลกในการสร้างความพร้อมเพื่อเป็นเมืองน่าเที่ยว → เพิ่มประสิทธิภาพการรักษามความปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและชุมชน
- O เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวโดยใช้โอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลกในการสร้างความพร้อมเพื่อเป็นเมืองน่าเที่ยว → แก้ไขปัญหาในแหล่งท่องเที่ยวหลักและเพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

๒.๓ ยุทธศาสตร์ป้องกัน – จังหวัดใช้จุดแข็งที่มีอยู่เข้าไปกำหนดกลยุทธ์ป้องกันหรือลดทอนอิทธิพลของอุปสรรคคุกคามภายนอก

จุดแข็ง (Strengths)

- S1: มีฐานเศรษฐกิจที่มีความแข็งแกร่งและประชาชนมีรายได้ค่อนข้างสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- S2: ทำเลที่ตั้งเหมาะสมมีความได้เปรียบเป็นประตูภาคใต้ เชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน
- S3: ผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ได้แก่ ขนพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และอาหารทะเล สร้างความมั่นคงและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้
- S4: ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก และมีส่วนโมกษพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ
- S5: ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนรวมถึงชะวากทะเลเป็นแหล่งนิเวศอันอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ทะเลหายาก
- S6: สถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ
- S7: มีทุนทางสังคมที่หลากหลาย ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา การท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มองค์กรภาคประชาชน เป็นต้น

ภัยคุกคาม (Threats)

- T1: ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนกำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคาของพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต
- T2: การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานเสรีส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและแรงงานฝีมือจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมโดยเฉพาะปัจจัยด้านภาษาต่างประเทศ
- T3: ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น
- T4: กระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้ยาเสพติดของภาคประชาชน
- T5: แรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าวเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุข
- T6: โรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์ น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) ส่งผลกระทบต่อฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร
- T7: การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกและภัยธรรมชาติทั้งอุทกภัยและดินถล่ม เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก

ST Strategy – ยุทธศาสตร์ป้องกัน

O ใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่ายางพาราเพื่อรับมือกับปริมาณความต้องการวัตถุดิบยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยที่จะลดลงในอนาคต → พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน

๒.๔ ยุทธศาสตร์แก้วิกฤติ – กลยุทธ์ที่ป้องกันตนเองโดยการลดความอ่อนแอและหลีกเลี่ยงสภาวะคุกคามให้ ได้มากที่สุด

จุดอ่อน (Weaknesses)

- W1: การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมคั้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ผลิตภาพการผลิตภาคการเกษตรยังคงอยู่ในระดับต่ำ
- W2: ขาดความพร้อมในการบริหารเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง
- W3: ปัญหาสังคมมีแนวโน้มรุนแรง (อาทิ ปัญหาสุขภาพจิต การท้องก่อนวัยอันควร)
- W4: ระดับการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเยาวชนต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ
- W5: การบริหารจัดการด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข ขาดประสิทธิภาพ
- W6: ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ
- W7: ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- W8: เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มเป็นสถาบันและขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย
- W9: ภาครัฐขาดประสิทธิภาพ ทำงานแก้ปัญหาหะยะสั้น ขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงการพัฒนาทุกระดับ

ภัยคุกคาม (Threats)

- T1: ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนกำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคาของยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต
- T2: การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานเสรีส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและแรงงานฝีมือจำนวนมากที่ยังไม่พร้อม โดยเฉพาะปัจจัยด้านภาษาต่างประเทศ
- T3: ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น
- T4: กระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้ยาเสพติดของภาคประชาชน
- T5: แรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าวเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุข
- T6: โรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร
- T7: การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกและภัยธรรมชาติที่อุทกภัยและดินถล่ม เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก

WT Strategy – ยุทธศาสตร์แก้วิกฤติ

O แก้ไขวิกฤติด้านการศึกษาและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน → พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

O แก้ไขปัญหาสาธารณสุขของประชาชนและเตรียมรับมือกับแรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าว → พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล (HA)

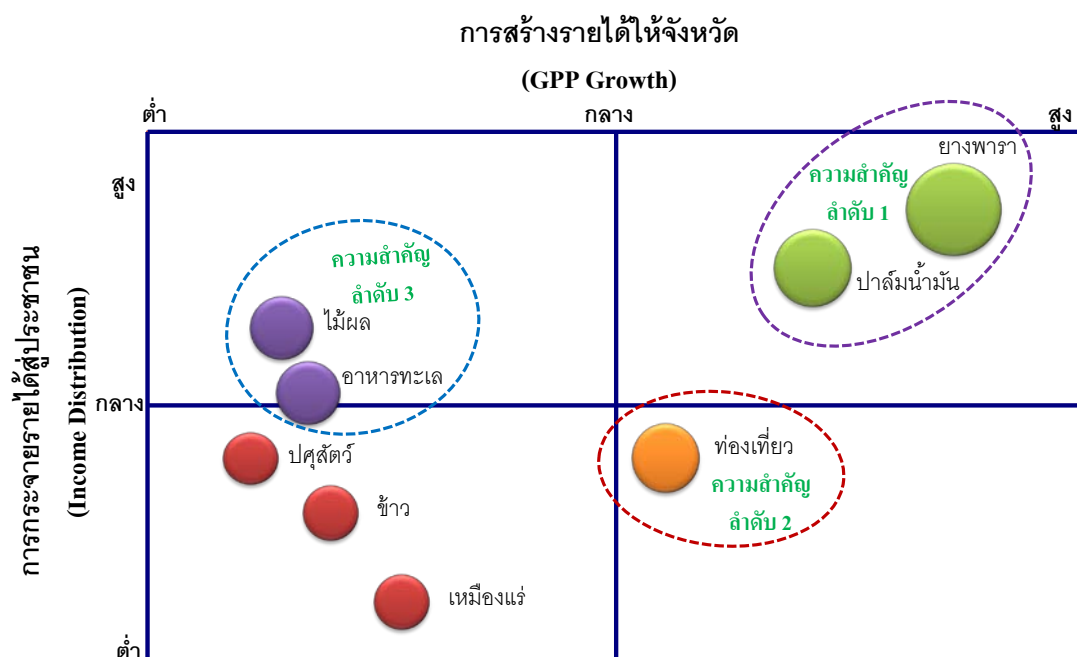
O ลดความเสียหายจากภัยพิบัติและลดจากฟังก์ชันภาครัฐในการจัดการกับปัญหาภัยพิบัติและสาธารณภัย → ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

O แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความพร้อมในการรับมือกับการขยายตัวของเมืองจากแรงงานย้ายถิ่น → ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและเขตเมือง

๓. การวิเคราะห์เพื่อหาเป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Industry Matrix)

จังหวัดมีฐานทรัพยากรที่สามารถสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจในหลายด้าน ซึ่งถ้าพิจารณา จากการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเพื่อหาเป้าหมายการพัฒนา ซึ่งใช้เกณฑ์ ๒ เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ได้แก่ (๑) การสร้างรายได้ให้จังหวัดโดยพิจารณาจากสัดส่วนของอุตสาหกรรมนั้นๆ ในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และ (๒) การกระจายรายได้สู่ประชาชน โดยพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรในจังหวัดที่มีอาชีพเกี่ยวข้องโดยตรงในอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยอุตสาหกรรมที่ควรจะเป็นเป้าหมายในการพัฒนาควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้กับจังหวัดในสัดส่วนสูงและมีประชาชนเข้าไปประกอบอาชีพมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องโดยตรงกับอุตสาหกรรมนั้นๆ จำนวนมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็น อุตสาหกรรมยางพาราและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน (การผลิตพื้นฐานและการแปรรูป) เป็นอุตสาหกรรมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีควรพิจารณาเป็นเป้าหมายการพัฒนาอันดับหนึ่ง เป้าหมายการพัฒนาในลำดับรองลงมา ขึ้นอยู่กับนโยบายการพัฒนาว่าจะเน้นเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป้าหมายใด (ระหว่างการกระจายรายได้หรือการสร้างรายได้ให้กับจังหวัด) ซึ่งในกรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะเห็นว่า ถ้าเน้นเป้าหมายการกระจายรายได้ อุตสาหกรรมที่ควรถูกเลือกเป้าหมายการพัฒนา คือ การผลิตผลไม้ (เงาะ ทุเรียน มังคุดและลองกอง) และอาหารทะเล แต่ถ้าเน้นเป้าหมายการสร้างรายได้ให้กับจังหวัด อุตสาหกรรมที่ควรถูกเลือกเป็นเป้าหมายการพัฒนา คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเน้นเป้าหมายการพัฒนาทั้งสองเป้าหมาย ดังนั้นจึงเลือกทั้ง การผลิตผลไม้ อาหารทะเล และการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์เป้าหมายการพัฒนา (Industry Matrix)

อันเนื่องจากข้อจำกัดของทรัพยากรและงบประมาณ อุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งมีความน่าสนใจโดยเปรียบเทียบน้อยกว่า เพราะสร้างรายได้ให้กับจังหวัดในสัดส่วนน้อยกว่า และมีประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมนั้นน้อยกว่า (ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ การผลิตข้าวและปศุสัตว์) ก็จะไม่ถูกเลือกเป็นจุดเน้นในการพัฒนา แต่อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติราชการของกระทรวง กรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงพัฒนาอุตสาหกรรมเหล่านี้ตามหน้าที่ปกติ

๔. การวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์

๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด จะพบว่า สาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนใน GPP จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากที่สุด คือ สาขาเกษตรกรรม (๕๖,๔๕๔ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม (๓๔,๙๐๔ ล้านบาท) คิดเป็น ร้อยละ ๑๘.๓ สาขาขายส่งขายปลีก (๒๖,๔๗๗ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙ และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร (๑๒,๒๑๒ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๖.๔

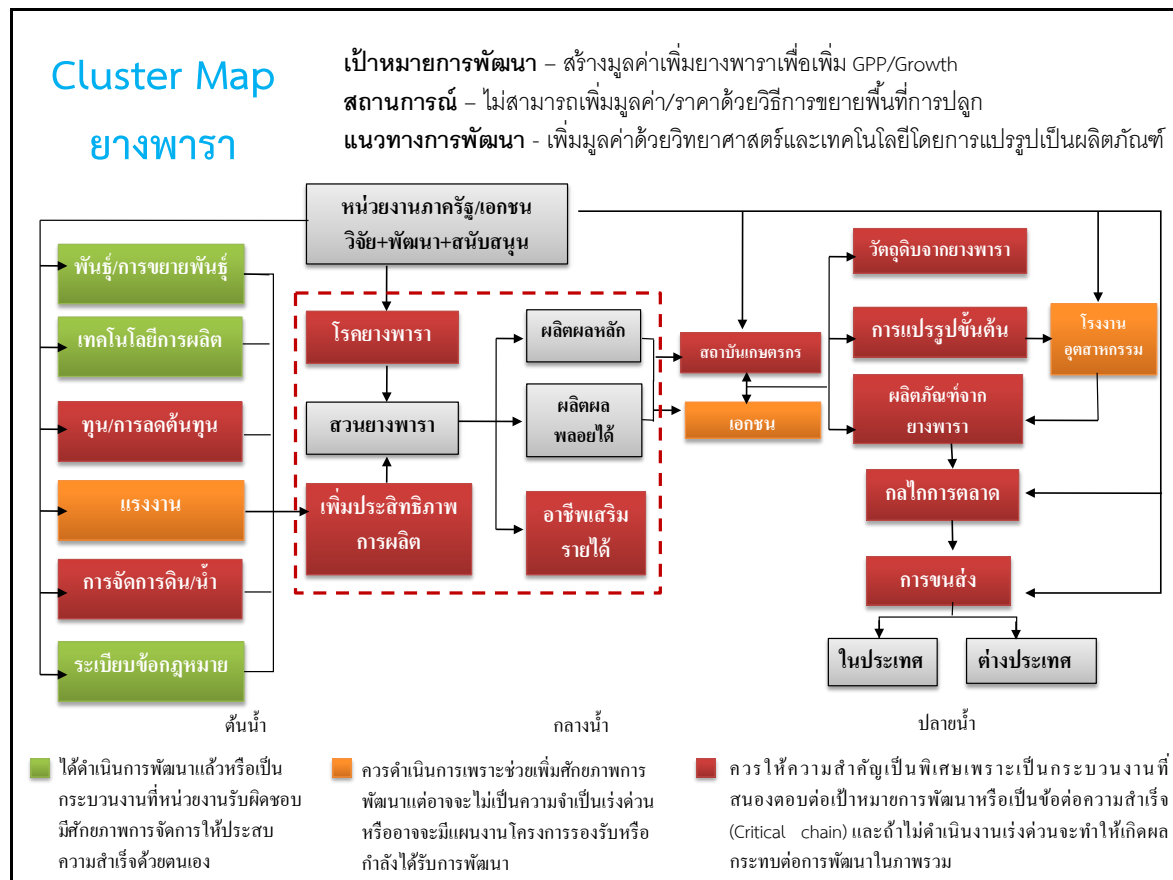
การวิเคราะห์ศักยภาพทางเศรษฐกิจและการแข่งขันของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาคเกษตรสำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ๑) ยางพาราและปาล์มน้ำมัน และ ๒) ไม้ผลและการประมง และจากการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมเบื้องต้น พบว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นถึงแม้จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีจุดแข็งที่เป็นฐานการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ แต่มีจุดอ่อนและอุปสรรคสำคัญที่กระบวนการทางเศรษฐกิจยังเน้นที่การผลิตวัตถุดิบขั้นต้นซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำและจากภาวะความยากลำบากจากการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันในภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคายางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต ดังนั้น การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรกว้างขวางรวดเร็ว และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร และจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการ ดังนั้น การกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนา “การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันให้สูงขึ้น” จึงเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนา โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาที่มีจุดมุ่งเน้น ดังนี้

- พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน

ทิศทางของกระแสโลกที่การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูงและผู้บริโภคให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสินค้าเกษตรปลอดภัย ดังนั้นจึงกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนา “ไม้ผล สินค้าประมง และผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้าน (OTOP) มีคุณภาพและความปลอดภัยระดับมาตรฐาน” เป็นเป้าประสงค์หลัก โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาที่มีจุดมุ่งเน้น ดังนี้

- ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร (พืช/ประมง) โดยใช้มาตรฐาน GAP ซึ่งเป็นมาตรฐานระดับนานาชาติเป็นมาตรฐานที่สำคัญ

ผังการพัฒนาอย่างพารา

ขั้นตอนโดยสรุปในการจัดทำแผนงานโครงการให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์และกลยุทธ์การดำเนินงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ได้ดำเนินการ โดยใช้ Industry matrix เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในประเด็นยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ (ยุทธศาสตร์ที่ ๑ และ ๒)

ในขั้นตอนต่อมา จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้นำ Cluster Map มาประยุกต์ในการวางแผนซึ่งจะทำให้สามารถเห็นบริบทของการพัฒนาในแต่ละประเด็นได้ครอบคลุมมากกว่าการพิจารณาตามกรอบ value chain เพียงอย่างเดียว การจัดทำกลยุทธ์การพัฒนาในการวางแผนพัฒนาจังหวัดได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบ (System theory) โดยพิจารณาทั้งระบบ (ในประเด็น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง และ ท่องเที่ยว) โดยวิเคราะห์ว่า องค์ประกอบของแต่ละ Cluster มีอะไรบ้าง เช่น Cluster ยางพารา มีองค์ประกอบใดบ้างที่เกี่ยวข้อง

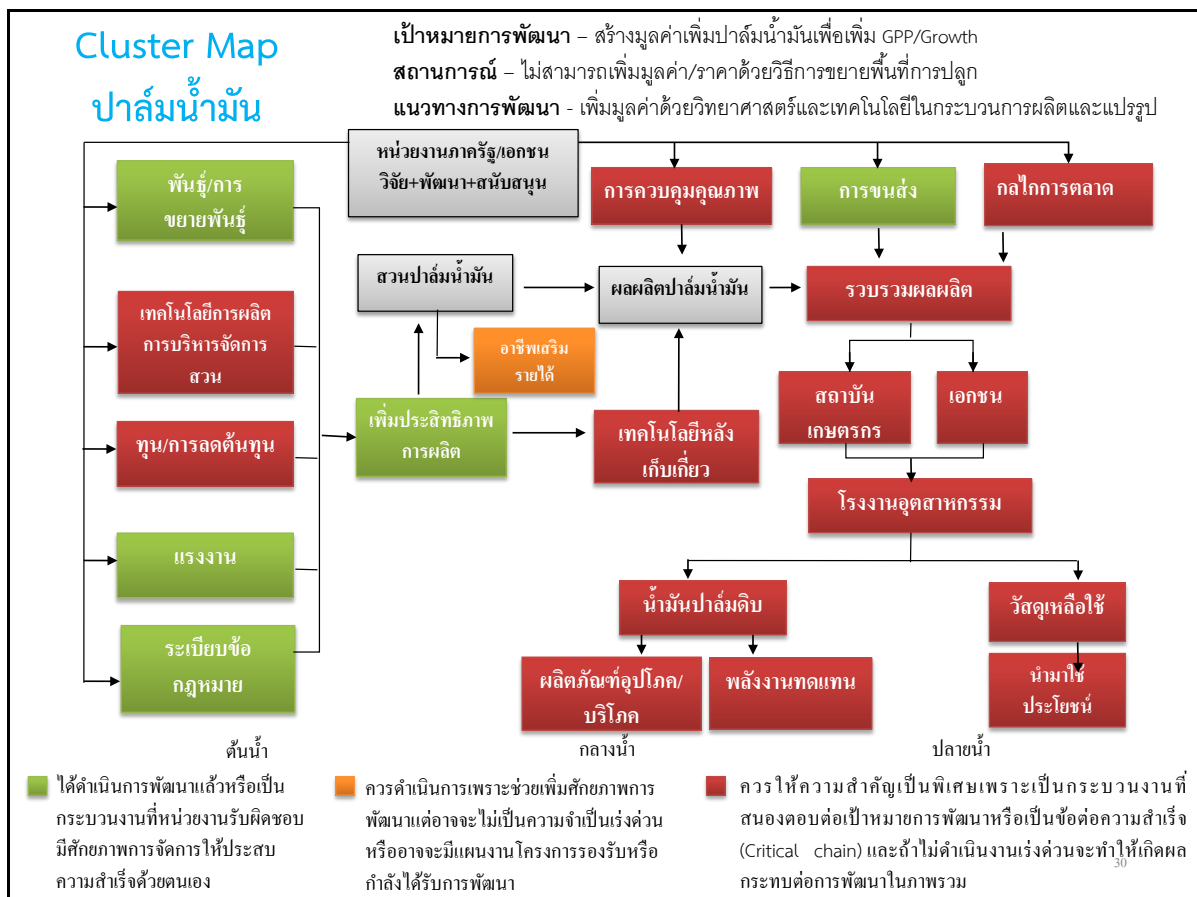
การวิเคราะห์เบื้องต้นในแต่ละ Cluster จะดำเนินการภายใต้กรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน (การสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อขับเคลื่อน GPP/Growth) โดยต้องวิเคราะห์กระบวนการต่างๆ ใน Cluster ซึ่งผลการวิเคราะห์เบื้องต้นจะให้รายละเอียดกิจกรรมต่างๆ ว่ามีสถานการณ์เป็นอย่างไร โดยแบ่งออกเป็น ๓ สถานการณ์ดังนี้

- กระบวนการที่ได้ดำเนินการพัฒนาแล้วหรือเป็นกระบวนการที่หน่วยงานรับผิดชอบ มีศักยภาพการจัดการให้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง (สีแดง)

- กระบวนการที่ควรดำเนินการเพราะช่วยเพิ่มศักยภาพการพัฒนาแต่อาจไม่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนหรืออาจจะมีแผนงานโครงการรองรับหรือกำลังได้รับการพัฒนา (สีเหลือง)
- กระบวนการที่ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพราะเป็นกระบวนการที่สนองตอบต่อเป้าหมายการพัฒนาหรือเป็นข้อต่อความสำเร็จ (Critical chain) และถ้าไม่ดำเนินงานเร่งด่วนจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาในภาพรวม (สีเขียว)

การวิเคราะห์ SWOT/TOWS เบื้องต้นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสินค้าเกษตรพบว่า จังหวัดไม่สามารถเพิ่มมูลค่า/ราคาด้วยวิธีการขยายพื้นที่การปลูกอีกต่อไป ทั้งนี้ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนกำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคายางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต แต่ในขณะเดียวกันกลับพบว่า การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ผลิตภาพการผลิตภาคการเกษตรยังคงอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นการสร้างมูลค่าเพิ่มจึงจำเป็น และ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ ดังนั้นจึงกำหนดแนวทางพัฒนาจึงมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อผลิตและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์

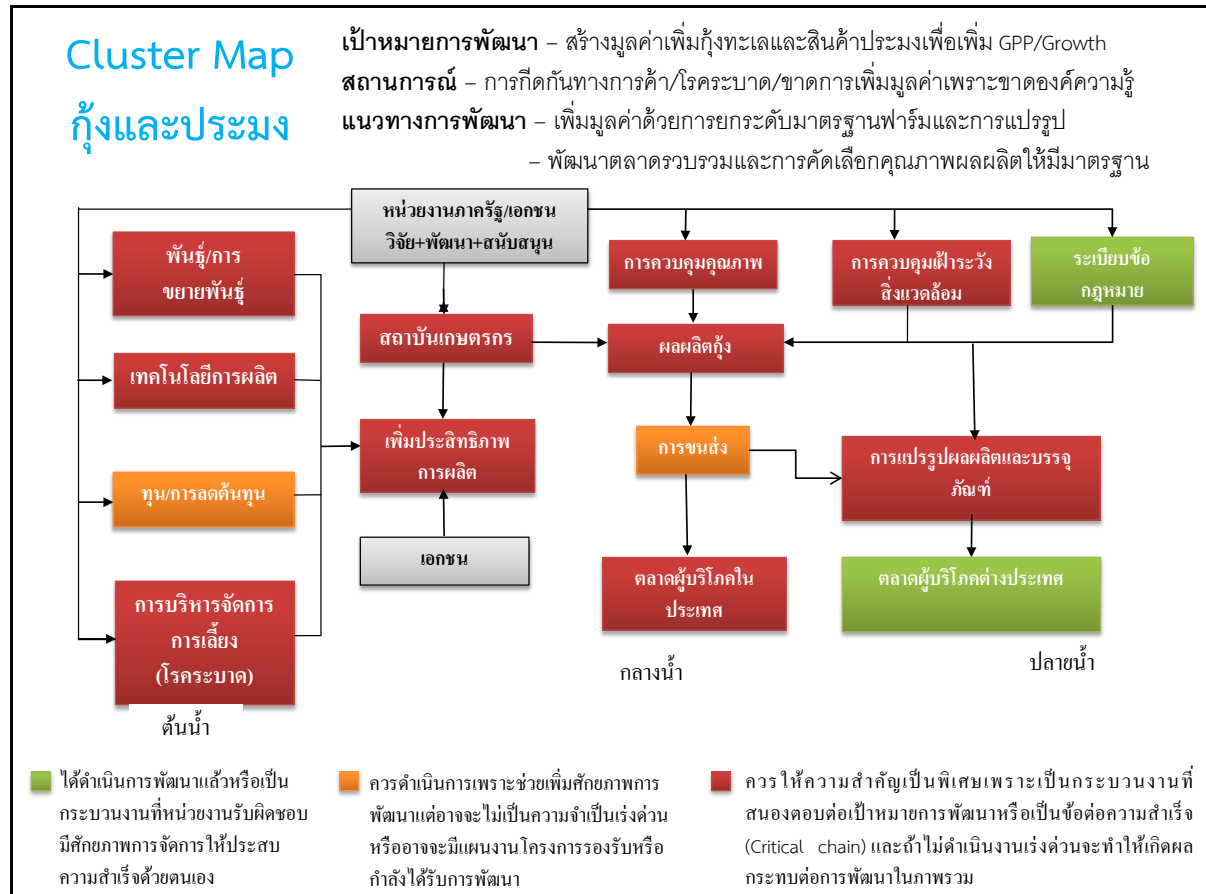
ผังการพัฒนาปาล์มน้ำมัน

การกำหนดโครงการหลัก (Flagship projects) เริ่มต้นด้วยการพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ใน Cluster map โดยเริ่มจากคำถามที่ว่า การดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามตัวชี้วัดที่วางไว้นั้น นั้น ต้องดำเนินงานในกระบวนการใดบ้างให้สำเร็จหรือปรับปรุงองค์ประกอบใดบ้างให้เป็นเลิศ ผลการวิเคราะห์จะพบว่า ถึงแม้ว่า จังหวัดจะมีกระบวนการมากมายที่สนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมายการพัฒนา แต่ไม่ใช่ทุกกระบวนการที่จะถูกเลือก

มาปรับปรุงหรือพัฒนา กระบวนการที่ถูกเลือกมาจัดทำเป็นโครงการสำคัญ (Flagship projects) คือ กระบวนการที่จำเป็นและสนองตอบต่อเป้าหมายการพัฒนา อันเปรียบได้กับห่วงโซ่สำคัญ (Critical chain) ใน ภาพรวมของ Cluster Map

ผังการพัฒนาการประมง

๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเป็นผู้นำการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

การท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีศักยภาพสูงการแข่งขันในระดับนานาชาติ เพราะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีสวนโมกขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวระดับโลกได้ และกระแสนิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด ดังนั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวระดับโลกของจังหวัดเพิ่มโอกาสในกระแสการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก สาธารณูปโภคพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลอาจไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมากและ

กิจกรรมการท่องเที่ยวยังไม่หลากหลายดึงดูดให้นักท่องเที่ยวพักค้างเป็นระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น นอกจากนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีปัญหาเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ทั้งความปลอดภัยจากการเดินทางและ กิจกรรมการท่องเที่ยว และ ดังนั้น จึงเน้นการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในแหล่งท่องเที่ยวหลักและเพิ่ม ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

การเป็นผู้นำการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีเป้าประสงค์หลักที่ การบริหารจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนสอดคล้องกระแสโลก และมีกลยุทธ์และจุดมุ่งเน้นในการพัฒนา

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแส การท่องเที่ยวโลก เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวมากขึ้น
- บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ เกิดการพักค้างยาวนานขึ้นและใช้ จั๊บจ่ายใช้สอยมากขึ้น

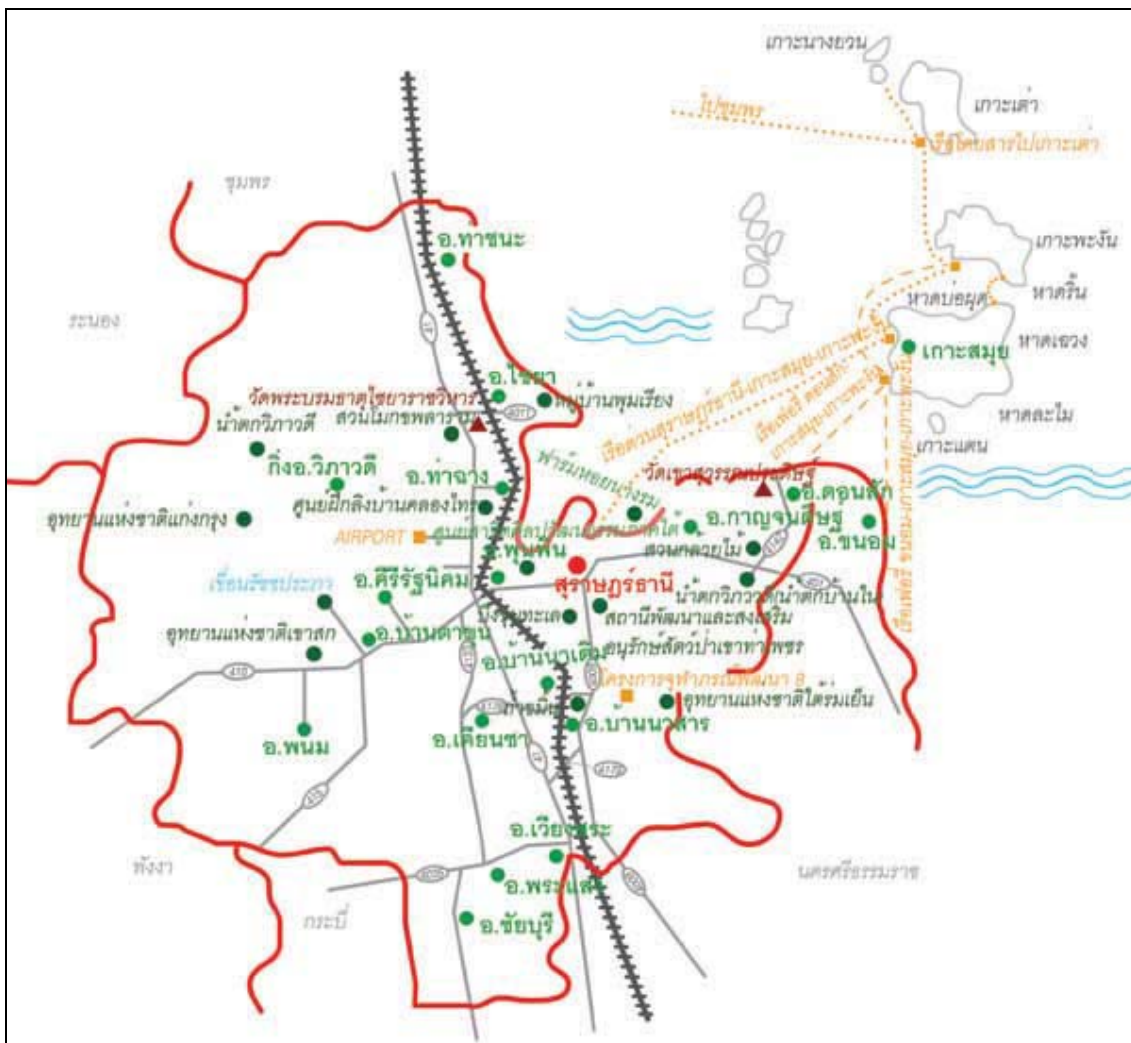
ผังการพัฒนาการท่องเที่ยว

๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub) ภาคใต้ตอนบน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ในชัยภูมิที่ได้เปรียบ กล่าวคือ เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ตอนบนและเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมด้านต่างๆ โดยธรรมชาติโดยมีความพร้อมพื้นฐานทั้งด้านการขนส่งทางถนน ทางรถไฟ ทางเรือและทางอากาศ รวมทั้งผู้ประกอบการขนส่งในทุกรูปแบบ ซึ่งควรที่จะพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของรัฐที่เป็นโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ หากแต่ยังขาดการเชื่อมโยง ที่จะนำไปสู่การลดต้นทุนและการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงดังกล่าว เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศและภูมิภาคในอนาคต และผลการวิเคราะห์โดยสำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า โลจิสติกส์เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญกิจกรรมหนึ่ง โดยต้นทุนโลจิสติกส์ ของประเทศไทยอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๑๕ ของ GDP และเนื่องจากกิจกรรมโลจิสติกส์ เป็นกิจกรรมพื้นฐานของการดำเนินธุรกิจทุกประเภทรวมทั้งการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ศักยภาพข้างต้น พบว่า ท่าเรือที่ต่งเหมาะสมมีความได้เปรียบเป็นประตูสู่ภาคใต้ เชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่ง อ่าวไทย-อันดามัน สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน

โครงข่ายคมนาคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ดังนั้นใน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของ จังหวัดมีศักยภาพในการแข่งขันระดับประเทศ จึงได้กำหนดเป้าประสงค์ในการพัฒนา เป็น ระบบโครงสร้าง พื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของจังหวัดมีศักยภาพในการแข่งขันระดับประเทศ โดยมีกลยุทธ์ มุ่งเน้นพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์รองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคมปลอดภัยและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน

ปัจจุบันถึงแม้จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีพัฒนาการด้านเศรษฐกิจในระดับที่น่าพอใจ แต่ในขณะเดียวกัน การเติบโตทางเศรษฐกิจก็นำปัญหาบางประการมาสู่พื้นที่ อาทิ จากการเจริญเติบโตที่ไม่สมดุลทำให้มีประชากร แฝงในจังหวัดเป็นจำนวนถึงประมาณร้อยละ ๒๕ ของประชากรทั้งจังหวัด และในขณะที่การพัฒนาทาง เศรษฐกิจมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในบริบทของครัวเรือนในชนบท กลับพบว่า ยังมีจำนวนครัวเรือนยากจนตามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานถึงร้อยละ ๑.๔ (๑,๖๔๗ ครัวเรือน) และหัวหน้า ครัวเรือนมักจะขาดหลักการพัฒนา มั่วสุมการพนันและยาเสพติดทำให้คุณภาพชีวิตเลวลง ซึ่งจากผลการสำรวจ ในปี ๒๕๕๓ พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีปัญหายาเสพติด และปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ และการว่างงานขั้นรุนแรง นอกจากนี้แล้ว ในขณะที่นักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับมีปริมาณมากขึ้น แต่คุณภาพของการจัดการศึกษายังคงน่าเป็นห่วง ศักยภาพของจังหวัดและระบบการศึกษายังไม่สามารถ สร้างบุคลากรที่มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าวได้ เยาวชนไม่มีระเบียบชีวิตและด้วยสภาพสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ภาวการณ์เจ็บป่วยจากโรคที่ป้องกันได้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอันเกิดจากพฤติกรรมสุขภาพ แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสังคมอาจไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเบ็ดเสร็จในระยะเวลายันสั้นและครอบคลุม ทุกประเด็น และการกระจายทรัพยากรให้ครอบคลุมทุกประเด็นที่ดำเนินการได้ยากในระยะสั้นและกลาง ดังนั้น ควรจะดำเนินการโดยมีเป้าหมายเฉพาะรายประเด็นสำคัญซึ่งควรจะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและ บริบทของจังหวัด

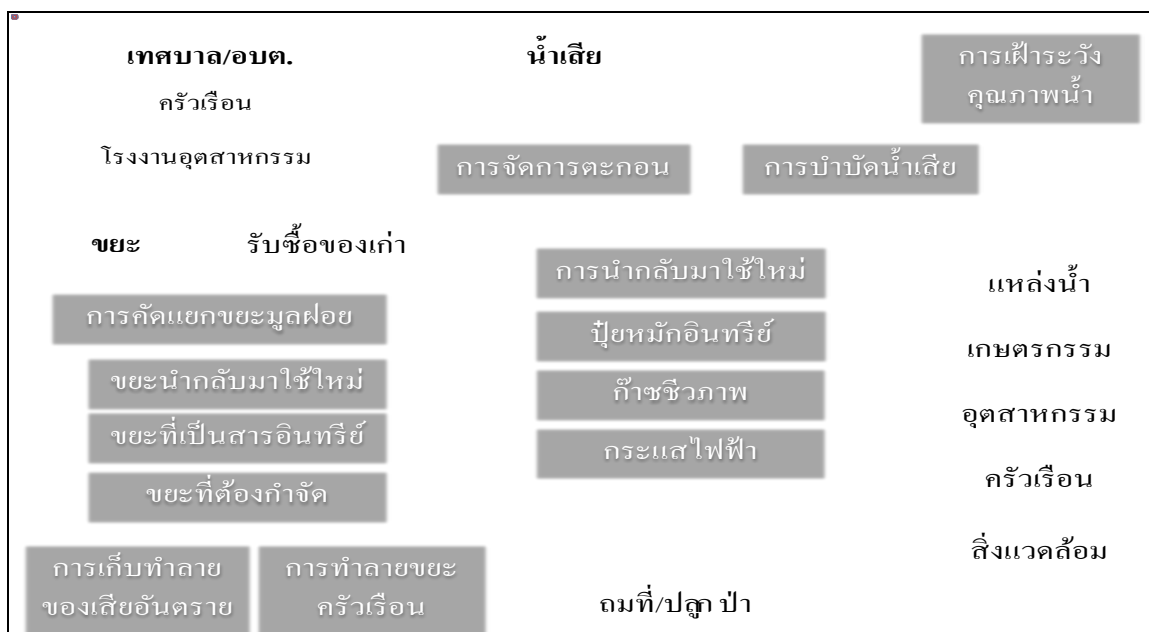
ดังนั้นการพัฒนาจังหวัดภายใต้กรอบแผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐ โดยมุ่งสู่การเป็นสังคม ปลอดภัยและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน โดยมีเป้าประสงค์ ๑) ชุมชนและแหล่ง ท่องเที่ยวหลักมีความปลอดภัยและสงบสุข ๒) เยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และ ๓) ประชาชน มีสุขภาวะ โดยจุดมุ่งเน้นหลัก ดังต่อไปนี้

- เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวนานาชาติและชุมชน ซึ่งเป็นพื้นที่หลักที่มี ปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อการแข่งขันให้เยาวชนมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพได้ เต็มที่
- เพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายระบบบริการสาธารณสุข เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของ ประชาชนในจังหวัด

๔.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สามารถเป็นฐานเพื่อการพัฒนาด้านอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ถึงแม้พื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ระดับความอุดมสมบูรณ์กลับลดลงมาก ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการร่วมกัน ที่สำคัญคือ การขยายตัวของประชากร ทำให้มีการพัฒนากิจกรรมต่างๆ มากมาย ที่สำคัญคือ การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การทำเหมืองแร่ การเกษตรกรรม และกิจกรรมอื่น การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าชายเลน หลายประการ เช่น อุณหภูมิน้ำสูงขึ้น ปริมาณธาตุอาหารลดลง ความเค็มเพิ่มขึ้น น้ำขุ่นขึ้น มีปริมาณสารพิษ ในน้ำ เกิดการพังทลายของดิน มีการเปลี่ยนแปลงชนิด ปริมาณและลักษณะโครงสร้างของพืชและสัตว์น้ำ ที่สำคัญคือมีผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศในป่าชายเลนและระบบนิเวศอื่นในบริเวณชายฝั่งและ ใกล้เคียงป่าชายเลน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อไปถึงเศรษฐกิจและประชาชนและของประเทศโดยรวม และยากที่จะฟื้นฟูเป็นป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์เหมือนเดิมได้ แม้จะต้องใช้เงินลงทุนมหาศาล

ผังการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในเขตเมือง

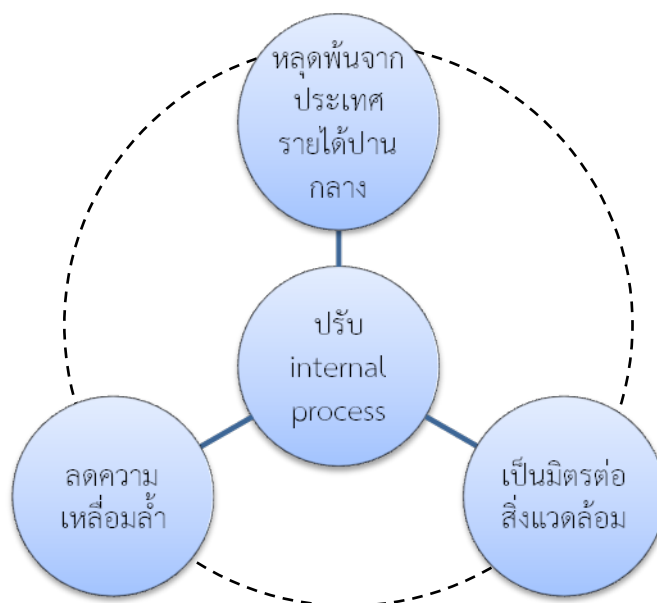
สถานการณ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในเขตเมืองและแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่สามารถก้าวทันการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ยกตัวอย่าง เช่น ในขณะที่ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มขึ้นตามระดับการพัฒนาและจำนวนประชากรในเขตเมือง แต่เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีและเกาะสมุยยังไม่มีระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียที่เหมาะสม ประชาชนมักจะใช้พื้นที่แหล่งน้ำ เช่น ลำน้ำ เป็นสถานที่ทิ้งขยะ ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมเสียหยาปัญหาเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาขยะ จึงมีความจำเป็นต้องก่อสร้างที่กำจัดขยะให้แก่ประชาชน หากไม่เร่งดำเนินการปัญหาการสะสมของขยะทำให้ทัศนียภาพและคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลงและจำเป็นจะต้องมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโดยบูรณาการกิจกรรมการดำเนินการของส่วนราชการ

ภาคเอกชน เพื่อให้การดำเนินการสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมและสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น การวางเป้าประสงค์การพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงเป็น ๑) ชุมชนและเมืองท่องเที่ยวหลักมีสภาพแวดล้อมที่ดี ๒) พื้นที่ป่ามีความอุดมสมบูรณ์และมีสีเขียวเพิ่มขึ้น (ป่าบก ป่าชายเลน) และ ๓) ชุมชนเสี่ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

กลยุทธ์การพัฒนามีจุดมุ่งเน้นหลัก ในการบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าสมดุล และลดพื้นที่ทรัพยากรทางทะเลที่เสื่อมโทรมและยังยืนเฝ้าติดตามและแก้ไขสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยอาศัยแนวร่วมจากองค์กรภาคประชาชน เพื่อลดการทำลายทรัพยากรทางทะเลและเตรียมการป้องกันภัยธรรมชาติต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการประสานความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันความเสียหาย โดยมีลักษณะของการทำงานในเชิงรุก โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ มีอาสาสมัครในการเตือนภัยและให้ความรู้เรื่องภัยธรรมชาติพร้อมทั้งการป้องกัน และการเตรียมรับมือ ให้แก่ชาวบ้านในทุกหมู่บ้าน และชุมชนต่างๆ โดยความร่วมมือของภาคีภาคประชาชน

๕. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)

เป้าหมายทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีต้องการให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเติบโตอย่างสมดุลโดยเน้นการเติบโต ซึ่งตามแนวยุทธศาสตร์ใหม่ New Growth model ต้องการให้ประเทศมีอัตราการขยายตัวของ GDP อยู่ในระดับ ๕.๐ - ๖.๐ ต่อปี โดยในส่วนของยุทธศาสตร์เพื่อการหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร (โดยเน้นการพัฒนาพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และอาหารทะเล) การท่องเที่ยวและบริการและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดในระยะยาว นอกจากนี้จะเร่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน (ดูรายละเอียดในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑)

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมียุทธศาสตร์ในการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจในระยะยาว (Inclusive Growth)) โดยยกระดับคุณภาพด้านการศึกษาและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอันได้แก่สถานศึกษาต่างๆ ในจังหวัดมาพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อมูลค่าทางเศรษฐกิจ (อาทิ การเพิ่มสัดส่วน SMEs ต่อ GDP ให้มากกว่าร้อยละ ๔๐ ในอนาคต) และเพิ่มคุณค่าแก่สังคม โดยการพัฒนาให้ประชากรในจังหวัดมีปีการศึกษาเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๕ และอัตราการอ่านออกเขียนได้อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ โดยทั้งนี้การพัฒนาจังหวัดด้านสังคมจะพัฒนาในลักษณะองค์รวมโดยเน้นการพัฒนาระดับพื้นที่โดยสร้างชุมชนแม่แบบที่ชุมชนอื่น ๆ สามารถเรียนรู้ได้ และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชนอื่นจะลดความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ในที่สุด (ดูรายละเอียดในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒) ส่วนในด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Growth) จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตัวอย่างที่ดีของ New Growth model ที่ต้องการให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด (รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลน) และจะบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าที่สุด (ดูรายละเอียดในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓)

ทั้งนี้การดำเนินการตามแนวยุทธศาสตร์และนโยบายแห่งรัฐต้องอาศัยการบริหารราชการแผ่นดินตามกรอบแนวทางและการปรับโครงสร้างราชการและการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ราชการให้คุ้มค่าที่สุด

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๒๐ ปี

๑. การพัฒนาจังหวัดสู่เมืองเศรษฐกิจฐานการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการบริหารที่เข้มแข็ง

๑.๑ กรอบแนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาเน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้การเติบโตทางรายได้ที่สูงขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาของจังหวัด เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นจังหวัดที่พัฒนาแล้วในอนาคต จังหวัดจะเน้นการสร้างสรรคเศรษฐกิจจากฐานการเกษตร การท่องเที่ยว และการเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ การลงทุนของภาคใต้ตอนบน พร้อมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาสู่ความเป็นจังหวัดแห่งการค้าและบริการ (Trading and Service provincial) เป็นแหล่งผลิต สร้างสรรค์คุณค่า มูลค่าเพิ่มของผลผลิตทางการเกษตร สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เป็นแหล่งอุตสาหกรรมการเกษตรที่สร้างสรรคอย่างครบวงจรและมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

๑.๒ เป้าหมายการพัฒนา

การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาของประเทศในการพยายามที่จะหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยจังหวัดกำหนดเป้าหมาย ดังนี้

- ๑) เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- ๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ.....
- ๓) รายได้ ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ของจังหวัด เพิ่มขึ้นเป็น....บาท ต่อคนต่อปี
- ๔) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- ๕) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการ ลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกผลผลิตทางการเกษตรและต่อเนื่องจากภาคการเกษตรขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๑.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

๑) การสร้างสรรค์ผลิตภาพด้วยการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี

การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อการสร้างสรรค์เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรของจังหวัด ทั้งด้านการผสมและการผลักดันให้ระดับภารกิจของประเทศ ภาคเอกชนในพื้นที่ของจังหวัดมีการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ของจังหวัดที่มีบทบาทในการพัฒนาด้านเกษตรอุตสาหกรรมของจังหวัดมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการยกระดับผลิตภาพการผลิตของจังหวัด

๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

เน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานของจังหวัดทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร การท่องเที่ยว และการบริหารให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบของจังหวัดมีการเรียนรู้ ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ โดยเฉพาะการผลักดันการพัฒนาผลผลิตที่ผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมการบริการ การสร้างระบบการพัฒนาคุณภาพแรงงานเชิงรุกผ่านการร่วมมือกับสถานประกอบการในการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานของจังหวัด

๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

เน้นการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการของจังหวัดที่มีศักยภาพในการส่งออกไปต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัว และดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของธุรกิจของคนในพื้นที่ และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าของจังหวัดและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ ของภาคใต้ตอนบนและอุตสาหกรรมดิจิทัล ตามทิศทางการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก

๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในจังหวัด พื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล และการเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ทั้งการเชื่อมโยงกับฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของจังหวัดกับฝั่งอันดามัน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะทั้งทางบก ทางน้ำ และโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองที่เชื่อมโยงกับจังหวัดฝั่งอันดามัน และในกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมสนับสนุน ผลักดันให้มีการขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของจังหวัดและในพื้นที่ที่เกาะ การพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือเอการท่องเที่ยว เพื่อการประมง เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นจังหวัด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัด และรองรับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของประเทศในการเป็นฐาน การผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕) การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ไม้ผล (เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว) และผลผลิตจากสัตว์น้ำพัฒนาให้เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการเนื่องจากภาคเกษตรของจังหวัดในการสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน และลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูงสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานให้มีความสำคัญกับเกษตรกรรายย่อย โดยการสร้างความเป็นนักการเกษตรมืออาชีพ พัฒนาขีดความสามารถในการจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความ

ต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทาง การเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้ เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ เพื่อสร้างโอกาสที่ นอกเหนือจากยางพาราและปาล์มน้ำมันใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการ ป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในระดับหมู่บ้านในทุกอำเภอ

๖) ปรับโครงสร้างการผลิตของภาคบริการของจังหวัด

โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำและ ทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลของจังหวัด ปรับปรุงแก้ไขระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนด และจัดทำกฎ ระเบียบปฏิบัติ เพื่อยกระดับ มาตรฐานการท่องเที่ยวของจังหวัดทั้งการท่องเที่ยวนิเวศน์ป่าเขา การท่องเที่ยววิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรมและ การท่องเที่ยวทางทะเล มุ่งยกระดับสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับ นานาชาติผ่านรูปแบบพื้นที่การท่องเที่ยวพิเศษ (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิง พื้นที่ท่องเที่ยวพิเศษในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวรูปแบบการ ท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งกายภาพธรรมชาติกับวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่ เน้นการพัฒนาเพื่อการสำหรับรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะทั้ง นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว (Family tourist) กลุ่มท่องเที่ยวในวันหยุด (Weekend tourist) กลุ่ม นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยตนเอง (Hipster) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง (Premium tourist) ตลอดจน ส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน และภูมิภาคอาเซียน

๗) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตจากผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมอาหารเพื่อเป็นแหล่ง ผลิต แปรรูป และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาค การเกษตรที่เป็นฐานรายได้ของจังหวัดกลุ่มจังหวัดและรองรับการพัฒนาประเทศ และเป็นกลไกการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัดให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต แปรรูป และการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้า กลุ่มอาหารที่มีคุณภาพของภาคใต้ตอนบน และการเชื่อมโยงกับระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

๘) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และ พลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่น ๆ

๙) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อการเสริมสร้างศักยภาพจังหวัดในการ เชื่อมโยงเป็นระบบเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิง สร้างสรรค์ทั้งผู้ประกอบการใหม่ของจังหวัด (Start up)

๑๐) สนับสนุนการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์มาลงทุนในจังหวัด พัฒนาจังหวัดให้ เป็นแหล่งกลางในการจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือสำนักงานใหญ่ของบริษัทขนาดใหญ่ในประเทศ บริษัทข้ามระเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของ องค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๑๑) พัฒนาระบบการคมนาคม การขนส่งและการโลจิสติกส์ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาค และ ความเป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุนของภาคใต้ตอนบนให้มีความสำคัญกับการขับเคลื่อนในระดับประเทศ

เพื่อการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษา และระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนาทั้งในพื้นที่เมือง พื้นที่เกาะ

๑๒) ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และทางรางของจังหวัด เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านราคา การลงทุน และการบริหารโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๑๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้า และการจัดตั้งเขตพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าระหว่างจังหวัดกับประเทศและในระดับภูมิภาคมากขึ้น

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของจังหวัดและการสร้างสังคมสูงวัยและสังคมแห่งพลวัตอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ กรอบแนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาเน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นรองรับการเป็นสังคมคุณภาพ (๕ S) ยกระดับคุณภาพการศึกษามุ่งลดปัญหาทางสังคมในพื้นที่จังหวัด ก้าวสู่สังคมสูงวัยด้วยการเป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุ และการเป็นศูนย์กลางบริการและส่งเสริมสุขภาพนานาชาติ (Medical Service & Wellness Hub) ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมเน้นการยกระดับรายได้จากการประกอบอาชีพของแรงงานและเกษตรกรรายย่อย พร้อมทั้งการสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรตามนโยบายรัฐบาล

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๒) ปัญหาทางสังคมของเยาวชน ยาเสพติด ความรุนแรงในเยาวชนลดลง คุณแม่วัยใสลดลง
- ๓) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ (PISA Score) เพิ่มสูงขึ้น
- ๔) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน ความอบอุ่นในครอบครัว
- ๕) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (วัดจาก Gini Coefficient) ตามมาตรฐาน OECD

๒.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

๑) การให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมตามกรอบการพัฒนาประเทศระยะยาวการเสริมสร้างความภาคภูมิใจของประชาชนที่มีต่อพื้นที่ ทั้งการมีพระมหากษัตริย์ที่ทรงธรรม การเสริมสร้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย ความเป็นสุราษฎร์ธานี การมีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ต่อจังหวัดของประชาชน การแสดงออกซึ่งความ

รักที่มีต่อชาติและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เน้นการเสริมสร้างสังคมคุณภาพที่อุดมปัญญา สังคมแห่งโอกาส สังคมที่มีความเป็นธรรม สังคมแห่งคุณธรรม สังคมแห่งการเกื้อกูลแบ่งปัน

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

การพัฒนาศักยภาพคนในช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของจังหวัดโดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๓) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยผลักดันสถานศึกษาในจังหวัดทุกระดับดำเนินการปฏิรูประบบระบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๔) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ส่งเสริมสนับสนุนการยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พร้อมทั้งการพัฒนาศักยภาพของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพในพื้นที่เกาะสมุย (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อสุขภาพในพื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน (Wellness Hub) รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชนทั้งจังหวัด

๕) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๖) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

เน้นการยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๗) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดยเน้นการพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม การให้ความสำคัญกับ

การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ในแต่ละชุมชนที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๘) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร ตามนโยบายรัฐบาล

ส่งเสริมการดำเนินงานในกาปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน

๓. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๓.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาเน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดโดยการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้มีค่าทางเศรษฐกิจซึ่งก่อให้เกิดรายได้ของจังหวัด นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน พร้อมทั้งขับเคลื่อนจังหวัดสู่เมืองเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/ Green Value Chain) สร้างความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศกับกลุ่มอาเซียนและกลุ่มลุ่มน้ำโขงด้านการขนส่งข้ามพรมแดน เคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยการสร้างนวัตกรรมจากการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

๓.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้เพิ่มขึ้นในพื้นที่ต้นน้ำ
- ๒) การขับเคลื่อนทุกพื้นที่ของจังหวัดสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมและภัยแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๔) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมเกิดหมู่บ้านต้นแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั่วทั้งจังหวัด
- ๕) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถลดปัญหาการทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานน้ำ

๓.๓ แนวทางการพัฒนา

- ๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- ๒) เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวที่สอดคล้องกับภาคพื้นที่อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้ง

ผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศทั้งในพื้นที่ป่าและนิเวศทางทะเลของจังหวัด และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์

๓) จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และกำหนดมาตรฐานการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติโดยเฉพาะในพื้นที่เกาะ

๔) บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำ คัดกรองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน

๕) บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำอุตสาหกรรมจากแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพ อนามัยของประชาชน

๖) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อน Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่าง ๆ

๗) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับจังหวัดสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้จังหวัดมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๘) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กักจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๙) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๑๐) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน

๑๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มจังหวัด ประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางโรรมชาติให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง

๑๒) พัฒนาเมืองทั้งฝั่งแผ่นดินและพื้นที่เกาะที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการ

รับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

จุดยืน ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสภาพการณ์ แนวโน้ม และความจำเป็นของจังหวัด

๑. ด้านการพัฒนาสู่เมืองเกษตรครบวงจร คุณภาพมาตรฐานสากล เพื่อเศรษฐกิจการเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

๑.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ มุ่งสู่เกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรสร้างสรรค์ คุณค่า เพิ่มมูลค่าผลผลิต สินค้าเกษตรหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมคุณค่าทางสังคมที่เชื่อมโยงกับความต้องการของตลาดโลก

๑.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น (GPP) ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕
- ๒) ผลผลิตภาพการผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๓) การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ย ร้อยละ ๕

๑.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

- ๑) การยกระดับผลผลิตทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ส่งเสริมการวิจัย/นวัตกรรม และเทคโนโลยีการเกษตร สำหรับผลผลิตทางการเกษตรหลักของจังหวัด
 - พัฒนาระดับผลิตภาพการผลิตด้านเกษตรกรรมในระดับส่งออกด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมแบบครบวงจร
 - การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีมาตรฐานระดับสากล
 - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (น้ำและดินเพื่อการเกษตร)
- ๒). สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ในกระบวนการห่วงโซ่คุณค่าในระดับต้นน้ำ (Up Stream Value Chain) ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิด “ขาดทุนคือกำไร ชัยชนะที่เกิดจากการพัฒนา” โดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในระดับหมู่บ้าน เพื่อความสุขของเกษตรกร
 - ใช้ระบบตลาดนำการผลิต และมีระบบประกันภัยความเสี่ยงสินค้าเกษตร
 - พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ (Zoning)
 - ส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่
- ๓) พัฒนาบุคลากร กลุ่มเกษตรกร ประชากรภาคเกษตรทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด
- ส่งเสริมพัฒนาทายาทเกษตรกร
- สร้างสรรค์คุณค่าเกษตรกร
- การสร้างความเป็นนักการเกษตรมืออาชีพ พัฒนาขีดความสามารถในการจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด

๔) พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเพื่อขับเคลื่อนสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตแปรรูปสินค้ากลุ่มอาหารที่มีคุณภาพภาคใต้ตอนบน เพื่อเชื่อมโยงระดับภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ไม้ผล (เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว) และผลผลิตจากสัตว์น้ำ พัฒนาให้เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล
 - ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการต่อเนื่องจากภาคการเกษตรของจังหวัดในการสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน
 - ลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานให้ความสำคัญกับเกษตรกรรายย่อย
 - นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตร
- ๕) สร้างความเข้มแข็งของการค้า การตลาดของผลผลิตทางการเกษตร ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - สร้างโอกาสทางการค้า ผลผลิตทางการเกษตรในตลาดดิจิทัล
 - การสร้างทีมค้าขายผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพในระดับผู้ส่งออก
 - การสร้างตลาดกลาง ศูนย์รวบรวมผลผลิตทางการเกษตร เพื่อการค้า การส่งออก
 - กำหนดสินค้าเกษตร Product Champion เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับโลก

๒. ด้านการท่องเที่ยว

๒.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

“ทุกพื้นที่คือแหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานนานาชาติ ทุกฤดูกาลเที่ยวได้ทั้งปี” โดยกำหนดพื้นที่เป็น ๔ โซน

- ๑) ทิศเหนือ : การท่องเที่ยวเชิงศาสนา ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม
- ๒) ทิศตะวันออก :
 - ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ชายฝั่ง ประกอบด้วย ท่องเที่ยวชุมชน
 - ท่องเที่ยวทางทะเล : เกาะสมุย (โรงแรม ที่พัก และบริการมาตรฐานระดับโลก) เกาะพะงัน (การท่องเที่ยวเชิงศิลปปะบันเชิงและจิตวิญญาณ) เกาะเต่า หมู่เกาะอ่างทอง (มุ่งพัฒนาเป็นแหล่งดำน้ำเชิงนิเวศน์ระดับโลก) และอื่น ๆ
- ๓) ทิศตะวันตก : นิเวศน์ป่าเขา และประวัติศาสตร์ เช่น วัดถ้ำสิงขร คลองน้ำใส เมืองเก่าท่าขนอน เส้นทางสายไหม หินพิศ น้ำตกยวนสาว เขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก
- ๔) ทิศใต้ : แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งเรียนรู้
- ๕) สวนผลไม้ (แหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร) ถ้ำขมิ้น เขาหลวงต้นน้ำตาปี (แหล่งท่องเที่ยวนิเวศน์ป่าเขา) บ้านช่องช้าง บ้านนาสาร (ประวัติศาสตร์การสู้รบ)

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๒) เพิ่มรายได้ให้กับการท่องเที่ยวชุมชน
- ๓) ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่สากล
 - อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว
 - การเดินทาง
 - ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ราคาเป็นธรรม
 - ความประทับใจ

๒.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

๑) การเสริมสร้างความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เน้นการลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม การขนส่งและโทรคมนาคม เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร (One stop service)

- ๒) ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัด ให้พัฒนาขึ้นสู่ระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - เปิดเส้นทางศึกษาธรรมชาติทางด้านทิศตะวันตกของเขื่อนเชี่ยวหลานเชื่อมต่ออุทยานแห่งชาติเขาสก พัฒนาท่าเทียบเรือเขื่อนเชี่ยวหลานสู่มาตรฐานสากล (Lake Marina)
 - จัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและข้อมูลข่าวสารเขื่อนที่ทันสมัย อธิบายเรื่องราวประวัติความเป็นมา ความหลากหลายของนิเวศวิทยาที่น่าสนใจ แนวทางปฏิบัติในการท่องเที่ยวทะเลสาบ กำหนดเป็นระเบียบนักท่องเที่ยวทุกคนต้องรับฟังก่อนลงเรือ
 - การพัฒนามาตรฐานการให้บริการของผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่ทะเลสาบ
 - ปรับปรุงภูมิทัศน์ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานวัดธารน้ำไหล (สวนโมกขพลาราม)
 - ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค เพื่อรองรับแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า
 - สร้างอุโมงค์ใต้น้ำเชื่อมต่อเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า
 - สร้างสนามบินน้ำ อ.ดอนสัก อ.เกาะสมุย อ.เกาะพะงัน

๓) สร้างการพัฒนาเครือข่ายระหว่างจังหวัดฝั่งอันดามัน อ่าวไทยตอนบน ภาคใต้ตอนล่างสู่อาเซียน และการท่องเที่ยวของโลก พร้อมให้ความสำคัญเครือข่ายในระดับพื้นที่ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- การพัฒนาตัวแทนการท่องเที่ยว (Travel Agent) ของจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการสร้างตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถขายเส้นทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น โดยเฉพาะอ่าวไทยและอันดามัน
- ส่งเสริมสนับสนุน Road Show การท่องเที่ยวตลาดยุโรป เครือข่ายประชาคมอาเซียน +๓+๖
- พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

๔) ยกระดับบุคลากรภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- การผลิต และพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวคุณภาพที่มีขีดความสามารถทางภาษาและการบริการอย่างมืออาชีพ เน้นการร่วมมือกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกาท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่ระดับประเทศ และนานาชาติ

- การสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว โดยการยกระดับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่การท่องเที่ยวนานาชาติ ให้มีศักยภาพในการจัดบริการอย่างมืออาชีพ

๕) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อการท่องเที่ยวที่ครบวงจร สะดวก ทันสมัย ปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- พัฒนาศูนย์ขนส่งและบริการนักท่องเที่ยวครบวงจร ณ จุดเดียว พร้อม Sub Terminal ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก

- พัฒนาท่าเทียบเรือสำราญ (Super Yacht club & Marina) ณ เกาะสมุย

- พัฒนาระบบ Check Through แก่นักท่องเที่ยว

๖) ยกระดับมาตรฐาน การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ติดตั้งกล้อง CCTV มนแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและศูนย์สั่งการและควบคุมรวม (Command center) ที่เกาะสมุย และเกาะพะงัน

- ติดตั้ง Security gate บริเวณท่าเทียบเรือเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เชื้อนเขียวหลาน

- จัดหาเรือตรวจการณ์ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวทางทะเล พร้อมพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในการเผชิญเหตุที่มีมาตรฐานสากล

- จัดระเบียบรถเช่า พร้อมแนวทางปฏิบัติตามกฎจราจร ทดสอบสมรรถนะการขับขี่ การสร้างระบบประกันภัยแก่นักท่องเที่ยว

- การพัฒนาเครือข่ายบุคลากรของพื้นที่ เพื่อการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อประสบเหตุ

๗) การสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด เพื่อการแข่งขันทางการท่องเที่ยวระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- พิพิธภัณฑิ์โลกใต้ทะเล ระดับโลกที่เกาะเต่า

- การท่องเที่ยวทางจิตวิญญาณ ทางพระพุทธศาสนาที่สวนโมกขพลาราม

- Land Mark ทางการท่องเที่ยวในนิเวศน์ทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขา เช่น เต่ามะเฟืองยักษ์ที่เกาะเต่า

- การจัดการแข่งขันกีฬา ดนตรี ศิลปะ และศูนย์ประชุมนานาชาติ

- ยกระดับการท่องเที่ยวในนิเวศน์ป่าเขาให้เป็นการท่องเที่ยวผจญภัยระดับโลก (Adventure & Eco Challenge) ที่อุทยานแห่งชาติเขาสก

๘) นำเสนอภาพลักษณ์วัฒนธรรมไทย ต้อนรับนักท่องเที่ยวสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานวัฒนธรรมและประเพณี อาหารทะเล ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- จัดงานประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า สู่อาเซียน

- เทศกาลอาหาร Food Festival

- ประกวด Chef กระทะเลหลัก

๓ ด้านคมนาคม การขนส่งและโลจิสติกส์

๓.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

พัฒนาระบบการคมนาคม การขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง ศูนย์กลางการค้า การลงทุนของภาคใต้ตอนบนและการขับเคลื่อนในระดับประเทศและพัฒนาเป็นเมือง

ศูนย์กลางเชื่อมโยงโครงข่ายทั้งทางบก ทางอากาศ ทางทะเล และทางรางของภาคใต้ตอนบน จุดเชื่อมโยงอ่าวไทยกับอันดามัน และเชื่อมโยงพื้นที่กับอาเซียน

๓.๒ เป้าหมายการพัฒนา

๐ ทางบก

- พื้นที่พุนพินเป็นศูนย์กระจายสินค้าและโลจิสติกส์ทางบกและทางราง

๐ ทางอากาศ

- พื้นที่พุนพินเป็นสนามบินนานาชาติสุราษฎร์ธานี ขยายอาคารที่พักผู้โดยสารสะพานเทียบเครื่องบิน ศูนย์ซ่อมเครื่องบิน
- พื้นที่เกาะสงเสริมให้เอกชนยกระดับให้เป็นสนามบินมาตรฐานสากลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๐ ทางทะเล

- สร้างท่าเทียบเรือท่ากระจบ อำเภอท่าชนะ เชื่อมโยงการขนส่งสินค้า การโลจิสติกส์ทางทะเล และการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอาเซียน

๐ ทางราง

- พื้นที่เชื่อมโยงจากอ่าวไทย-อันดามัน
- เชื่อมโยงจากพุนพิน-ภูเก็ต
- เชื่อมโยงสู่อาเซียน

๓.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่งและจุดยืนการพัฒนา

๑) ทางบกเชื่อมโยงโครงข่ายระบบคมนาคมครบวงจรรองรับการเติบโตทางการค้า การลงทุนของจังหวัดโดยเฉพาะการยกระดับมาตรฐานการคมนาคมและการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านการเกษตร และการท่องเที่ยวของจังหวัดและการจัดระเบียบในอนาคต ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- โครงการก่อสร้างขยายช่องจราจรสายเอเชีย (๔๑) จากท่าชนะ-เวียงสระ (เหนือ-ใต้)
- โครงการก่อสร้างถนนเขาเทรินชีบอร์ด (๔๔) เชื่อมต่อถึงท่าเรือฝัองอ่าวไทย – อันดามัน (ตะวันออก – ตะวันตก)

- โครงการก่อสร้างขยายถนนเข้าสู่ศูนย์กระจายสินค้าพื้นที่ทุ่งโพธิ์ พุนพิน
- สร้างบริเวณสามแยกหนองขรีเป็นจุดพักรถ และจุดพักนักท่องเที่ยว
- ขยายถนนริมทะเลจากท่าชนะ พุนพิน (สายนิมทะเล) เป็น ๔ ช่องจราจร
- ขยายถนนเชื่อมสายเอเชีย (๔๑) ไปท่าเรือท่าชนะ (สี่แยกหนองนิล)
- ขยายถนนเชื่อมสายเอเชีย (๔๑) ไปท่าเรือไชยา (สี่แยกไชยา)
- โครงการถนนวงแหวนรอบนอก จาก กม.๐ ถึงสามแยกคลองน้อย

๒) ทางอากาศมุ่งส่งเสริมการพัฒนาเพื่อการยกระดับขีดความสามารถในการเดินทางทางอากาศของจังหวัดรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และการเชื่อมโยงกับอาเซียน และระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ขยายสนามบินเป็นระดับนานาชาติรองรับการเชื่อมโยงการเดินทางทางอากาศกับอาเซียน โลก
- สร้างคลังสินค้าสนามบินเพิ่มรองรับการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดทางอากาศสู่ต่างประเทศ

- ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนพัฒนาจังหวัดให้เป็นแหล่งศูนย์ซ่อมเครื่องบิน
- ส่งเสริม สนับสนุนให้สนามบินในพื้นที่เกาะยกระดับให้เป็นสนามบินมาตรฐานสากลและมีเอกลักษณ์เฉพาะในการบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) ทางทะเล เน้นการพัฒนาเพื่อรองรับการคมนาคม และการโลจิสติกส์ทางทะเลเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะในระดับนานาชาติมุ่งพัฒนาท่าเรือที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกันทั้งระบบทั่วทั้งจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สร้างท่าเรือน้ำลึกปากน้ำท่ากระจาย อ.ท่าชนะ
- สร้างท่าเรือถนนเขาเทรินซีบอร์ด จ.สุราษฎร์ธานี (ดอนสัก)
- สร้างท่าเรือถนนเขาเทรินซีบอร์ด จุด จ.กระบี่ (อันดามัน)
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดดอนสัก
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดท่าชนะ – เกาะต่าง ๆ
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดไชยา – เกาะเต่า
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดเกาะเต่า
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดเกาะพะงัน
- ขุดลอกร่องน้ำปากน้ำบ้านดอน – สะพานปลา (มีปัญหาเรื่องประมงชายฝั่ง)

๔) ทางราง เน้นการพัฒนารองรับการขนส่งผู้โดยสารและการกระจายสินค้าของจังหวัดพร้อมทั้งการเชื่อมโยงกับฝั่งอันดามัน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ขยายศูนย์กระจายสินค้าพื้นที่พุนพิน (ทุ่งโพธิ์)
- ขยายเส้นทางจากพุนพิน (ทุ่งโพธิ์) ไปดอนสัก
- ขยายเส้นทางสายอ่าวไทยไปอันดามันจากพุนพิน (ทุ่งโพธิ์)–คีรีรัฐ – ตะกั่วป่า – ไป จ.ภูเก็ต

๔. ด้านการเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการส่งเสริมอุตสาหกรรม (Economic)

๔.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้มีรายได้สูงขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดไปสู่จังหวัดที่มีการพัฒนาแล้วในอนาคต พัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าส่ง การค้าปลีก การลงทุน และการบริการของภาคใต้ตอนบนและพัฒนาจังหวัดเป็นเมืองอุตสาหกรรมพื้นฐานการเกษตรที่สร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรับผิดชอบต่อสังคมและการเพิ่มคุณค่าและมูลค่า (value creative and value added) จากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ด้วยเทคโนโลยีสะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕
- ๒) GPP ภาคนอกเกษตร (เหมืองแร่และย่อยหิน อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก ฯลฯ)
- ๓) ผลผลิตภาพการผลิตสาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๔) การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี
- ๕) เป็นเมืองอุตสาหกรรมสะอาด

๔.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Innovation) (สอดคล้อง Thailand ๔.๐) และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปเหมืองแร่ การค้า การบริการ เพื่อการสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการค้าของจังหวัด ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- (๑) ส่งเสริม สนับสนุน อุตสาหกรรมเหมืองแร่และย่อยหินที่ค้ำถึงสิ่งแวดล้อม
- (๒) ควบคุมจำนวนโรงงาน (ปาล์ม/ยาง) ให้เกิดความสมดุลและมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

- ควบคุมจำนวนโรงงาน (ปาล์ม/ยาง) ให้ความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่
 - ตรวจสอบประสิทธิภาพของโรงงานสกัด โดยจัดทำแบบประเมิน (% OER) เพื่อจัดกลุ่มประเภทโรงงาน
- ยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพการสกัดน้ำมันปาล์มของโรงงานสกัดให้มีกระบวนการสกัดมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมให้เสริมโรงงานสกัดจัดหาและเลือกซื้อวัตถุดิบ
 - กำหนดมาตรฐานอัตราการสกัดน้ำมัน แยกตามประเภทของโรงงานสกัดแบบหีบแยกและหีบรวม
 - กำหนดให้โรงงานแต่ละโรงผลิตให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด
 - กำหนดให้มีรายการอัตราการสกัดน้ำมันให้หน่วยงานของรัฐทราบ

๒) ส่งเสริมการวิจัยผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่เพิ่มคุณค่าและมูลค่า เช่น วิตามิน อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์ รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรม OLEO CHEMICAL ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับความงาม ฯลฯ

๓) ร่วมกับสถาบันการศึกษา วิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทำการศึกษาวิจัยต่อยอดสินค้าและผลิตภัณฑ์ เป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (High Value added) และสินค้านวัตกรรมและสร้างสรรค์ที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ผลไม้และอาหาร อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์เสริมความงาม สมุนไพรและสปา ผลิตภัณฑ์จากไม้ เฟอร์นิเจอร์ ของเด็กเล่น

๔) การพัฒนาผลิตภาพแรงงานด้านอุตสาหกรรมเกษตร และภาคนอกเกษตรเพื่อรองรับการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาแรงงานในภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ของผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการอยู่แล้ว และพัฒนาแรงงานเพื่อการส่งเสริม สนับสนุนการเกษตรอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะแข่งขันได้
 - การสร้างความร่วมมือผ่านกลไกรัฐเพื่อการบริหารจัดการแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีประสิทธิภาพรองรับการพัฒนาและการเติบโตของภาคธุรกิจ ภาคการเกษตร
- ยกระดับ พัฒนาทักษะ และสมรรถนะแรงงานด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่รองรับศูนย์/เขตอุตสาหกรรมสะอาด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- การพัฒนาฝีมือแรงงานภาคบริการ การค้า และอุตสาหกรรม รองรับพื้นที่เน้นการพัฒนาผลิตภาพแรงงานผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานของจังหวัดทั้งภาคการเกษตรอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยวและการบริการให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียนและยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบของจังหวัดมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้โดยเฉพาะการผลักดันการพัฒนาผลผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและ

สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมการบริการ การสร้างระบบการพัฒนาคุณภาพแรงงานเชิงรุกผ่านการร่วมมือกับสถานประกอบการในการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานของจังหวัด

๕) ยกระดับเมืองให้เป็นแหล่งสร้างผู้ประกอบการคุณภาพ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สร้างผู้ประกอบการใหม่รองรับการเติบโตของการค้า การลงทุน และการบริการ
- ส่งเสริมผู้ประกอบการทุกระดับตั้งแต่ Start up, SMEs, OTOP ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในกระแสการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ร่วมสร้างตราสินค้าจังหวัดสู่สากล (ผ่านศูนย์อบรมบ่มเพาะ)
- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในจังหวัด (Start Up และ SMEs) การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงเป็นเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจ สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้
- การต่อยอดผู้ประกอบการสินค้า OTOP สู่นานาชาติ
- พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการของจังหวัดที่มีศักยภาพในการส่งออกไปต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของธุรกิจของคนในพื้นที่และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าของจังหวัดและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น
- ต่อยอดผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการของภาคใต้ตอนบนและอุตสาหกรรมดิจิทัล ตามทิศทางการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก

๖) ส่งเสริมให้มีตลาดกลางหรือศูนย์กลางทั้งทางด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการค้า การลงทุน และการบริการ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สร้างเส้นทางการค้า (Market Road)
- จัดสร้าง Tourist Market เช่น ร้านค้าปลอดภาษี (Duty Free)
- ศูนย์กลางตลาดผลิตผลทางการเกษตร
- ศูนย์กระจายสินค้า (Distribution Center)
- จัดตั้งศูนย์กลางการค้า
- ศูนย์กลางเมืองอุตสาหกรรมสะอาด (Eco Town)
- จัดให้มี Green Duty Free Zone สำหรับการส่งออก
- พัฒนาส่งเสริมการค้าผ่านระบบดิจิทัล E-Commerce, E-Market Place
- พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นมืออาชีพในระดับสากลและสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจการค้าโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การวางระบบบริหารจัดการ การให้บริการ ฯลฯ

๗) สร้างงานอาชีพ รายได้ แก่ประชาชน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมให้เกิดงาน อาชีพ จากการสร้างสรรค์ต่อยอดผลิตผลทางการเกษตรแก่เกษตรกร
- ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจชุมชนรองรับการเติบโตทางด้านการท่องเที่ยว

๕. ด้านสังคม ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๕.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

คนสุราษฎร์ธานีภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เยาวชนของจังหวัดเป็นคนที่มีสมรรถนะและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการกับภัยก่อการร้ายปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้นักเรียนและนักศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม พัฒนาทักษะอาชีพให้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน ส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะด้านให้แก่สถานศึกษาและผู้เรียน การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีวินัย รับผิดชอบ และมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยผ่านกิจกรรมลูกเสือ

๕.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) คนสุราษฎร์ธานีร้อยละ ภาคภูมิใจในอัตลักษณ์
- ๒) ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๓) ร้อยละ ของการพัฒนาศักยภาพเยาวชนให้เป็นคนที่มีสมรรถนะและสามารถช่วยเหลือตนเองได้
- ๔) มีระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลาย
- ๕) มีกระบวนการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖) จำนวนภัยที่เกิดจากการก่อการร้ายลดลง
- ๗) จำนวนสถานศึกษาที่สามารถปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้นักเรียนและสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้น
- ๘) จำนวนสถานศึกษาที่พัฒนาทักษะอาชีพให้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น
- ๙) จำนวนสถานศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะด้านให้แก่สถานศึกษาและผู้เรียนเพิ่มขึ้น
- ๑๐) สถานศึกษาทุกแห่งใช้กิจกรรมลูกเสือในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีวินัย รับผิดชอบ และมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๕.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

- ๑) การจัดระเบียบสังคมสุราษฎร์ธานี ภายใต้อัตลักษณ์ที่เข้มแข็ง ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ค้นหา/ทบทวนอัตลักษณ์ของจังหวัด
 - ส่งเสริม/พัฒนาอัตลักษณ์
 - สร้างจิตสำนึก
 - ประชาสัมพันธ์/เผยแพร่
- ๒) พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ส่งเสริมการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีอารยสถาปัตย์ เพื่อรองรับและอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 - เสริมสร้างทุนชุมชนสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างภูมิคุ้มกันต่อชุมชน เพื่อสร้างโอกาสให้ชุมชนสร้างรายได้
 - โครงการตามรอยพ่ออยู่อย่างวิถีพอเพียง
 - การพัฒนาคนชุมชน โดยสร้างอาชีพหลักให้กับคนในครอบครัวและสร้างอาชีพที่มั่นคง
 - การพัฒนาครอบครัวให้เป็นศูนย์รวมความรักความอบอุ่นมั่นคง
 - ส่งเสริม พัฒนาสถาบัน กลุ่มองค์กรคนในชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

- การสร้างกลุ่มอาชีพของคนในชุมชน
- ๓) ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - อาชีวศึกษาระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการและการพัฒนาประเทศ สถาบันอาชีวศึกษาเป็น Hub Asean ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป
 - สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาปรับหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
 - ผู้กำกับลูกเสือมีการพัฒนาตนเองให้มีวุฒิทางลูกเสือ มีแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือพร้อมทั้งบริหารงานในกองลูกเสือให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ
 - ผู้บริหารโรงเรียนมีการพัฒนาตนเองให้มีวุฒิทางลูกเสือ กำหนดนโยบาย แผนพัฒนาและระบบการบริหารกิจการลูกเสือ ส่งเสริมสนับสนุนนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่อง
 - กองลูกเสือมีการจัดกิจกรรมลูกเสือให้มีทักษะการดำรงชีวิต กิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของลูกเสือ กิจกรรมเพื่อความก้าวหน้าสู่ความเป็นเลิศของลูกเสือและกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์
- ๔) ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ศึกษา รวบรวม นำเสนอศาสนาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - จัดทำปฏิทินประจำปีเหตุการณ์สำคัญเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนในจังหวัดและประชาสัมพันธ์ให้คนภายนอก
 - จัดให้สวนโมกข์เป็นศูนย์กลางศาสนาในภูมิภาค
 - ส่งเสริมให้องค์กรศาสนาเป็นฐานให้ความรู้และส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาเป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงเป็นมัคคุเทศก์
- ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชนประชาชนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - สนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น
 - การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้กับเยาวชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย
 - การสนับสนุนห้องสมุดให้ขนาดเล็กให้กับชุมชน หรือห้องสมุดเคลื่อนที่
 - จัดให้มีการศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานแสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
 - ลดความเหลื่อมล้ำด้านปัจจัยทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
 - พัฒนาภาษาเพื่อการสื่อสารให้เป็นภาษาที่สอง
 - ส่งเสริมกิจการลูกเสือ
 - อุทยานการเรียนรู้
- ๖) พัฒนา ส่งเสริม สวัสดิการ ผู้สูงอายุ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - (๑) ใช้หน่วยงานในพื้นที่ระดับจังหวัดในการพัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ เช่น
 - ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้เชื่อมโยงระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ
 - เครือข่ายบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ
 - ระบบสุขภาพอำเภอและหมอครอบครัว
 - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - นายอำเภอ ผู้เชื่อมโยงระดับอำเภอ
 - (๒) มีศูนย์ดูแลคนป่วยต่อเนื่องในโรงพยาบาล
 - (๓) บริการตรวจสุขภาพเคลื่อนที่

(๔) การให้บริการในชุมชน ในลักษณะเชิงรุก การร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลักษณะของการให้บริการ เช่น

- ด้านการเลี้ยงดู ปักจี้ที่จำเป็น
- ด้านฟื้นฟูสภาพ กายภาพบำบัด
- ด้านอาชีวะบำบัด
- ด้านนันทนาการ
- ด้านสังคมสงเคราะห์

๗) การจัดระเบียบความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้จังหวัดเป็นเมืองสันติสุข ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- จัดทำทะเบียนแรงงานต่างด้าว รวมถึงการควบคุมกำกับดูแลให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย
- การปราบปราม จับกุม ดำเนินคดี
- การพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าว (ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านค่าจ้าง และสวัสดิการ เป็นต้น)

- สถานศึกษาจัดทำกลยุทธ์ ๔ ต้อง ๒ ไม่ คือ ต้องมียุทธศาสตร์ ต้องมีแผนงาน ต้องมีระบบงานรองรับยุทธศาสตร์ ต้องมีเครือข่ายการทำงาน ไม่ปกปิดข้อมูล และไม่ไล่นักเรียนออกจากระบบการศึกษา อันจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม

- ส่งเสริมความปลอดภัยในเรือนำเที่ยว
- มีระบบรักษาความปลอดภัย CCTV อยู่ในจุดเสี่ยง แหล่งท่องเที่ยว
- ระบบเครือข่ายการประสานงานข้อมูลเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา
- จัดเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีความสำคัญ ใช้สำหรับเพื่อรักษาความปลอดภัย
- จัดระบบส่งเสริมสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ส่งเสริมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ รวมถึงอาสาสมัครในการรักษาความสงบเรียบร้อย

- จัดระเบียบกิจกรรมสำคัญเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและผู้ร่วมกิจกรรม
- เสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนให้เป็นเครือข่ายในการรักษาความสงบเรียบร้อย
- กำหนดมาตรการป้องกันการก่อการร้าย
- กำหนดมาตรการป้องกันภัยพิบัติ
- กำหนดมาตรการป้องกันโรคระบาด

๘) แนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติด ประกอบด้วย

- สถานประกอบการ ชุมชนและสถานศึกษาจัดกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ภายใต้กรอบแนวคิดสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข
- สถานศึกษาดำเนินการภายใต้ ๕ มาตรการ คือ มาตรการป้องกัน มาตรการค้นหา มาตรการรักษา มาตรการเฝ้าระวัง และมาตรการบริหารจัดการ

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Environment and Natural Resource)

๖.๑ กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ป่าและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นมีการบริหารจัดการน้ำที่สมดุลยั่งยืนเป็นเมืองปลอดภัยขยะสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ทรัพยากรธรรมชาติรองรับการท่องเที่ยวและการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีพลังงานที่ยั่งยืน การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติที่ค้ำจุนถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าต้นน้ำ การบูรณาการเพื่อการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน พัฒนาเมืองทั้งผังแผ่นดินและพื้นที่เกาะที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต (Climate Resilience City)

๖.๒ เป้าหมายการพัฒนา

- ๑) มีพื้นที่ป่าในพื้นที่จังหวัด ๓๕% จาก ๒๘% (Base)
 - โดยการสร้างสวนป่าเอกชน ทั้งในพื้นที่รัฐและเอกชนโดยระบบวนเกษตรให้ได้ ๕๐๐,๐๐๐ ไร่ ภายในเวลา ๕ ปี
- ๒) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ (ภัยแล้ง/น้ำท่วม)
- ๓) มีการนำขยะต้นทางไปใช้ประโยชน์ ๕๐% และนำไปกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ (๕๐%) เพื่อสู่เมือง Zero Waste
- ๔) ป้องกันการกัดเซาะ ๕๐%
- ๕) สร้างที่อยู่อาศัยให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๑๐ แหล่งใน ๕ อำเภอ

๖.๓ แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

- ๑) การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์การจัดทำปะการังเทียม ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - สร้างแหล่งที่อยู่อาศัยให้สัตว์ทะเลเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพิ่มพืชและสัตว์น้ำรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
 - เพิ่มศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายเพื่อดูแลทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งในพื้นที่ ๓ เกาะ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า อำเภอที่ติดชายฝั่ง ๓ อำเภอ ไซยา ดอนสัก ท่าชนะ ระยะเวลา ๔ ปี
 - ส่งเสริมการจัดทำป่าชุมชนและสนับสนุนโครงการป่า – เลชุมชน ในพื้นที่ ๖ อำเภอ อำเภอเมือง ท่าชนะ ไซยา ท่าฉาง กาญจนดิษฐ์ และดอนสัก
- ๒) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำรองรับการพัฒนาจังหวัดยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - การคุ้มครองป่าต้นน้ำเน้นการสร้างพื้นที่ป่าแหล่งต้นน้ำเพิ่มมากขึ้น
 - เพิ่มศักยภาพการระบายน้ำของลำน้ำสายหลัก/สายรอง สร้างแก้มลิงเก็บกักน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำตาปี พื้นที่อำเภอเคียนซา
 - บ้านนาเดิม (ทุ่งปากขอ) ท่าฉางและพุนพิน
 - จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค

๓) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยง ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- จัดระบบเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยประมาณจำนวน ๔ จุด ใน ๗ อำเภอ โดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับพื้นที่ใช้ประโยชน์
- พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรเครือข่ายกาป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยทั้งระบบให้เข้มแข็ง สร้างระบบการเฝ้าระวัง เพื่อการจัดการพื้นที่ที่มีมาตรฐาน

๔) การสร้างเมืองสีเขียว สะอาด ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะต้นทาง มีทั้งรีไซเคิลและอินทรีย์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และใช้มาตรการทางกฎหมายในการจัดการขยะที่ถูกต้อง (ปลายทาง) ในพื้นที่กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ พุนพิน
- สนับสนุนเอกชนผลิตพลังงานสะอาด โดยใช้เศษวัสดุที่เหลือใช้ (ขยะชุมชน/ขยะชีวมวล) ฯลฯ
- ยกระดับเกาะสมุย เกาะเต่า เกาะพะงัน สูเกาะสีเขียว การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ทั่วทั้งเกาะผ่านมาตรการต่าง ๆ อย่างเข้มข้น เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักให้มีการจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน นักท่องเที่ยว เร่งรัดแก้ไขปัญหการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในเกาะ นักท่องเที่ยว มุ่งสู่การจัดการอย่างยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย
- การจัดการน้ำเสีย โดยเน้นการจัดการต้นทาง ในพื้นที่วิกฤตให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม

บทที่ ๓

ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๓.๑ ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลสรุปจำนวนโรงงานรายกลุ่ม ณ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๕	๑๙๖.๓๐	๑๘๖	๓,๑๔๘.๙๐
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๑๖๑	๗,๑๗๖.๖๔	๗,๔๔๑	๕๖๔,๕๑๕.๑๔
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๑๖	๓,๓๖๑.๔๘	๙๐๖	๔๓,๙๕๘.๐๔
๔	สิ่งทอ	๔	๑๘๘.๒๘	๔๐	๑๑,๖๔๗.๕๘
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย ยกเว้นรองเท้า	๒	๒๗	๓๔๕	๒๑๐.๔๖
๖	ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ และ ผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	๑	๐.๘๒	๓	๘.๒๑
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒๑๕	๙,๗๘๐.๑๗	๘,๗๔๔	๓๙๔,๘๙๖.๙๘
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่ง ในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือ โลหะอื่นๆ	๒๕	๑๖๗.๖๓	๘๕๑	๕,๑๓๐.๓๘
๙	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์ กระดาษ	๒	๘.๕๐	๓๑	๑๔๘.๕๐
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปก หรือการทำแม่พิมพ์	๕	๓๖.๘๐	๔๒	๑๐๗.๕๖
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๒	๓๖๐.๕๙	๓๑๐	๗,๓๒๖.๐๘
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๒๑	๔๓๐.๗๒	๒๘๔	๒๙,๗๔๑.๖๗
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๖๔	๗,๖๐๖.๓๓	๗,๗๗๐	๑๕๖,๐๗๗.๖๓
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒๐	๖๘๓.๘๒	๓๒๙	๘,๙๔๐.๒๒
๑๕	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๓๔	๑,๔๕๙.๙๗	๑,๖๗๖	๒๐,๘๖๗.๔๒
๑๖	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๔๕	๓๖๖.๕๓	๔๘๕	๔,๖๔๙.๘๑
๑๗	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๓๙	๓๔.๘๑	๒๐๘	๑,๔๖๓.๑๒
๑๘	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๒	๐.๐๕	๖	๑๐.๔๑
๑๙	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ และอุปกรณ์	๙๑	๒,๑๙๖.๒๕	๑,๒๕๓	๖,๔๙๘.๙๔
๒๐	การผลิตอื่นๆ	๓๖๐	๑๔,๓๘๐.๓๒	๓,๙๗๖	๑,๗๔๐,๔๖๖.๒๗
รวม		๑,๒๓๔	๔๘,๔๖๓.๐๒	๓๔,๘๘๖	๒,๙๙๙,๘๑๓.๓๒

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศทางแนวโน้มการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักลงทุนมีความประสงค์ลงทุนการประกอบกิจการโรงงาน ประเภทแปรรูปไม้ยางพาราและไม้ที่ปลูกขึ้นโดยเฉพาะ ๑๓ ชนิด ตามมติคณะรัฐมนตรีอัดและอบน้ำยา เนื่องจากประเทศจีนยังมีความต้องการในปริมาณที่สูงอยู่และโรงงานอุตสาหกรรมประเภทผลิตไม้ MDF โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล (Biomass) โดยใช้เชื้อเพลิงจากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นไม้สับ (Wood Chip) ประกอบกับจังหวัดได้วางตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning) เป็นศูนย์กลางคมนาคมขนส่งของภาคใต้ตอนบน (Logistic Hub) ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้มีนักลงทุนที่มาผลิตสินค้าประเภทอุปโภค เช่น น้ำดื่มในพื้นที่เป็นฐานในการผลิตเพื่อกระจายสินค้าไปยัง ๑๔ จังหวัดภาคใต้ และจังหวัดยังให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งทางทะเลและบนบก ดังนั้น อุตสาหกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น อุตสาหกรรมด้านอาหาร อุตสาหกรรมที่ผลิตของที่ระลึก และอุตสาหกรรมบริการ (Service Industry) เพื่อไปสนับสนุน (Supporting) อุตสาหกรรมดังกล่าว ประกอบกับแผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่ครัวโลก พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๔ มีขอบเขตครอบคลุม เชื่อมมดงตลอดห่วงโซ่ มูลค่าของอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และธุรกิจสนับสนุน คือ ๑.) ต้นน้ำ ได้แก่ สินค้าเกษตรที่ครอบคลุมทั้งสินค้าเกษตรอาหาร สินค้าเกษตรแปรรูปเบื้องต้น ๒.) กลางน้ำ คือ สินค้าอุตสาหกรรมครอบคลุมถึงสินค้าอาหารและเกษตรแปรรูปต่างๆ ๓.) ปลายน้ำ คือ ธุรกิจการจัดอาหารสำหรับคนหมู่มาก (Catering) และ ๔.) ธุรกิจ/กิจกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องการตรวจประเมินมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ธุรกิจโลจิสติกส์สินค้าด้านอาหาร เครื่องจักรกลการเกษตรแปรรูป การวิจัยและพัฒนาด้านสินค้าเกษตรและอาหาร ธุรกิจบรรจุภัณฑ์และการพัฒนาบุคลากร

๓.๒ การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจากผลวิเคราะห์นี้นำไปจัดทำ TOWS Matrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงาน ต่อไป

๓.๒.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในจังหวัด (Internal Factors) โดยได้นำความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๕ ครั้ง สามารถสรุปวิเคราะห์ปัจจัยภายในของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นดังนี้

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
๑. มีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร (ปาล์ม ยางพารา) เพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรม ๒. มีโรงงานอุตสาหกรรมรองรับผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ อุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ฯลฯ ทั้งต้นน้ำและกลางน้ำ สามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ได้ ๓. มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สามารถนำไปต่อยอดการพัฒนาเชิงอัตลักษณ์ ๔. มีเอกลักษณ์วัฒนธรรมศรีวิชัยและอัตลักษณ์พื้นที่นำไปต่อยอดพัฒนาสินค้ารองรับการท่องเที่ยว ๕. มีการรวมกลุ่ม Cluster ปาล์ม ไม้ยางพาราที่มีศักยภาพแล้วในระดับหนึ่ง ๖. การปรับผังเมืองรวมที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจะทำให้สามารถส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมใหม่ได้มากขึ้น	๑. มีการลดพื้นที่เพาะปลูกและมีแนวโน้มปรับเปลี่ยนเกษตรกรรรายย่อยอันเนื่องจากขาดแรงงานในการกรีดยาง และผลการกำหนด Zoning ๒. กำลังการผลิตของโรงงานผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มมีมากกว่าวัตถุดิบที่ใช้ ทำให้ต้องจัดซื้อจากพื้นที่อื่น ๓. ขาดการเชื่อมโยงระหว่างโรงงานกับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราและปาล์ม ๔. ขาดแคลนแรงงานระดับช่างฝีมือ และระดับล่าง ๕. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาด SMEs ยังขาดความรู้ในการจัดการธุรกิจ รวมทั้งการใช้ระบบ IT ในการบริหารจัดการธุรกิจและการเข้าถึงการตลาด ๖. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs ยังไม่ค่อยทราบระเบียบ/ข้อกฎหมาย ในการเข้าไปประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน ๗. อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภาพรวมยังสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อย

๓.๒.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้นำหลักของ PESTES ประกอบด้วย Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย) Economic (เศรษฐกิจ) Social (สังคมและวัฒนธรรม) Technology (เทคโนโลยี) Environment (สิ่งแวดล้อม) และ Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ) มาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
๑. การพัฒนาเมืองยาง (Rubber City) ที่จังหวัดสงขลาจะเป็นโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางที่มีมูลค่าสูงขึ้น ๒. นโยบายจังหวัดเน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ระลึกและอาหารคุณภาพรองรับการท่องเที่ยว ๓. รัฐบาลมีนโยบายให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco-Town Industry) ๔. มีเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ๕. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริม/พัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร	๑. ภาคประชาชนต่อต้านการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม และขาดความเชื่อมั่นในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ๒. การส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการลงทุนกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านยังมีข้อจำกัดในเรื่องกฎหมาย และการใช้ประโยชน์การบริการภาครัฐของประเทศเพื่อนบ้าน โดยการเข้าไปลงทุนใหม่

๓.๒.๓ TOWS MATRIX

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
โอกาส (O)	<u>SO (รุก)</u> ๑. การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม (S๓S๔+O๒O๓) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อให้มีผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าเพิ่ม	<u>WO (ปรับปรุง/แก้ไข)</u> ๑. การส่งเสริมและยกระดับการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (W๑W๒W๓W๔W๕W๖+O๑O๔O๕) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อให้มีการบูรณาการส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมเป้าหมาย (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไม้ยางพารา) ครบวงจรทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำที่เป็นระบบและมีการเชื่อมโยงวัตถุดิบสู่การผลิตอย่างมีคุณภาพและเพียงพอ
อุปสรรค (T)	<u>ST (ป้องกัน)</u> ๑. การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (S๑S๒S๕S๖ + T๑) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดการต่อต้านของชุมชน	<u>WT (หลีกเลี่ยง/ตั้งรับ)</u> ๑. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS) ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร(W๖+T๒) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อลดต้นทุนเพิ่มช่องทางการตลาด และให้มีการบริหารจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบ

๓.๒.๔ ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน เหมืองแร่ โรงโม่หิน และผู้ผลิตสินค้า OTOP	๑. คน (MAN) ๑.๑ ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่จับสาขางอุตสาหกรรม วุฒิ ปวช., ปวส. เนื่องจากค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียน มีค่านิยมในการเรียนสายสังคมมากกว่าสายอาชีพ ๑.๒ ให้องค์ความรู้แก่พนักงานของสถานประกอบการเหมืองแร่ ด้านการดูแลและพิสูจน์หิน ๒. วัตถุดิบ (Materials) ๒.๑ คุณภาพของปาล์มน้ำมัน (FFB) มีคุณภาพต่ำ (ปาล์มดิบ ปาล์มเน่า ทะลายปาล์มถูกแยกผลออก) ๒.๒ ผลผลิตต่อพื้นที่ปลูกที่ออกจากสวนทั้งปาล์มน้ำมันและยางพารา ยังอยู่ในอัตราที่ต่ำ ๒.๓ มีการส่งออกแร่ที่ไม่ได้แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าไปจำหน่ายต่างประเทศ เป็นจำนวนมาก ทำให้สูญเสียรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก ๓. เครื่องจักร (Machine) ๓.๑ เครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เช่น Decanter Separator Generator Set(Biogas) ต้องนำเข้ามาจากยุโรป มีราคาสูง เกิดชำรุดหรือช่วงบำรุง ต้องรอช่างจากผู้ขายเท่านั้น ทำให้เสียเวลาในการหยุดเพื่อซ่อมเครื่องจักรนานมาก ๓.๒ ไม่มีสถาบันการศึกษาที่สามารถผลิตบุคลากร และไม่มีผู้ประกอบการในพื้นที่สามารถซ่อมแซมหรือปรับแต่ง (Overhall) เครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้ ๔. การบริหารจัดการ/วิธีการดำเนินการ (Management/Method) ๔.๑ ถึงแม้ว่าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะวิสาหกิจชุมชน แต่ไม่มีความประสงค์ที่จะยกระดับเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากในเรื่องต่างๆของภาครัฐน้อยกว่า เช่น การสนับสนุนสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ๔.๒ ภาครัฐขาดการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม เช่น

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
	อาหารและผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ๔.๓ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ/นํ้ายางข้น/แปรรูปไม้ยางพารา มีขนาดของความสามารถในการผลิตสูงกว่าผลผลิตที่ออกจากสวนในพื้นที่ (Over capacity) แต่ในขณะเดียวกันโรงงานทำยางแท่งมาตรฐาน STR ๒๐ ต้องนำเข้าวัตถุดิบ (ยางก้อนถ้วย) ในพื้นที่ที่ไม่เพียงพอต้องนำเข้าจากนอกพื้นที่ ๔.๔ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปาล์มนํ้ามัน ต้องการให้ภาครัฐเป็นแกนกลางในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ๔.๕ ชี้นำ จากโรงงานนํ้ายางข้น ชี้นำจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงชีวมวล กากตะกอนจากโรงงานนํ้ายางแท่ง STR ๒๐ ยังไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อการทำปุ๋ยอินทรีย์ ๔.๖ น้ำเสียจากโรงงานนํ้ายางแผ่นดิบ/ยางแผ่นรมควันของสหกรณ์กองทุนสวนยาง ยังไม่มีการนำมาผลิตก๊าซชีวภาพ ได้ส่งผลกระทบต่อด้านกลิ่นและคุณภาพน้ำทิ้ง ไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เกิดก๊าซเรือนกระจก ทำให้โลกร้อน และสูญเสียการได้จากการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ประโยชน์ ๔.๗ ผู้ประกอบการโรงงานทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/ยางรมควัน ต้องการให้ภาครัฐจัดหานวัตกรรมใหม่ๆที่สามารถลดต้นทุนพลังงานในการผลิตและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ ๔.๘ ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา ได้แก่ ไม้แปรรูปอบแห้ง เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน อยู่ในภาพลักษณ์ (Image) ที่ไม่ดีของผู้บริโภค เนื่องจากเป็นภาพลักษณ์ว่าเป็นไม้จากป่าไม้ได้เป็นไม้จากการปลูก ในรายที่ยังไม่ได้การรับรองจากองค์กรการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (The Forest Stewardship Council: FSC) ๔.๙ ยังไม่มีผลิตภัณฑ์จากยางพารา/ปาล์มนํ้ามัน/อาหาร เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และกระแสรักสุขภาพของประชากรโลก ๔.๑๐ ต้องการให้ภาครัฐหาวิธีการที่ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตในจังหวัดสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน เป็นไปตามนโยบายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของกระทรวงอุตสาหกรรม

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
	๔.๑๑ ต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการวัตถุดิบและช่องทางการตลาด
ประชาชน/ผู้บริโภค	๑. สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่างๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน ๒. ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและปลอดภัย ๓. การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หน่วยงาน/สถานศึกษา	๑. มีข้อกำหนดแนวทางดำเนินงานอย่างชัดเจน ๒. มีบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด

บทที่ ๔

ข้อมูลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

๔.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเชิงสร้างสรรค์เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัด

อุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับการพัฒนาในเชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย
๑๐ ผลิตภัณฑ์

๔.๒ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

มีจำนวน ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมและยกระดับการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS) ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม (อาหารและผลิตภัณฑ์ที่ระลึก)

เป้าประสงค์: ให้มีผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าเพิ่ม

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. มีผลิตภัณฑ์ที่ระลึกโดยใช้น้ำมันหัตถ์วัฒนธรรมที่สามารถจำหน่ายได้	ผลิตภัณฑ์		๔	๕	๖	๗
๒. จำนวนผู้ประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารได้รับการรับรองมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น	ราย		๑๕	๒๐	๒๕	๓๐

ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือ GMP เป็นต้น						
--	--	--	--	--	--	--

กลยุทธ์ ที่จะดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม (อาหารและผลิตภัณฑ์ที่ระลึก)

๑.๑ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ระลึกโดยใช้เสน่ห์วัฒนธรรมรองรับการท่องเที่ยว

๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีคุณค่า

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
			๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.๑ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ระลึกโดยใช้เสน่ห์วัฒนธรรมรองรับการท่องเที่ยว	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม - โครงการพัฒนานวัตกรรมกรรมผลิตภัณฑ์ที่ระลึกกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีอัตลักษณ์และวัฒนธรรมศรีวิชัยและวิถีพุทธสู่เชิงพาณิชย์	๑๐ ล้านบาท	-	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท
๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีคุณค่า	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม - โครงการยกระดับอุตสาหกรรมอาหาร สู่มาตรฐานฮาลาลเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	๑๐ ล้านบาท	-	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท
	- โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑๐ ล้านบาท	-	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท	๒.๕ ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมและยกระดับการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน)

เป้าประสงค์: เพื่อให้มีการบูรณาการการส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมเป้าหมาย (ยางพารา ไม้ยางพารา และ ปาล์มน้ำมัน) ครบวงจรทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำที่เป็นระบบและมีการเชื่อมโยงวัตถุดิบสู่การผลิตอย่างมีคุณภาพและเพียงพอ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมยกระดับการรวมกลุ่ม Cluster ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย	ครั้ง	-	๔	๔	๔	๔
๒. เกิดกลุ่ม Cluster อุตสาหกรรมเป้าหมาย	กลุ่ม	-	๑	๑	๑	๑
๓. มีการนำนวัตกรรม (Innovation) มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย	นวัตกรรม	-	๑	๑	๑	๑

กลยุทธ์ ที่จะดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมและยกระดับการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

๒.๑ ส่งเสริมและยกระดับการรวมกลุ่ม Cluster

๒.๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงงานกับเกษตรกร

๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมให้แก่อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
			๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒.๑ ส่งเสริม และยกระดับ การรวมกลุ่ม Cluster	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุน งบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน (OTOP) เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในเชิง พาณิชย์	๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	-	๓๐๐,๐๐๐ บาท	๓๐๐,๐๐๐ บาท	๓๐๐,๐๐๐ บาท	๓๐๐,๐๐๐ บาท
๒.๒ สร้าง เครือข่ายความ ร่วมมือระหว่าง โรงงานกับ เกษตรกร	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุน งบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการส่งเสริมให้สถาน ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ช่วยเหลือสถานประกอบการ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาด ย่อม (พี่ช่วยน้อง)	๐.๓๖ ล้าน บาท	-	๐.๐๙ ล้าน บาท	๐.๐๙ ล้าน บาท	๐.๐๙ ล้าน บาท	๐.๐๙ ล้าน บาท
๒.๓ ส่งเสริม การพัฒนา นวัตกรรมให้แก่ อุตสาหกรรม แปรรูป การเกษตร	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุน งบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการส่งเสริมการนำเตาประหยัด พลังงานไปใช้ในการรมควันยางของ สหกรณ์กองทุนสวนยาง จำกัด (สกย.) - โครงการนำความร้อนจากเตา เชื้อเพลิงของโรงงานสกย. มาใช้ในการ	๑๘ ล้านบาท ๖ ล้านบาท	- -	๔.๕ ล้าน บาท ๑.๕ ล้าน	๔.๕ ล้าน บาท ๑.๕ ล้าน	๔.๕ ล้าน บาท ๑.๕ ล้าน	๔.๕ ล้าน บาท ๑.๕ ล้าน

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
			๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
	อบรมเพื่อผลิตยางแผ่นผึ่งแห้ง - โครงการส่งเสริมการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์มาใช้ในการใช้งานของสถาบันเกษตรกร	๑๕ ล้านบาท	-	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท
	- โครงการการนำเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานของสถาบันเกษตรกรมาผลิตแก๊สชีวภาพ	๑๕ ล้านบาท	-	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท
	- การเพิ่มประสิทธิภาพพลังงานและความปลอดภัยในระบบการผลิตและการใช้แก๊สชีวภาพ	๑๕ ล้านบาท	-	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท	บาท ๓.๗๕ ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

เป้าประสงค์: เพื่อบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดการต่อต้านของชุมชน

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. จำนวนสถานประกอบการ ที่พัฒนาสู่การเป็น อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ราย	-	๕	๖	๗	๘
๒. จำนวน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ผ่าน การรับรองผลิตภัณฑ์สีเขียว	ราย	-	๒	๓	๔	๕
๓. จำนวนเครือข่ายชุมชนที่ ร่วมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม กับสถานประกอบการ อุตสาหกรรม	เครือข่าย	-	๑	๒	๓	๓

กลยุทธ์ ที่จะดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๑ ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๒ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Product)

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
			๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๓.๑ ส่งเสริม อุตสาหกรรมเชิง นิเวศ	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุน งบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบไอน้ำในโรงงานสกัดน้ำมัน ปาล์มและโรงงานผลิตเยื่อ กระดาษ ภายใต้การสนับสนุน ของกองทุนเพื่อส่งเสริมการ อนุรักษ์พลังงาน	๙,๕๗๗,๐๐๐ บาท	-		๓,๑๙๓,๐๐๐ บาท	๓,๑๙๓,๐๐๐ บาท	๓,๑๙๓,๐๐๐ บาท
๓.๒ ส่งเสริม ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สีเขียว (Green Product)	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุน งบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชู มนด้วยระดับผลิตภัณฑ์สีเขียว (Green Product) สู่การแข่งขันใน อาเซียน	๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท	-		๕๐๐,๐๐๐ บาท	๕๐๐,๐๐๐ บาท	๖๐๐,๐๐๐ บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS)* ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแปรรูป
การเกษตรเป้าหมาย

เป้าประสงค์: เพื่อลดต้นทุนเพิ่มช่องทางการตลาด และให้มีการบริหารจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. จำนวนสถานประกอบการที่ได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารจัดการวัตถุดิบและช่องทางการตลาด	ราย	-	๑	๒	๓	๔
๒. ร้อยละของกำไรที่เพิ่มขึ้นจากการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้	ร้อยละ	-	๒	๓	๔	๕

กลยุทธ์ ที่จะดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ
อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเป้าหมาย

๔.๑ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS) มาใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมแปรรูป
การเกษตรเป้าหมาย

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
			๒๕๖๐ (ถ้ามี)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๔.๑ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง						

สารสนเทศ (MIS) มาใช้ในการบริหาร จัดการของ อุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตร	อุตสาหกรรม - โครงการเชื่อมโยงองค์กรบริหาร งานวิจัยแห่งชาติกับผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ ยางพาราและปาล์มน้ำมัน	๐.๔ ล้าน บาท	-	๐.๑ ล้าน บาท	๐.๑ ลั้ ำ น บาท	๐.๑ ลั้ ำ น บาท	๐.๑ ลั้ ำ น บาท
---	--	-----------------	---	--------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------

บทที่ ๕

ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ อก. สปอ.

และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

	แผนยุทธศาสตร์ อก. ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	แผนยุทธศาสตร์ สปอ. ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	แผนพัฒนาจังหวัด สุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
วิสัยทัศน์	เป็นองค์กรนำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน	เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์	ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจและการเกษตรและการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติบนรากฐานของชุมชนที่เข้มแข็ง	เมืองเกษตรคุณภาพการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสังคมเป็นสุข	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเชิงสร้างสรรค์เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน	การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร	การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม(อาหารและผลิตภัณฑ์ที่ระลึก)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม	การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่	การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	การส่งเสริมและยกระดับการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน)

	แผนยุทธศาสตร์ อก. ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	แผนยุทธศาสตร์ สปอ. ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	แผนพัฒนาจังหวัด สุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การส่งเสริมและ พัฒนาอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็น มิตรกับสังคม และ สิ่งแวดล้อม	กา ร พั ฒ น า สินค้าเกษตรให้ ปลอดภัยและมี ศักยภาพในการ ส่งออก	การ เชื้อ ม โย ง เส้นทางคมนาคม ขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ ตอนบน	การส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กร เพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กร เพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	กา ร พั ฒ น า โครงสร้าง พื้นฐานทาง คมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้รองรับ	การพัฒนาสังคม ปลอดภัย คุณภาพ ชีวิตที่ดี และมี ศักยภาพในการ แข่งขัน	การส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS) ในการบริหาร จัดการอุตสาหกรรมแปร รูปการเกษตรเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๕				การ ส ่ รั ้ ำ ฐ ำ ๒ ๒ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ม ่ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ สิ่ง แ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ เหมาะสม	